δελτιο συζητησης

κυπριακη μαρξιστικη επιθεωρηση

5

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

ΕΡΥΘΡΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΑΗΣ ΙΟΥΝΗΣ ΙΟΥΛΗΣ 1978 Νο 5

δελτιο συζητησης

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Τ.Κ. 5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τα ενυπογραφα αρθρα δεν εκφραζουν αναγκαστικα τις αποψεις της συντακτικης επιτροπης.αλλα του συγγραφεα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το "δελτιο" βγαινει αυτη την φορα με αρκετη καθυστερηση. Οι λογοι γι αυτη την καθυστερηση ειναι διαφοροι.

Ενας σοβαρος λογος ειναι ο τραυματισμος του συντροφου Φαιδωνα Θεοδωρου σε αυτοκινητιστικο δυστυχημα. Ο συντροφος Φαιδωνας που ειταν βασικος μελος της συντακτικης επιτροπης του "δελτιου" βρισκεται απο τοτε στο νοσοκομειο κι αυτο τον αναγκαζει να μεινει μακρια απο την πολιτικη ζωη για ενα αρκετα μεγαλο χρονικο διαστημα. Αυτο αναγκαστικα δημιουργησε ενα παροδικο κενο στην δουλεια του "δελτιου".

Αλλοι λογοι για την καθυστερηση του "δελτιου" ειναι το γεγονος πως αρθρα που γραφτηκαν απο φοιτητες συντροφους αργησαν να γραφτουν λογω των εξετασεων. Επισης το μεγεθος τους καθυστερησε περισσοτερο το γραψιμο τους.

Λογω αυτου του μεγεθους το "δελτιο" βγαινει αυτη την φορα σε 32 σελιδες και ετσι ελπιζουμε να αποζημιωθουν οι αναγνωστες μας.

Κατι το πολυ ενθαρρυντικο σε αυτη την εκδοση ειναι η υπαρξη 2 αρθρων που διαφωνουν με προηγουμενα αρθρα που δημοσιευτηκαν στο δελτιο". Αυτο δειχνει πως το τι γραφεται στο "δελτιο" εχει μια καποια απηχηση μεσα στους αναγνωστες και οτι συζητειται . Απο αυτη την συζητηση θα βγουν οι διαφωνιες και οι συμφωνιες που θα βοηθησουν το "δελτιο" στην εξελικτικη του πορεια.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στες 24 του Μαη μετα απο εισηγηση της κυβερνησης η βουλη αποφασισε την αναβολη των κοινοτικων εκλογων. Τα κομματα της αριστερας(ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ) και μερικοι ανεξαρτητοι βουλευτες διαφωνησαν με την αποφαση αυτη, διχως ομως βεβαια να καταφερουν να τη αλλαξουν.

Βεβαια ουτε το ΔΗ.ΚΟ που υποστηριζε την αναβολη των κοινοτικων εκλογων ουτε η κυβερνηση παρελειψαν να δικαιολογισουν την αποφαση τους. Η "αναγκαιοτητα" ενοτητας ξανασερβιρηστηκε διχως πολλη δυσκολια.

Η προσπαθεια της κυβερνησης να καταστειλει καθε διαμαρτυρια εναντι στην αρση του εμπαρκο, την Ισραηλινη επιδρομη στον Λιβανο και η προσφατη αναβολη των κοινοτικων εκλογων ειναι γεγονοτα που αναμφισβητητα εχουν σαν αποτελεσμα τη στερηση των δημοκρατικων ελευθεριων του λαου. Ολες αυτες οι προσπαθειες για φιμωση της λαϊκης θελησης εγιναν για "λογους ενοτητα" Οπως δειχνουν τα πραγματα για το ΔΗΚΟ η ενοτητα προϋποθετει την ελλειψη οποιασδηποτε πολιτικης η οικονομικης παλης. Και η ελλειψη οποιασδηποτε μορφης παλης με τη σειρα της σημαινειτην διατηρηση της υφισταμενης καταστασης με τα χαμηλα μεροκαματα και τον συνεχη περιορισμο των δημοκρατικων δικαιωματων του λαου.

Κατι τετοιο βεβαια συμφερει μοναχα στη κεφαλαιοκρατικη ταξη γιατι τα χαμηλα μεροκαματα και ο περιορισμος των αστικοδημοκρατικων ελευθεριων τους διευκολυνει στες προσπαθιες τους να πυσουν ξενα κεφαλαια να επενδυσουν στην Κυπρο.

Ασφαλως το ΔΗ.ΚΟ. σαν κομμα που ηδη απαδειξε πως εξυπηρετει επαξια τα συμφεροντα της κεφαλαιοκρατικης ταξης δεν θα διστασει "για λογους ενοτητας βεβαια" να αναβαλει τες βουλευτικες ή προεδρικες εκλογες.

Οπως αναφεραμε και πιο πανω η αριστερα διαφωνησε με την αποφαση αναβολης των κοινοτικων εκλογων. Η ΕΔΕΚ και το ΑΚΕΛ πολυ σωστα διαπιστωσαν οτι η αποφαση των δεξιων βουλευτων για αναβολη των κοινοτικων εκλογων στερει εστω και κεινα τα μινιμουμ δημοκρατικα δικαιωματα του λαου μεσα στο αστικο συστημα.

Οι θεσεις των κομματων αυτων για "συνεργασια των ταξεων στον εθνικο απελευθερωτικο αγωνα" και θεσεις τους για την "ενοτητα των πατριωτικων δυναμεων" αντι για τηνενοτητα των εργαζομενων κατω απο ενα μαχητικο αντικαπιταλιστικο και αντικατοχικο προγραμμα, εμποδισαν τα κομματα αυτα να καλεσουν τον λαο σε κινητοποιησεις, εκδηλωσεις ή οποιεσδηποτε αλλης μορφης αγωνα που θα μπορουσε να παρει αντικαπιταλιστικο χαρακτηρα. Η διαφωνια τους εμεινε ουσιαστικα σε επιπεδο λογομαχιας βουλευτων με μονη διαφορα το γεγονος οτι η ΕΔΕΝ (νεολαια της ΕΔΕΚ) καλεσε τα μελη της σε μια τυπικη πικεττοφορια διαμαρτυριας.

Η αριστερα που συνεργαστηκε και εδωσε την κοινοβουλευτικη πλειοψηφεια στο ΔΗ.ΚΟ και τους κεφαλαιοκρατες πιστευε πως θα τους επηρεασει. Η αναβολη των κοινοτικων εκλογων ειναι ενα απο τα γεγονοτα που δειχνου πως κατι τετοιο δεν εγινε. Αποδεικνυει για ακομη μια φορα την χρεωκοπια της λαικομετωπικης πολιτικης. Αποδεικνυει πως η "συνεργασια των ταξεων" και η "ενοτητα των πατριωτικων δυναμεων" συμφερει μονο στο κεφαλαιο.

Αποτελεσμα της λαικομετωπικης πολιτικης που ακολουθει η αριστερα τα τελευταια χρονια θα ειναι η ολοκληρωτικη υποταγη της σε ενα κομμα που ο ρολος του ειναι η εξυπηρετηση των συμφεροντων των κεφαλαιοκρατων

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Στους περασμενους 2-3 μηνες ειχαμε μια απεργιακη κινηση συγκριτικα πιο εντονη.

α)Η απεργια στα διυλυστηρια. Η απεργια ειταν 24ωρη και διακοπηκε μετα απο επεμβαση της κυβερνησης. Εγινε γυρω απο την ανανεωση της συλλογικης συμβασης με αιτηματα: αυξηση 22%, μειωση ωρων, καλυτερευση του συστηματος βαρδιας, επιδοματος επειγουσας κλησης, μισθοδοτικων κλιμακων και υπερωριων μαζι με αλλα επι μερους θεματα.

Η απεργια εληξε διχως να ικανοποιηθουν τα αιτηματα των εργατων. Αν και κερδηθηκε αυξηση 15% σε 2 δοσεις, μειωση ωρων και κερδηθηκαν αλλα επι μερους αιτηματα.

Τα διυλυστηρια εχουν μια παραδοση απεργιων τα τελευταια χρονια. Τον Σεπτεμβρη του 76 ειχαν απεργια διαρκειας με αρκετη συμμετοχη απο τους εργαζομενους. Σε αυτη την απεργια κερδισαν τα βασικα αιτηματα τους. Αντιθετα η τελευταια απεργια δεν προχωρησε σε ψηλο βαθμο κυρια γιατι οι τμηματικες διαφορες δημιουργησαν ενα κλιμα συγχιση και απομονωσης που εκμεταλευτηκε η ηγεσια και η συντεχνιακη ηγεσια για να καταφερουν να γινει δεχτει η εισηγηση τους, με πολυ μικρη διαφορα ψηφων.

Ανκαι τα αιτηματα δεν περιοριζονταν σε εντελων τμηματικα οπως αυξηση,(μειωση των ωρων), το πολυ γρηγορο κλεισιμο της, ο περιορισμος της σε πλαισια διαπραγματευσεων και επομενως μη συμμετοχη της μαζας των εργατων, και η ελαχιστη πληροφορηση που υπηρχε στες εφημεριδες την εκαμαν να περασει απαρατηρητη απο την υπολοιπη ερνατικη ταξη. Δεν μπορουμε να περιμενουμε οτι θα αποτελεσει παραδειγμα για τους υπολοιπους εργατες.

Η επιδραση στο κινημα ειναι γενικα λιγη, κυρια γιατι παρουσιαστηκε σαν εντελως τμηματικο θεμα και δεν ξεφυγε απο το γραφειοκρατικο επιπεδο.

β)Οι απεργιες στον ηλεκτροπαραγωγικο σταθμο Μονης και των λιμενικων υπαλληλων εχουν το κοινο στοιχειο μετα διυλυστηρια στο οτι οι εργαζομενοι στους χωρους αυτους εχουν πολυ μεγαλη βιομηχανικη δυναμη λογω της θεσης τους στην οικονομια. Οι δυο τελευταιες απεργιες εκτος των αλλων σαν κοινα στοιχεια εχουν την εξειδικευση του αιτηματος (θορυβος στην Μονη, πληρωση των θεσεων στο λιμανι) που μειωνει σε μεγαλυτερο βαθμο απο τα διυλιστηρια την επιδραση τους στο κινημα. Η μεταφορα του προβληματος σε θεματα νομμοτεχνικο και επιπεδο εμπειρογνωμονων αποξενωνουν ακομη περισσοτερο τες απεργιες απο τους υπολοιπους εργατες.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΤΚΟ

Μια απο τες πιο σημαντικες απεργιες των τελευταιων μηνων ειναι εκεινη που εγινε τον περασμενο μηνα στην ΕΤΚΟ στην Λεμεσο. Η σημασια της απεργιας δεν βρισκεται στο μεγεθος της, στην τακτικη, ή στην επιδραση της στο επιπεδο του ταξικου αγωνα. Βρισκεται στο οτι φερνει στην επιφανεια βασικα προβληματα του εργατικου κινηματος.

Στην σημερινη κατασταση τα προβληματα των εργατων ειναι τεραστια και σιγουρα χρειαζονται αγωνιστικη αντιμετωπιση για επιλυση τους

Ομως βρισκομαστε μπροστα στο επιφανειακα παραξενο φαινομενο οι ηγεσιες των συντεχνιων να προωθουν διαμαχες μεταξυ τους χρησιμοποιωντας ακομη και την απεργια, ενω καταδικαζουν οποιαδηποτε προσπαθεια για απεργια οταν αυτη εχει σκοπο την επιλυση καυτων προβληματων της εργατικης ταξης.

Στην ουσια' ομως δεν πρεπει να μας παραξενευει το γεγονος. Πηγαζει απο ορισμενα βασικα προβληματα του Κυπριακου εργατικου κινηματος που θα στραφουν εμποδιο στην αναπτυξη του αν δεν τα ξεπερασει, τουλαχιστον στην πραξη.

●

Τα προβληματα αυτα ειναι το διασπασμενο εργατικο κινημα και η μη συμμετοχη των εργατων στην καθημερινη ζωη των συντεχνιων. Οι συντεχνιες παρουσιαζονται σαν φεουδα ορισμενων ατομων και οχι σαν οργανα της ταξης, με αλλα λογια δεν ελεγχονται απο τους εργατες.

Γινεται μια λανθασμενη ταυτιση του οργανου (συντεχνιας) με τους εκπροσωπους του (ηγεσια). Ετσι για το μεσο Κυπριο εργατη η συντεχνια δεν ειναι αυτος και οι συναδελφοι του αλλα ο εμμισθος που ερχεται καθε τοσο να τους επισκεφτει στο χωρο δουλειας. Αυτη η ταυτιση και αντιμετωπιση οδηγα στην τελικη αποξενωση του εργατη απο την συντεχνια και σε μια σταθεροποιηση της ηγετικης γραφειοκρατιας. Ετσι μεσα σε τετοιες συνθηκες η γραφειοκρατεια μπορει να κρατησει το κινημα ελεγχομενο η να το στρεφει προς κατευθυνσεις που η ιδια επιδιωκει

●

Παρ' ολο που η ηγεσια της ΠΕΟ τουλαχιστον φραστικα μιλα για ενοτητα των εργαζομενων ουσιαστικα δεν κανει τιποτα που να προωθει αυτη την ενοτητα. Ενοτητα των εργαζομενων που πρεπει να προελθει με ενοποιηση των συντεχνιων σε μια και μοναδικη συντεχνια θα παρει μια δυναμικη που θα θεσει υπο αμφισβητηση την γραφειοκρατικη ηγεσια, μιας και οι εργατες δεν θαναι πια χωρισμενοι σε "δεξιους" και "αριστερους".

Παρ' ολο που στην συγκεκριμενη απεργια της ΕΤΚΟ(οπως και σε καθε αλλη παρομοια περιπτωση) πρεπει για λογους αρχης να υποστηριζουμε το δικαιωμα των εργατων να οργανωνονται στην συντεχνια της αρεσκειας τους εφοσον το κινημα δεν ειναι ενοποιημενο, δεν πρεπει να αρκεστουμε σε αυτο ουτε να το δουμε σαν βασικο συνθημα μας. Εκει που πρεπει να δωσουμε το βαρος ειναι στο να δειξουμε οτι η διασπαση ειναι εναντια στα συμφεροντα των εργατων Η ενοποιηση ομωςτων εργατων δεν μπορει να ερθει απο πανω. Η παλη για ενοποιηση ειναι συνδεδεμενη με την παλη για την μετατροπη της συντεχνιας σε αγωνιστικο οργανο περιφρουρησης και διεκδικησης των εργατικων συμφεροντων που να ελεγχεται απο τους ιδιους τους εργατες Για αυτο δεν ωφελει να απευθυνομαστε στην ηγεσια των συντεχνιων και να καταδικαζουμε τα λαθη τους. Εκεινο που χρειαζεται ειναι να δειξουμε τα συγκεκριμενα βηματα που πρεπει να γινουν για ναπροχωρησουμε προς την ενοποιηση και την δημοκρατικοποιηση του οργανου της εργατικης ταξης. Επομενως πρεπει να απευθυνθουμε στην βαση της ταξης με τροπο που να μπορεσουμε να οδηγησουμε σε συγκεκριμενες πραξεις οταν οι συνθηκες το επιτρεφουν. Βασικος μας προσανατολισμος ειναι:

α)Προπαγανδα για την αναγκη ενοτητας του κινηματος και συμμετοχης των εργατων στην ζωη της συντεχνιας.

β)Παλη για να ξεπεραστει η διασπαση στο επιπεδο του χωρου δουλειας και ο γραφειοκρατικος ελεγχος με το να προωθουμε την δημιουργια επιτροπων που να αγκαλιαζει ολους τους εργατες ανεξαρτητα απο το αν και που ειναι οργανωμενοι.

Η παλη γυρω απο αυτες τες θεσεις ειναι κυριο στοιχειο του αγωνα για ανεβασμα του κινηματος.

ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η εκτελεση του Αλτο Μορο απο τες Ερυθρες Ταξιαρχιες εκτος απο το γεγονος οτι εδειξε ξεκαθαρα την χρεωκοπια της τακτικης της ατομικης τρομοκρατιας δειχνει παραλληλα πως βοηθα την αρχουσα ταξη να διατηρησει την εξουσια της.

Σε ολο το διαστημα της απαγωγης η ιταλικη αρχουσα ταξη με αρκετη βοηθεια απο την παραδοσιακη αριστερα ξαπελυσε μια εκστρατεια γυρω απο τον Μορο. Χρησιμοποιωντας τον συναισθηματισμο και την αποστροφη των εργαζομενων προς την βια καταφερε να παρουσιαστει σαν η προστατιδα της δημοκρατιας και της ασφαλειας απο τους "κακους" τρομοκρατες. Σε περιοδους κρισης του καπιταλισμου οπως την σημερινη η ατομικη τρομοκρατια ειναι δωρο αναπαντεχο γιατι μπορει να χρησιμοποιηθει θαυμασια απο την αρχουσα ταξη για τον αποπροσανατολισμο των εργατων και παραλληλα να ανεβασει το κυρος του κρατους.

Διευκολυνει επισης το κρατος να κτυπησει τα πιο προχωρημενα τμηματα του εργατικου κινηματος παρουσιαζοντας τα σαν τρομοκρατικα. Ο γενικος αποπροσανατολισμος και συγχιση που προκαλειται απο την τρομοκρατικη δραση κανει αδυνατη την προβολη αντιστασης στες επιθεσεις του κρατους.

Δυο γεγονοτα που συνεβησαν στην Ιταλια δειχνουν τον βαθμο που η αρχουσα ταξη μπορει να κτυπησει αγωνιστες εργατες με το προσχημα οτι οι τελευταιοι ειναι τρομοκρατες. Την μερα που βρεθηκε ο Μορο νεκρος η αστυνομια αρχισε ερευνες στα σπιτια αγωνιστων απο το εργοστασιο Αλφα Ρομεο. Ενδιαφερον ειταν το τι εγραφε στο ενταλμα ερευνας σε ενα εργατη μελος της οργανωσης "Προλεταριακη Δημοκρατια" και μελος της επιτροπης του εργοστασιακου συμβουλιου. "Ανηκε σα ανατρεπτικη οργανωση" επειδη "προσπαθησε να σταματησει την παραγωγη του νεου μοντελλου Τζουλιετ" αυτο δεν ειναι τιποτε αλλο απο την παλη των εργατων της Αλφα Ρομεο εναντια στην αυξηση του ρυθμου παραγωγης. (πρεπει νασημειωθει οτι ο αγωνας αυτος συνεχιζοταν για ενα μηνα)

Το αλλο γεγονος συνεβηκε σε ενα αλλο αγωνιστη της "προλεταριακης δημοκρατιας" που βρεθηκε δολοφονημενος απο την Μαφια. Ο αγωνιστης αυτος ειταν ο υποψηφιος της οργανωσης του στες τοπικες εκλογες και στην προεκλογικη του εκστρατεια καταφερτηκε εναντια στην Μαφια και αποκλυψε τες διαφορες βρωμιες της και τες σχεσεις της με την αρχουσα ταξη.

Η αρχουσα ταξη καταφερε να περασουν σχεδον απαρατηρητα τα γεγονοτα αυτα με το να μετονομασει τους αγωνιστες αυτους σε τρομοκρατες.

Παραλληλα το κρατος με την δικαιολογια της τρομοκρατιας προχωρει στην θεσμοποιηση των "αντιτρομοκρατικων"μετρων. Τα "αντιτρομοκρατικα μετρα που θυμιζουν νομους φασιστικων κρατων χρησιμοποιουνται εναντια στες οργανωσεις της επαναστατικης αριστερας και εναντια στο οργανωμενο εργατικο κινημα. Χαρακτηριστικα παραδειγματα ειναι το "αντιτρομοκρατικο" του Καραμανλη, η κατασταση στην Γερμανια και Ιταλια οπο απεργιες χαρακτηριζονται σαν τρομοκρατικες πραξεις και στην Αγγλια οπου διωχνονται ή συλλαμβανονται οι αγωνιστες εργατες με την δικαιολογια οτι ειναι Ιρλανδοι.

ΚΥΠΡΟΣ

Στον χωρο μας δεν εχουμε ακομα αυτο το φαινομενο. Η κρατικη τρομοκρατια εξαπλωνεται ομως σιγα σιγα παγκοσμια. Το γεγονος οτι δεν υπαρχει δραση τρομοκρατικη στην Κυπρο δεν πρεπει να μας καθησυχαζει. Η υπαρξη τρομοκρατικων ομαδων ειναι τοσο βοηθητικη στο εργο της αρχουσας ταξης που αν δεν υπαρχουν θα προσπαθησει να τες δημιουργησει αν της ειναι πραγματικη αναγκη. Ηδη ορισμενες ενδειξεις δειχνουν μια τετοια πιθανη πορεια. Οι παρακολουθησεις και η προσπαθεια τρομοκρατησης απο την ΚΥΠ ειναι μια ενδειξη. Τους τελευταιους μηνες η ΚΥΠ εντεινε τεςπαρακολουθησεις αριστερων ατομων. Συμφωνα με την καταγγελια του ΑΚΕΛ η παρακολουθηση επεκταθηκε στα μελη του που πηραν μερος στο συνεδριο του. Πιο εντονη ειναι η παρακολουθηση στον πιο αριστερο χωρο. Την ΕΛΕΝ , τους υποστηρικτες του "δελτιου συζητησης" και τα πρωην μελη του ΚΚΚ που αρχισαν να εμφανιζονται σαν Μαρξιστες Λενινιστες Κυπρου. Παραλληλα αρχισε να εξαπλωνεται ενας ψιθυρος για υπαρξη τρομοκρατικων οργανωσεων στην Κυπρο που συνδεονται με ξενεστρομοκρατικες οργανωσεις.

Αλλο σημειο ειναι η τελευταια ομιλια του προεδρου της Δημοκρατιας που προσπαθει να συνδεσει το απεργιακο κινημα μεπιθανες τρομοκρατικες οργανωσεις.

Οπως αναφερτηκε η υπαρξη τρομοκρτικων οργανωσεων εξυπηρετει την ερχουσα ταξη. Μεχρι σημερα εχουμε μονο ενδειξεις οτι πιθανον να βαλουν σε εφαρμογη σχεδια "δημιουργιας" τετοιας οργανωσης με στοχο να κτυπησουν την αριστερα και ειδικωτερα τα τμηματα της που δεν ακολουθουν την αρχουσα ταξη και που πιστευουν σε ενα αγωνιστικο αντικαπιταλιστικο εργατικο κινημα.
Γι αυτο πρεπει να ειμαστε ετοιμοι να αντιμετωπισουμε ενωμενοι αυτη την επιθεση.

ΙΤΑΛΙΑ

ΕΡΥΘΡΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ

απο ομαδα κυπριων φοιτητων αθηνας

Για να μπορεσει κανεις να δωσει μια εξηγηση στο τι συμβαινει σημερα στην Ιταλια, περα απο τες αερολογιες του αντιδραστικου και του αστικου τυπου πρεπει να γυρισει πισω και να ακολουθησει την εξελιχτικη πορεια του Ιταλικου κινηματος τα τελευταια χρονια.

Δεν ειναι βεβαια καθολου ευκολο για ενα απολιτικοποιητο ανθρωπο να καταλαβει πως οι ερυθρες ταξιαρχιες δεν ειναι μια μαφιοζικη οργανωση ή ενα κατασκευασμα της ΣΙΑ ή της ΚΑ ΓΚΕ ΜΠΕ, οταν μαλιστα ο αστικος τυπος και πολλες φορες ο προοδευτικος δεν κανουν τιποτε αλλο απο το να ασχολουνται με τες τελειες μεθοδους των ΕΤ ή τες διασυνδεσεις τους με διαφορα υποπτα προσωπα, Το ιδιο δυσκολο ομως ειναι πολλες φορες να καταλαβει το ιδιο πραγμα και ενας προοδευτικος η αριστερος. Αυτο ομως που ισως ειναι το πιο προβληματικο ειναι αν μπορει ενας αγωνιστης επαναστατης να καταλαβει αν οι ερυθρες ταξιαρχιες ειναι επαναστατικες ταξιαρχιες.

Μια εξηγηση σε ολα αυτα θα προσπαθησουμε να δωσουμε σ'αυτο το αρθρο εξηγωντας και αναλυοντας σε ενα γενικο επιπεδο εκεινα τα φαινομενα που οδηγησαν στην Ιταλια του Αντρεοτι, του Μπερλιγκουε , της Προλεταριακης Δημοκρατιας και των Ε.Τ. Πιο ειδικες αναλυσεις πανω στο ιδιο ζητημα θα μας απασχολησουν σε μελλοντικα αρθρα.

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Με το τελος του Β παγκοσμιου πολεμου πεφτουν στην καταστρεμενη Ιταλια πολλα ξενα κεφαλαια, κυρια αμερικανικα και αργοτερα ευρωπαικα που επενδυονται σε βιομηχανιες, ιδιαιτερα στα βορεια(Πιρελλι, Ζημενςκλ Η διεισδυση των ξενων κεφαλαιων οδηγησε σε μια μεγαλη , που εφτασε να αποκαλειται "το οικονομικο θαυμα της Ιταλιας"-αναπτυξη της βιομηχανιας.

Κατι που πρεπει να τονιστει απο την αρχη ειναι οτι περα απο την οικονομικη αναπτυξη που ειναι το κυριο χαρακτηριστικο της πρωτης μεταπολεμικης περιοδου, ειναι το γεγονος οτι η Ιταλια βγαινοντας απο τον πολεμο βγαινει με ενα ισχυρο, στον χαρακτηρα του αριστερο κινημα που ειταν το αποτελεσμα της εσωτερικης αντιστασης που αναπτυχθηκε εναντια στον φασισμο. Αυτο το κινημα επετρεψε στο ΚΚΙ να συγκυβερνησει μαζι με τους αστους για 2 χρονια παρουσιαζοντας μια πρωτη εκφραση του Ιστορικου συμβιβασμου. Αν δεν μπορουμε να μ[illegible]ουμε ακομη για συνδιαχειρηση αυτο που ειναι βεβαιο ειναι οτι το ΚΚΙ με την υποστηριξη του βοηθησε τον ιταλικο καπιταλισμο στην αστικη δημοκρατια. Αφηνοντας στο περιθωριο ενα δυνατο κινημα και συνθηκες τετοιες που θα του επετρεπαν να προχωρησει σε μια προοδευτικη αλλαγη του κοινωνικου συστηματος και ανατροπη του καπιταλισμου.

Η μεγαλη αναπτυξη ομως το"οικονομικο θαυμα" της Ιταλιας εφερεμαζι του και το μεγαλωμα του προλεταριατο σε βαθμο που θα αποκτηση το πιο μεγαλο ποσοστο στην Ευρωπη. Ενεκα της μεγαλης αναπτυξης και κυρια με τα το 1960 το προλεταριατο κερδιζει αρκετα προνομια (οχι απολυσεις, αυτοματες κλιμακες αναπροσαρμωγής των μισθων, μεγαλες αδειες απουσιαςαπο την δουλεια καθως και πιο ελευθερο συνδικαλισμο). Ηαστικη ταξη αναγνωριζωντας την αναγκη που ειχε απο το κομμα της πιο μεγαλης σε αναλογια εργατικης ταξης στην Ευρωπη εδειχνε διαθεση για συνεργασια. Αυτο επετρεπε στο ΙΚΚ με τες παραχωρησεις που εδιναν οι άστοι, να διατηρει το ελεγχο του πανω στο προλεταριατο και απο την αλλη δημιουργουσε τες προυποθεσεις για καλλιεργεια του ρεφορμισμου, του ιστορικου συμβιβασμου και του ευρωκομμουνισμου. Ετσι εμφανιζεται για πρωτη φορα στην περιοδο του '60-'62 η θεωρια του πολυκεντρισμου. Μια θεωρια που ερχοτ να κριτικαρει το σταλινικο μητροπολιτισμο. Μια κριτικη οχι ομως απο τα αριστερα που να αμφισβητει τες γραφειοκρατικες κρατικοκαπιταλιστικες δομες του Σοβιετικου κρατους αλλα απο τα δεξια για οικοδομηση του σοσιαλισμου συμφωνα με τες οικονομικες αναγκες καθε χωρας. Κατι που γιι τους Ιταλους κομμουνιστες σημαινε,

Διαδηλωση Ιταλων εργατων. Το CUB ειναι αυτονομες εργατικες επιτροπες βασης που κινητοποιηθησαν απο την επαναστατικη αριστερα.

να εξαναγκασουμε τους αστους να μας δεχτουν στην εξουσια και στο τελος να μας την παραχωρησουν για να προχωρησουμε στην οικοδομηση του σοσιαλισμου.

Το "οικονομικο θαυμα της Ιταλια ομως δεν θα μπορουσε να κρατησει για πολυ οπως δεν καταφερε ποτε καμια περιοδος αναπτυξης και ανθησης του καπιταλισμου να κρατησει. Στα μεσα περιπου της δεκαετιας του '60 αρχιζει να σπαει το "θαυμα" και να παρατηρειται μια αλλοιωτικη ταση στην Ιταλικη οικονομια. Αυτο βεβαια για την εργατικη ταξη σημαινε κτυπημα στες κατακτησεις που ειχαν πετυχει την περιοδο της αναπτυξης. Για τους αστους ομως ο περιορισμος των κατακτησεων του εργατικου κινηματος ηταν απαραιτητη προυποθεση για να προχωρισουν σε μια νεα περιοδο αναπτυξης.

Αλλη διαδηλωση Ιταλων εργατω.

Παραλληλα την ιδια περιοδο εμφανιζονται οξυμμενα και τα προβληματα του πανεπιστημιου που τη περιοδο της αναπτυξης ειχαν ανοιξει διαπλατα τες πορτες τους για να καλυφουν τες αναγκες του αναπτυσσομενου καπιταλισμου. Τη φαση αυτη ομως της καφης της οικονομιας τα προβληματα απασχολησης των αποφοιτων, ησκληρινση των μεθοδων επιλογης εμφανιζονται με ενα εντονο χαρακτηρα. ολα αυτα, αυξανομενη κριση των αστων και ηαδυναμια τουΚΚΙ να δωσει μια επαναστατικη προοπτικη δημιουργησαν τες προυποθεσεις για την αναπτυξη ενος νεου κινηματος. Ενος κινηματος που αναπτυσσοταν αυθορμητα προωθωντας νεες μορφες παλης και οργανωσης ξεφευγοντας ετσι απο τον ελεγχο του ΙΚΚ.Το κινημα αυτο ειταν που εκφραστηκε "στο καυτο φθινοπωρο του 69" με την κριση που ξεσπασε γυρω απο τες συλλογικες συμβασεις.

Τα πραγματα το Φθινοπωρο του 69 γινοντουσαν πολυ καθαρα. Τα ΚΚΙ ή θα υποστηριζε τους αστους και κτυπησουν τες εργατικες κατακτησεις ή θα εχοτάν σε συγκρουση με αυτους υποστηριζοντας τες εργατικες διεκδικησεις. Αιχμαλωτο ομως της πολιτικης του ιστορικου συμβιβασμου ειταν αδυναμο να προωθησει μορφες παλης που θα οδηγουσαν σε ταξικη συγκρουση.

Ετσι ειταν πολυ φυσικο η κριση το Φθινοπωρο του 69 να οδηγησει στο σπασιμο ενος κομματιου απο το ΚΚΙ (ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ) οσο και αλλων κομματιων που ξεφευγουν οριστικα πια απο τον ελεγχο του. Μεσα απο αυτα τα κομματια και αλλα κομματια του φοιτητικου και εργατικου κινηματος που οργανωνονταν αυθορμητα και αυτονομα, (Αβανγκαρτια Οπεραια, Λοττα Κοντινι ουε) αναπτυχθηκαν μετα την κριση του 69 οι οργανωσεις της επαναστατικης αριστερας, προοθωντας νεες μορφες παλης και οργανωσης. Ειναι χαρακτηριστικο οτι απο αυτη την περιοδο και μετα εμφανιζονται και λειτουργουν τα εργοστασιακα συμβουλια, μορφες αυτοοργανωσης των εργατων που μπορουν να ξεφευγουν απο τον ελεγχο των γραφειοκρατων. Η περιοδος ομως αυτη μετα το Φθινοπωρο του 69 με τη μεγαλη ανοδο του εργατικου και φοιτητικου κινηματος δημιουργουσε πολλα προβληματα στο ΚΚΙ και γενικα στες συνδικαλιστικες ηγεσιες που αρχισαν με ολα τα μεσα να προσπαθουν να καθησυχασουν αυτο τον αναβρασμο που ολο και απλωνοταν σε ολη την Ιταλια.

ΕΡΥΘΡΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ

Μεσα απο αυτη την συγκρουση κομματιων του κινηματος με τες γραφειοκρατικες ηγεσιες καιτα ρεφορμιστικα κομματα που κρατωντας μια εντελως συμβιβαστικη σταση προσπαθουσαν να καθησυχασουν τον αναβρασμο που ολο και απλωνοταν πιο πλατια βγηκαν οι Ερυθρες Ταξιαρχιες. Κομματια του κινηματος που καλουσαν τους εργατες να παλεφουν εξω απο τα συνδικατα και το ΚΚΙ με την μονη μορφη πολιτικης παλης που παραδεχονταν την βια. Παρα τον ανταρτικο και τρομοκρατικο χαρακτηρα τους ομως οι ΕΤ δεν ειναν ξεκομμενες απο την εργατικη ταξη και αυτο φαινεται και απο το οτι αρχισαν την δραση τους απο τα εργοστασια. Με πρωτους στοχους τα μεγαλα βιομηχανικα συγκροτηματα στην Βορεια Ιταλια και τους ιδιους τους εργοδοτες. Ετσι οι πρωτες επιθεσεις τους ειχαν σαν στοχο τον διευθυντη της Ζημενς, εναντια στην Πιρελλι και την Αλφα-Ρομεο που απηγαγαν τον διευθυντη της και τον αφησαν αλυσοδεμενο εξω απο την πορτα του εργοστασιου με μια πινακιδα που εγραφε:"Μινκουτσι, φασιστας διευθυντης της Αλφα-Ρομεο. Δικαστηκε απο τες ΕΤ."

Αργοτερα ομως οι στοχοι τους αρχιζουν να συμπεριλαμβανουν οχι μονο φασιστες και εκπροσωπους του αστικου κρατους αλλα και στελεχη του ΚΚΙ, συνδικαλιστες και δημοσιογραφους. Η παραπερα πορεια ομως των ΕΤ δεν ειναι κατι που πρεπει να το δουμε ξεκομμενο απο την ολη πορεια του Ιταλικου κινηματος. Πρεπει να δουμε ποιες ειταν εκεινες οι συνθηκε που οδηγησαν τες ΕΤ σε ολο και πιο υπεραριστερη πολιτικη για να φτασουμε στην απαγωγη του ΜΟΡΟ, "το κτυπημα στην καρδια του κρατους".

Η ΚΡΙΣΗ

Η κριση της Ιταλικης αστικης ταξης γινοταν ολο και πιο εντονη και ιδιαιτερα απο την περιοδο μετα το 1972. Οι ανταγωνισμοι στην ΕΟΚ οσο και η γενικοτερη κριση που περνουσε ο Ευρωπαικος καπιταλισμος οδηγουν την Ιταλικη αστικη ταξη ολο και σε πιο βαθεια αδιεξοδα. Αδιεξοδα οχιμονο οικονομικα αλλα και πολιτικα. Η

Συνθηματα των "Ινδιανων". Κινημα νεων κυριως φοιτητων που απο-ριπτουν κομματα και οργανωσεις. Χαρακτηριστικον της κρισης τοσο του καπιταλισμου οσο και του κινηματος αναφερει. Το κινημα εναντια στο συστημα, στους φορους, συντεχνιες, βατικανο, κατα-πίεση, παραδεισο, κλπ.

πολιτικη κριση που ειχε αρχισει απο την πρωτη περιοδο αρχησε να σπαει το θαυμα με την αρση της υποστηριξη των σοσιαλιστων προς τους χριστιανο δημοκρατες, συνεχιζει εντονοτερα. Οι αστικες κυβερνησεις δεν μπορουν να στεριωσουν.

Η Ιταλικη αστικη ταξη ειναι ανα-γκασμενη να περασει το οικονομικο αντεργατικο και κατασταλτικο της προγραμμα ή νά μην μπορεσει να ορ θοποδησει την οικονομικη και πολιτι κη της κυριαρχια για ενα μεγαλο χρο νικο διαστημα. Κατι τετοιο ομως για αυτη την περιοδο δεν φαινεται και ευκολο γιατι το κινημα παραμενει αρ κετα ισχυρο και τα εργοστασιακα συμ βουλια αρκετα δυνατα για να μην αφη σουν κατι τετοιο να γινει.

Απο την αλλη πλευρα το ΚΚΙ κανει οριστικη στροφη στον Ευρωκομμουνισμο Εγκαταλειπει οριστικα την "δικτατο ρια τ́ου προλεταριατου" και το Λενι ισμο και γινεται "ενα προοδευτικο ρε φορμιστικο κομμα". Αυτο που εχει ση μασια πια δεν ειναι να ανατρεψουμε του καπιταλισμο αλλα να αναγκασουμε τους αστους να μας δεχτουν στην εξο σια, και κατι τετοιο δεν ειναι δυσ-κολο μια και οι εκλογες του 76 πλη-σιαζουν και θα βγουμε πρωτο κομμα. Το να δωσουμε διαπιστευτηρια νομιμοφ ροσυνης και διαλλχτηκοτητας ειναι κατι που εκτιμαται πολυ απο τους Χριστιανοδημοκρατες.

Αυτα ολα βεβαια δεν μπορουσαν να μεινουν αναπαντητα απο την πλευ ρα του κινηματος. Τα πρωτοπορα τμη-ματα του που εκφραζονταν μεσα απο τες οργανωσεις της επαναστατικης α-ριστερας ξεκινουν μια διαδικασια ε-νοποιησης και καταληγουν στην Προλε ταριακη Δημοκρατια. Μια πρωτη δυνα-τη υκαλλαχτικη πολιτικη λυση στον ρεφορμισμο του ΚΚΙ. Αν ομως η Προλε ταριακη Δημοκρατια ειταν η πιο μεγα λη σε αναλογια δυναμη της επαναστα τικης αριστερας στην Ευρωπη αυτο δεν την εμποδισε να αποφυγει βασικα λαθη. Ξεκινωντας απο την λαθεμενη εκτιμηση του ΚΚΙ οτι θα βγει πρωτο κομμα στες εκλογες ριχνει το συνθη μα για ενοποιηση της αριστερας με το ΚΚΙ κατεβαζοντας και ενα προγραμ μα που να ταιριαζει στην περιπτωση.

Φυσικα το αποτελεσμα ειταν τραγι κο. Το ΚΚΙ δεν βγαινει πρωτο κομμα η Προλεταριακη Δημοκρατια παθαινει κυριολεχτικα κατολισθηση. Ειναι σι-γουρο οτι οι Ιταλοι επαναστατες α-φου δεν καταφεραν να παιξουν το ρο-λο του αντιβαρου του ρεφορμισμου του ΚΚΙ και να προωθησουν ανεξαρ τητο προγραμμά της εργατικης ταξης θα αντιμετωπιζαν τη πιο σοβαρη κρι-ση. Η συμμαχια μ'ενα ΚΚΙ που δεν παλευε πια για το γκρεμισμα του κα-πιταλισμου και η προωθηση ένος προ γραμματος που η διαφορα του απο το προγραμμα του ΚΚΙ δεν ηταν στην ου-σια αλλα στο περιεχομενο, εβαζε μπ ροστα στους αγωνιστες εργατες την εκλογη μεταξυ δυο προγραμματων και οχι μεταξυ δυο πολιτικων επιλογων. Η ηττα αυτη οδηγησε την επαναστατι-κη αριστερα σε σοβαρη κριση και δι-ασπασεις.

Αν ομως τα προβλήματα για την ε-παναστατικη αριστερα ειταν σοβαρα για το ΚΚΙ ειταν ακομα πιο σοβαρα. Το ζητημα τωρα της συμμετοχης στην κυβερνηση ειταν ζητημα ανταλλαγματων

Το οτι οι"κομμουνιστες εγκατελει ψαν πια τες ιδεες για εθνικοποιησει και βαθιες μεταρυθμισης που ζητουσα πρι 10 χρονια και δεχονταν τους κα νονες της αγορας δεμενης με τον ιδιω τικο τομεα και την ηγεμονια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ δεν ειταν αρκετο. Τωρα ειναι σειρα των κατακτησεων του κι νηματος να θυσιαστουν στον βωμο του ιστορικου συμβιβασμου. Ενος συμβιβασ μου που με την ολο πιο δεξια μετα τοπιση του ΙΚΚ εχει καταντισει πια μια προταση συνδιαχειρησης του υπαρ χοντος αστικου κρατους οπως ειναι με τες οικονομικες και νομικες δομε απο τους" κομμουνιστες" και τους αστους μαζι.

Ετσι το δικαιωμα στη δουλεια χα νεται και οι απολυσεις η μετατοπισει των εργατων ειναι καθημερινο φαινο ενο. Οι αυτοματες κλιμακες αναπροσαρ μογης των μισθων παγωνουν, οι αδει ες απο την δουλεια χανονται και οι ρεφορμιστες διακυρησσουν την παλη για την σωτηρια του καπιταλισμου "...φυσικα δεν εγκαταλειπουμε τους απολυμενους στη μοιρα τους. Η προθε ση μας ειναι οι απολυμενοι να γραφον ται σε ειδικους καταλογους και να εχουν απολυτη προτεραιοτητα στη προσ ληψη. Ο καπιταλισμος βρισκεται σε καθοδικη πορεια αλλα αυτο δεν σημαι νει καθολου οτι δεν μπορει ακομα να μεσοπροθεσμα να περασει απο εντονες φασεις αναπτυξης... Ειναι ακριβως για να συμβαλλομε σε αυτο τον στοχο και να το χρησιμοποιησουμε για την απορoφηση της ανεργ ιας που καλου-με την εργατικη ταξη σε ενα προγραμ μα θυσιων."(Λαμα, ΓΓ της Σ μελος του ΚΚΙ), και οι ανεργοι στην Ιταλια ξεπερνουν τα 3 εκατομυρια.

Ουτε ομως αυτα ειναι ικανα για να βαλουν το ΙΚΚ στην κυβερνηση . Για τους αστους δεν φτανει μονο μια συμφωνια με το ΚΚΙ και το ΣΚ για να προωθησει το αντεργατικο καπιταλιστι κο της προγραμα, αλλα χρειαζεται και η εξουδετερωση καθε κινδυνου αντι δρασης της εργατικης ταξης που στην βαση της ειναι επαναστατικη. Ετσι κτυπηθηκαν οι συνδικαλιστικες ελευ-θεριες και προωθουνται μια σειρα α-πο αντεργατικα μετρα με την μορφη αντιτρομοκρατικων νομων. Φαινεται ο-μως οτι ουτε αυτα αλλα ουτε και η ανοχη του ΚΚΙ στα κτυπηματα του Πα νεπιστημιου ειναι ικανα για να βαλ λουν τους "κομμουνιστες" στην κυβερ νηση. Ετσι ο Ιστορικος Συμβιβασμος επρεπε να συμβιβαστει και αλλο για να χωρησει στη κυβερνητικη πλειοψη φεια.

Ολα αυτα βεβαια παρα την σοβαρη κριση της επαναστατικης αριστερας δεν επετρεψαν στο ΚΚΙ να ελεγχει το κινημα και στες περα απο την αντιδραση εναντια στους συμβιβασμους και στες προδοσιες των γραφειοκρατικων ηγεσιων που αναπτυσσεται μεσα στο κινημα, υπαρχουν μεγαλα κομματια του κινηματος που λογω του χαρακτηρα τους ξεφευγουν απο τον ελεγχο των ρεφορμιστων. Η αναπτυξη του νεολαιστικου κινηματος σαν αποτελεσμα των προβληματων και των συγκρουσεων στο Πανεπιστημιο και της μεγαλης ανεργιας (που κτυπα κυρια τους νεους και του γυναικειου κινηματος απο την αλλη βαζουν τες βασεις εκεινες που μας επιτρεπουν να μιλουμε για αναπτυξη ενος κινηματος που παιρνει ενα χαρακτηρα βαθεια κοινωνικο και πολιτικο. Παραλληλα το τελευταιο ενωτικο συνεδριο της Προλεταριακης Δημοκρατιας και ολη η περιοδος της αυτοκριτικης και κριτικης που περασε απο το 76 μεχρι σημερα αφησαν τες προοπτικες εκεινες για την αναπτυξη της επαναστατικης αριστερας σε βαθμο που να μπορεσει να δωσει μια πολιτικη υπαλλαχτικη λυση. Αν αυτο γινει το κινημα στην Ιταλια θα βρει τον επαναστατικο του δρομο.

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΜΙΑΣ ΛΑΘΕΜΕΝΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ

Μεσα απο το κλιμα της αμφισβητησης του συμβιβασμου και της εξεγερσης στεςπροδοσιες των γραφειοκρατων ξεπηδησαν πρωτοπορα τμηματα του κινηματος με εντονο αντισυμφιλιωτικο και αντισυμβιβαστικο χαρακτηρα. Σε περιοδους ομως γενικευμενης αποσυνθεσης και κρισης οπως ειταν η περιοδος του 69-76 η διαμαρτυρια σε αυτους τους συμβιβασμους παιρνει μεριξες φορεςτον χαρακτηρα μιας μηδενιστικης η υπεραριστερης αποκλισης. Αυτο γινεται ακομα πιο εντονο οταν σε αυτες τες περιοδους η κριση επεκτεινεται και σε καθε αξιοπιστη επαναστατικη υπαλλαχτικη λυση. Αυτο ακριβως ειναι πού συνεβει στην Ιταλια τα δυο τελευταια χρονια με την αναπτυξη των ΕΤ και των αυτονομων.

Ενω κατα την πρωτη περιοδο της εμφανισης τους (σαν φυσικο αποτελεσμα της ελλιψης της επαναστατικης προοπτικης απο το ΚΚΙ) ειταν πολυ περιορισμενες οργανωσεις με ενά περιθωριακο ρολο, μετα την κριση της επαναστατικης αριστερας περνουν σαν ενα κεντρικο ζητημα του κινηματος. Η δραση τους ομως δεν περιοριζεται μονο σε τρομοκρατικες ενεργειες εναντια στους αστους η τους ρεφορμιστες αλλα μπαινει μεχρι το ιδιο το κινημα προκαλωντας πολλες φορες συγχιση. Εδω ομως ειναι που μπαινει το ερωτημα. Αναπτυσσεται το κινημα με την τρομοκρατια; Σε αυτο το αρθρο δεν θα κανουμε μονο μια γενικη κριτικη της τρομοκρατιας ουτε θα προσθεσουμε την κριτικη του Λενιν για την ατομικη τρομοκρατια αλλα θα δουμε πιο ειδικα τι γινεται με τες ΕΤ. Τα συνθηματα των Ε.Τ ειναι "να κτυπησουμε το κρατος στη καρδια του","να κτυπησουμε ενα για να διαπαιδαγωγησουμε 100!" Ειναι αρκετα ξεκαθαρο βεβαια οτι το αστικο κρατος δεν ειναι ενας μηχανισμος που στηριζεται πανω σε προσωπα συγκεκριμενα για να πουμε οτι θα το γκρεμισουμε κτυποντας ενα ή δυο η 5 ή 500 μεμονομενα ατομα. Το αστικο κρατος ειναι ενας ολοκληρος μηχανισμος που στηριζεται πανω σε πολιτικες και οικονομικες δομες και που για να να γκρεμιστη χρειαζεται να κτυπησουμε αυτες τες ιδιες τες δομες και οχι τες εκφρασεις του. Απο την αλλη η εργατικη ταξη δεν διαπαιδαγωγειται με το να κτυπουν αλλοι για αυτην αλλα με να κτυπα η ιδια. Αυτα ομως θα γινουν ακομα πιο ξεκαθαρα αν τα δουμε με συγκεκριμενο παραδειγμα. Την απαγωγη και δολοφονια του Μορο. Αποδυναμωσαν το κρατος; Διαπαιδαγωγησαν την εργατικη ταξη;

Οσον αφορα το πρωτο αυτο που ειναι σιγουρο ειναι οτι οι ΧΔ τωρα ειναι πιο εξασφαλισμενοι οσο δεν ειταν ποτε αλλοτε τα τελευταια 10 χρονια τοσο απο την ψηφο εμπιστοσυνης που πηρε αμεσως μετα την απαγωγη του Μορο (545 απο τους 578) οσο και για την υποστηριξη που εξασφαλισε απο το ΚΚΙ και το ΣΚ τουλαχιστο για ενα χρονικο διαστημα (το πιο κρισιμο). Για πρωτη φορα οι χριστιανοδημοκρατες υστερα απο 35 χρονια αποκτουν κυρος και αιγλη

Αυτο ομως που εξασφαλιζει πιο πολυ τους ΧΔ ειναι η συσφιξη των σχεσεων τους με το ς "κομμουνιστες" που πρωτοι ετρεξαν να σωσουν την τιμη του αστικου κρατους και να βοηθησουν να γινει πιο αποτελεσματικος μηχανισμος για την καταστολη του κινηματος. Μια σειρα απο "αντιτρομοκρατικους νομους" που ο Αντρεοτη δεν καταφερε μεχρι τωρα να περασει τους περναει ολους μαζι (π.χ συλληψη ανακριση, ερευνα χωρις ενταλμα, παρακολουθηση τηλ. συνδιαλεξεων κ.λ.π)

Το αποτελεσμα ειταν να εξαπλωθει ενα αγριο ανθρωποκυνηγητο κυριως προς την επαναστατικη αριστερα να γινουν πολλες συλληψεις, απαγορευσεις διαδηλωσεων κ.λ.π.

Ακομη οι Χ.Δ καταφεραν ενα μηνα μετα την δολοφονια του Μορο να εξασφαλισουν μεσα απο δημοψηφισμα μια επικυρωση 78% για τους καταπιεστικους μηχανισμους που χρησιμοποιουν. Αυτο ειναι αρκετα χαρακτηριστικο του ποσο εχει συγχιστει και πανικοβληθει η εργατικη ταξη απο την αυξηση της τρομοκρατιας (κρατικης και ατομικης). Αν υπολογισουμε ακομη τη γενικη απεργια που εγινε σαν συμπαρασταση στο Μορο με καλεσμα των συνδικαλιστικων οργανωσεων (15 εκατομυρια εργατες) τες διαδηλωσεις και συνελευσεις που εγιναν για τον ιδιο σκοπο ειναι αρκετα ευκολο να καταλαβουμε πως παπαγωγη του Μορο εσπρωξε πιο βαθεια την εργατικη ταξη στον ελεγχο των ρεφορμιστων. Το οτι ακομα εχουν σπασει πολλοι αγωνες ειναι αρκετα χαρακτηριστικο για να μας δειξη το μουδιασμα και τη συγχιση που εφερε στο κινημα η απαγωγη και δολοφονια του Μορο.

Ξανακιτοντας τωρα το ζητημα μεσα απο ολα αυτα γινεται αρκετα ξεκαθαρο οτι τα κτυπηματα ορισμενων"εκλεκτων ηρωων" οχι μονο δεν διαπαιδαγωγουντην εργατικη ταξη αλλα μπορει και να της της προκαλουν συγχιση και φοβο η ακομη να την οδηγουν σε μεγαλυτερο ελεγχο απο τους γραφειοκρατες ηγετες και τους ρεφορμιστες.

Το καλυτερο αποτελεσμα που μπορει να περιμενει κανεις απο την τρομοκρατικη δραση ειναι να την δεχεται παθητικα η εργατικη ταξη.

Δεν μπορουμε να αγνοησουμε οτι οι ΕΤ βγηκαν μεσα απο το ιδιο το κινημα αλλα και σαν επαναστατες που ακολουθησαν μια λαθεμενη τακτικη δεν μπορουμε να αγνοησουμε οτι ενα απο τα κυρια χαρακτηριστικα ειναι η αυτοκριτικη. Αν δηλαδη οι Ε.Τ. και οι αυτονομοι δεν μπορουν να δουν τα αποτελεσματα της τακτικης τους πως αυτη λειτουργει πανω στο κινημα και την εργατικη ταξη τοτε δεν μπορουμε να μιλουμε για επαναστατικες ταξιαρχιες αλλα για την ολοκληρωση μιας λαθεμενης τακτικης που φτανει τα ορια μιας αντεπαναστατικης δρασης. Κι αυτο οχι γιατι δεχομαστε πως ειναι κατασκευασμα καποιων "κακοβουλων μυστικων υπηρεσιων". Αλλωστε αυτο δεν αφορα μια τετοια αναλυση.

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ: ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

χριστινας μιχαηλ

Τουρκοκυπριοι ταχυδρομικοι υπαλληλοι φρουρου την απεργια τους.

Η πολιτικοοικονομικη κατασταση στην κατεχομενη απο τα Τουρκικα στρατευματα Βορεια Κυπρο παρουσιαζει αρκετο ενδιαφερον. Κεινο ομως που εχει ιδιαιτερη σημασια ειδικα για τους ελληνοκυπριους εργαζομενους ειναι η αναπτυξη του τουρκουκυπριακου εργατικου κινηματος στον Βορρα τα 2 τελευταια χρονια. Μεσα απο τες αντιξοες συνθηκες που δημιουργουν τα κατοχικα στρατευματα, το καθεστως του Ντεκτας και οι φασιστικες οργανωσεις οι Τ/Κ εργαζομενοι εχουν προχωρησει σε δυναμικους αγωνες. Οι αγωνες στην πορεια τους κτυπηθηκαν απο τον στρατο την ατυνομια καθως και πολλες φορες απο τους γραφειοκρατες των κιτρινων συντεχνιων της ΤΟΥΡΚ-ΣΕΝ. Παρ'ολα αυτα συνεχιζονται μεχρι σημερα. Ετσι βλεπουμε:
Το 1976 απεργια διαρκειας των εργατων για αναγνωριση των αριστερων συντεχνιων της ΝΤΕΒ-ΙΣ. Και απο κει και περα αλεπαλληλες απεργιες και εργατικες εκδηλωσεις με συνδικαλιστικα και πολιτικα αιτηματα.

Μια αναλυση αυτης της καταστασης θα προσπαθησουμε να κανουμε σε αυτο το κειμενο πιστευοντας πως μια γνωριμια και κατανοηση του Τ/Κ εργατικου κινηματος μας ειναι αναγκαια για να μπορεσουμε να πιασουμε τα διδαγματα που μας προσφερει.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟΝ ΒΟΡΡΑ

Ο πολεμος του 1974 δεν προσφυγοποιησε μονο 200,000 ελληνοκυπριους αλλα και χιλιαδες τουρκοκυπριους. (60,000 κατα την τουρκοκυπριακη εφημεριδα "Χαλ..ν Σεσιν"). Οι Τ/Κ αυτοι εργατες και αγροτες στην πλειοψηφεια τους βρεθηκαν ακληροι στον Βορρα και εγιναν μερος των υπολοιπων εργατικων τουρκοκυπριακων μαζων. Αυτες οι μαζες που μενουν ανεργες για ενα μεγαλο χρονικο διαστημα θα αποτελεσουν αργοτερα το φτηνο εργατικο δυναμικο που θα κινησει την βιομηχανια και τες υπηρεσιες στον Βορρα. Η τουρκοκυπριακη οικονομια εχει αρκετα μεγαλες αναγκες και ελλειψεις και η προσφορα αφθονου εργατικου δυναμικου υποβοηθα την καλυψη αυτων των αναγκων. Η προσφορα αυτη ευνοει ιδιαιτερα τους Τ/Κ κεφαλαιοκρατες που βρισκουν μια μοναδικη ευκαιρια στο να κρατησουν τα μεροκαματα χαμηλα και να αυξησουν τα υπερκερδη τους. Το γεγονος μαλιστα οτι στο Βορρα υπαρχει σε μεγαλο βαθμο στρατιωτικος νομος, κατοχη και μια μισοφασιστικη κατασταση με το καθεστως του Ντεκτας φαινεται να υποβοηθουν την προσπαθεια των Τ/Κ αστων για περισσοτερη εκμεταλευση και καταπιεση των μαζων.

Οι συνθηκες αυτες ομως ειναι και οι συνθηκες που θα γεννησουν την αντισταση και την παλη τωνμαζων για επιλυση των προβληματων που τους δημιουργουνται. Παλη που παιρνει μια γερη δυναμικη και βοηθα στην γενικη αναπτυξη του εργατικου κινηματος και βαζει τες βασεις για μια επαναστατικη προοπτικη.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η παλη αυτη των Τ/Κ ειναι αποτελεσμα της αναγκης επιλυσης των προβληματων με τα οποια οι τουρκοκυπριακες μαζες βρεθηκαν αντιμετωπες ιδιατερα μετα τον πολεμο του 1974. Αμεσως μετα τον πολεμο οι Τ/Κ αστοι για πρωτη φορα βρισκονται στο επανω χερι. Το 40% της κυπριακης γης και τα 70% της μεχρι τοτε κυπριακης οικονομιας βρισκονται στα χερια τους. Αυτο τους δινει μια μοναδικη ευκαιρια για υπερκερδη, πιο πολλα απο αυτα που ειχαν πριν το 74. Για να γινει ομως αυτο χρειαζεται να ξανα μπει η λειτουργια της οικονομιας σε ενα κανονικο ρυθμο. Κατι τετοιο ειναι αρκετα δυσκολο με τον οικονομικο αποκλεισμο τον οποιο υφισταται η τουρκοκυπριακη οικονομια μετα τον πολεμο. Η κατασταση επιδεινωνεται επισης λογω των μεγαλων ελλειψεων της οικονομιας σε επενδυτικα κεφαλαια, τεχνολογια και εκπαιδευμενο εργατικο δυναμικο. Τα δανεια απο την Τουρκια που η ιδια αντιμετωπιζει μια σοβαρη οικονομικη κριση, δεν ειναι αρκετα γι να λειτουργησει η οικονομια με τε τοιο τροπο ετσι που να αυξηθουν τα υπερκερδη. Βασικη προυποθεση γι κατι τετοιο ειναι η εκμεταλευση του εργατικου δυναμικου με πιο χαμηλα μεροκαματα. Και αυτο το δυναμικο προσφερεται αφθονο, ιδιαιτερα εξαιτιας της προσφυγοποιησης τοσων χιλιαδων Τ/Κ εργατων.

Ετσι οι Τ/Κ κεφαλαιοκρατες δινουν μεροκαματα πεινας στους εργατες σε ενα κλιμα στρατιωτικου νομου και τρομοκρατιας. Κι αυτα τα μεροκαματα πεινας συνοδευονται για τους Τ/Κ εργαζομενους με την ελλειψη βασικων ειδων καθως και το ανεβασμα των τιμων για τα αγαθα που μπορει να υπαρχουν. Η κερδοσκοπια και η μαυρη αγορα οργιαζουν ενω το βιοτικο επι-

[illegible] και Τουρκοι πρωην μεταλλορυχοι απαιτουν να γινει νομος για τις κοινωνικες ασφαλισεις:(1954)

πεδο των μαζων χειροτερευει. Αυτοι που βγαινουν κερδισμενοι απο την ολη κατασταση ειναι οι Τ/Κ κεφαλαιοκρατες και τα υψηλα ισταμενα προσωπα της Τ/Κ Διοικησης.

Η εξαθλιωση αυτη αναγκαζει παρα πολλους Τ/Κ να μεταναστευσουν στην Αγγλια, Καναδα και Αυστραλια σε μια προσπαθεια τους να βελτιωσουν την ζωη τους.

Οι Τ/Κ αστοι για να ειναυ σιγουροι οτι θα μπορουσαν να συνεχισουν ανετα την οικονομικη τους εκμεταλευση χωρις πολλες δυσκολιες, προσπαθησαν να περιορισουν οσο το δυνατο περισσοτερο τα πολτικα και συνδικαλιστικα δικαιωματα των εργαζομενων. Αυτο το πετυχαινουν σε μεγαλο βαθμο με την τρομοκρατια του Ντεκτασικου καθεστωτος, των τρομοκρατικων οργανωσεων και του τουρκικου στρατου.

Πρεπει να σημειωθει εδω περα πως η τρομοκρατια δεν χρησιμοποιηθηκε μονο εναντια στους εργαζομενους. Ειναι μια οργανωμενη προσπαθεια που κτυπα τους εργαζομενους αλλα και ολα τα αριστερα στοιχεια στην Τ/Κ κοινοτητα. Μερος αυτης της κοινοτητας ειναι και οι Τ/Κ φοιτητες. Περα απο τα οικονομικα προβληματα που αντιμετωπιζουν, υποφερουν και απο τρομοκρατικα κτυπηματα σε καθε τους κινηση. Ετσι εχουμε την δολοφονια Τ/Κ φοιτητων στην Τουρκια απο φασιστικα στοιχεια που γινονται σε μεγαλο βαθμο με την ανοχη της κυβερνησης του Ντεκτας. Ομως οι Τ/Κ φοιτητες αποτελουν ολοκληρο θεμα απο μονοι τους γι αυτο και δεν μπορουμε να ασχοληθουμε περισσοτερο μαζι τους σε αυτο το κειμενο. Συνεχιζουμε ομως με τα προβληματα των Τ/Κ εργαζομενων.

ΟΙ ΚΙΤΡΙΝΕΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

Κατι που χρησιμοποιηθηκε πολυ εναντια στα συμφεροντα των εργατων ειταν οι κιτρινες συντεχνιες. Μεχρι το 1976 οι μονεςσυντεχνιεςπου αναγνωριζονταν απο την κυβερνηση ειταν αυτες που ανηκαν στην ΤΟΥΡΚΣΕΝ. Οι γραφειοκρατες της ΤΟΥΡΚΣΕΝ δεν διαφεραν και σε πολυ απο κυβερνητικους υπαλληλους που εξυπηρετουσαν πληρως τα συμφεροντα του Τ/Κ καθεστωτος και των αστων. Φυσικα μια τετοια ηγεσια δεν μπορουσε να καθοδηγησει σωστα τους εργαζομενους και τον αγωνα τους για διεκδικηση των οικονομικων και πολιτικων τους δικαιωματων. Ο ρολος τους μεσα στην εργατικη ταξη ειταν αρνητικος. Ειταν ρολος χαφιεδισμου των αγωνιστων εργατων και οποιασδηποτε προσπαθειας για επιλυση των εργατικων προβληματων.

Αυτη η κατασταση ομως δεν μπορουσε να συνεχιστει αιωνια. Η συσωρευση και οξυνση των προβληματων εκαναν τους εργατες στην βαση τους να δυσανασχετουν. Η αναγκη για μια σωστη συνδικαλιστικη ηγεσια γινοταν ολοενα και πιο επιτακτικη. Ετσι αρχιζει η προσπαθεια για δημιουργια και αναγνωριση νεων συντεχνιων που να ειναι πιο κοντα στα εργατικα συμφεροντα και στους εργατικους αγωνες. Το 1976 επειτα απο μια διαρκη απεργια 47 ημερων αναγνωριζονται οι αριστερες συντεχνιες που ανηκουν στην Ντεβ-Ις. Αυτο μπορει να ιδωθει σαν μια νικη της εργατικης ταξης, ιδιαιτερα γιατι απο το 76 και μετα αρχιζει μια ανοδικη πορεια του εργατικου κινηματος στον τουρκοκυπριακο τομεα.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Οπως εχουμε ηδη πει οι Τ/Κ εργαζομενοι κτυπηθηκαν ασχημα στον οικονομικο τομεα και ετσι ενω τα κερδη των κεφαλαιοκρατων αυξανονται το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων χειροτερευει. Η διεξοδος που σωστα βρηκαν οι Τ/Κ εργατες για επιλυση των προβληματων τους ειταν ο δυναμικος αγωνας στους χωρους δουλειας τους. Ετσι βλεπουμε ολους σχεδον τους εργαζομενους Τ/Κ να απεργουν τα 2 τελευτ..χρονια διεκδικωντας με σιγουρια τα συνδικαλιστικα και πολιτικα τους δικαιωματα.

Δυναμικοι αγωνες γινονται απο τους εργατες του βιομηχανικου μονοπωλιου της ΣΑΝΑΓΙ ΧΟΛΤΙΝΓΚΣ οχι μονο για πιο ψηλα μεροκαματα αλλα και για αναγνωριση της οργανωσης τους στην ΝΤΕΒ ΙΣ. Στην παλη τους αυτη οι εργατες βρισκονται αντιμετωποι με την αστυνομια του Ντεκτας. Ομως δεν υποχωρουν και στο τελος κερδιζουν τα βασικα τους αιτηματα.

Οι απεργιες δεν περιοριζονται μονο στους εργατες βιομηχανιας. Το Ιουλη του 1977 οι ελεγκτες εναεριου κυκλοφοριας κατεβαινουν σε απεργια η οποια κτυπιεται απο τον τουρκικο στρατο. Στην περιοδο που θα ακολουθησει μεχρι τον Ιουλη του 1978 θα απεργησουν σχεδον ολοι οι εργαζομενοι.:

Δασκαλοι και καθηγητες θα κατεβουν σε αλεπαλληλες απεργιες διεκδικωντας τα συνδικαλιστικα τους δικαια. Οι απεργιες αυτες γινονται κατα διαφορους περιοδους και εχουν την συμετοχη ολων των καθηγητων και δασκαλων. Στες 12 του Γενναρη 1977 λογου χαρη οι 1,500 καθηγητες στον Βορρα κατεβηκαν σε απεργια διαρκειας μεχρι την πληρη ικανοποιηση των αιτηματων τους. Τον ιδιο καιρο οι υπαλληλοι της τουρκοκυπριακης διοικησης κατεβαινουν σε απεργια. Και οταν μαλιστα μετα την ληξη της απεργιας η κυβερνηση του Ντεκτας προσπαθει να θυματοποιησει τους αρχηγους της απεργιας απολυοντας τους οι συναδελφοι ξανακατεβαινουν σε απεργια διαμαρτυριας και συμπαραστασης, ετσι που η κυβερνηση αναγκαζεται να ξαναπροσλαβει τους εργαζομενους αυτους. Με αυτο τον τροπο οι Τ/Κ εργαζομενοι διασφαλιζουν το δικαιωμα τους για απεργια χωρις θυματοποιηση.(Φανερη τουλα-

χιστον θυματοποιηση μια και το φακελλωμα των αγωνιστων εργατων ειναι κατι που συμβαινει παντου.)

Απεργουν επισης οι λιμενεργατες οι εργατες τηλεποικοινωνιων, οι ταχυδρομικοι υπαλληλοι. Με λιγα λογια απεργουν οι παντες. Κι' ολες αυτες οι απεργιες σε πεισμα της τρομοκρατιας του Ντεκτας και των κεφαλαιοκρατων που εκπροσωπει.

Αυτη η τρομοκρατια εκφραστηκε ιδιαιτερα με το κτυπημα των αγωνων των εργατων βιομηχανιας. Μερικα παραδειγματα ειναι χαρακτηριστικα:

Η αστυνομια κτυπησε στες 18 του Φλεβαρη 1978 απεργια των έργατων της ΝΤΕΒ ΙΣ σε εργοστασιο κατεργασιας αλευριου που ανηκει στην ΣΑΝΑ ΓΙ ΧΟΛΤΙΝΓΚΣ. Οι εργάτες ομως συνεχισαν την απεργια τους.

Στες 13 του Μαη η αστυνομια κτυπα την απεργια των εργατων του εργοστασιού τροφιμων "ΓΚΙΤΑ ΣΕΝ"

Ειναι ολοφανερο με ποιου το μερος ειναι η αστυνομια. Καταβαλλεται καθε προσπαθεια για διασφαλιση των κερδων των κεφαλαιοκρατων. Και αυτη η προσπαθεια δεν αποκλειει την χρηση βιας απο την αστυνομια και την συλληψη των πιο αγωνιστων εργατων.

Ομως οι Τ/Κ εργαζομενοι συνεχιζουν την παλη τους. Την 1η του Μαρτη κατεβηκαν σε παναπεργια εναντια στο ψηλο κοστος ζωης. Στο τελος του Μαη του 78 κανουν διαδηλωση εξω απο την τουρκοκυπριακη βουλη εναντια στες αυξησεις στην τιμη του ψωμιου. Την διαδηλωση αυτη ηγουνταν γυναικες που προσπαθησαν να μπουν στην βουλη. Κι αυτη δεν ειταν η πρωτη διαδηλωση διαμαρτυριας των Τ/Κ εργατων. Ειταν μια απο τες πολλες. Τωρα τον Ιουλη του 78 οι Τ/Κ εργαζομενοι ετοιμαζονται για μια δευτερη παναπεργια για καλυτερη διεκδικηση των αιτηματων τους.

ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Οι άγωνες των Τ/Κ μαζων συνοδευονται και απο μια σειρα αντιδρασεων των κομματων της κοινοβουλευτικης αντιπολιτευσης εναντια στο κυβερνων κομμα Εθνικης Ενοτητας του Ντεκτας Οι αντιδρασεις ομως αυτες των κομματων γινονται βασικα πανω σε ενα κοινοβουλευτικο επιπεδο. Δηλαδη απο συνεδριαση μεχρι συνεδριαση της βουλης ξεσκεπαζονται τα σκανδαλα του Ντεκτας, κτυπιεται το ψηλο κοστος ζωης και η καταπιεση των μαζων. Και η κριτικη του καθεστωτος ερχεται κυρια απο το κομμα Κοινοτικης απελευθερωσης, το Ρεπουπλικανικο Κομμα και το Λαικο Κόμμα.

Ομως η κριτικη αυτη δεν ξεπερνα τες περισσοτερες φορες το επιπεδο της λογομαχιας εστω και αν μερικα απο αυτα τα κομματα υποστηριζουν καποτε αγωνες της εργατικης ταξης Για τα κομματα αυτα το προβλημα ειναι βασικα πως στην βουλη πλειοψηφει ενα κομμα που κρυβει πισω του διαφορα σκανδαλα, φασιστικα στοιχεια και μια αδικη πολιτικη. Το ολο θεμα ειναι δηλαδη να αλλαξει το κυβερνων κομμα, οποτε ολα θα διορθωθουν. Βεβαια το να περιμενει κανενας πως η πτωση του Ντεκτας θα διορθωνε την κατασταση ειναι σιγουρα παραλογο εφοσον τα παντα θα εξακολουθουσαν να κινουνται μεσα στα αστικα πλαισια, με εργοδοτες που θα θελουν ολοενα και περισσοτερα κερδη, φασιστικες οργανωσεις και στρατους κατοχης. Κεινο που μπορουμε να πουμε με σιγουρια ειναι πως οσο καιρο τα κομματα της αντιπολιτευσης περιοριζουν την πολιτικη τους στο κοινοβουλευτικο επιπεδο σιγουρα δεν μπορουν να προσφερουν την υπαλλαχτικη λυση στην εργατικη ταξη. Και η υπαλλαχτικη λυση δεν ειναι αλλη απο την επαναστατικη προοπτικη.

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Παρ' ολα αυτα ομως η αναπτυξη του εργατικου κινηματος στον Βορρα περα απο αστικα και ρεφορμιστικα καλουπιασματα δημιουργει τες προϋποθεσεις για μια επαναστατικη προοπτικη. Γιατι σιγουρα ολοι αυτοι οι αγωνες και ολη αυτη η παλη εχει γεννησει τους αγωνιστες και συνειδητοποιημενους εργατες που θα αναζητησουν την συνδεση τους με πολιτικους, οχι μονο συνδικαλιστικους φορεις. Οι εργατες αυτοι μπορουνε να αποτελεσουν τον πυρηνα για το κτισιμο του επαναστατικου κομματος στον Βορρα. Του κομματος που θα μπορεσει να δωσει και την μακροχρονια προοπτικη στο εργατικο κινημα, περα απο τα οικονομικα οφελη για το παρον. Και η προπτικη αυτη δεν ειναι αλλη απο τον αγωνα για σοσιαλισμο.

Και εδω ακριβως πρεπει να δουμε τη σχεση που πρεπει να εχουν οι Ε/Κ εργαζομενοι και επαναστατες με το τουρκοκυπριακο κινημα. Και η σχεση αυτη δεν πρεπει να ειναι αλλη παρα η εμπρακτη συνεργασια και αλληλεγγυη για κοινους σκοπους και στοχους. Για να γινει ομως αυτο χρειαζεται η κοινη βαση, που αντικειμενικα ειναι η ταξικη βαση. Ομως σημερα οπως εχουν τα πραγματα με τα συνθηματα για "πατριωτικα μετωπα" και "συνεργασια των ταξεων" απο τα ρεφορμιστικα κομματα, κατι τετοιο γινεται σχεδον αδυνατο εστω κι αν οι παντες διατυμπανιζουν την αναγκη συνεργασιας των Ε/Κ και Τ/Κ Εμεις οταν μιλουμε για συνεργασια και ενοτητα εννοουμε την συνεργασια και την ενοτητα των εργαζομενων. Και υπαρχουν οι προυποθεσεις για να επιτευχθει αυτο φτανει να αναπτυχθει και το Ε/Κ εργατικο κινημα.

Οι συνθηκες για τους Ε/Κ εργατες δεν ειναι καλυτερες απο αυτες που αντιμετωπιζουν οι Τ/Κ εργατες. Τα μεροκαματα ειναι πολλες φορες μεροκαματα πεινας ιδιαιτερα για τες εργατριες, το κοστος ζωης ανεβαινει συνεχεια και το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων πεφτει. Το "οικονομικο θαυμα" που επετευχθει μετα το 74 ειταν μονο για τους κεφαλαιοκρατες που αυξησαν τα υπερκερδη τους.

Ομως με τες δικαιολογιες για "ενοτητα" και "εθνικα συμφεροντα" οι ρεφορμιστικες οργανωσεις και η γραφειοκρατες των συντεχνιων κρατησαν τους εργατες μακρια απο οποιουσδηποτε αγωνες για διεκδικηση των συνδικαλιστικων τους αιτηματων. Επισης τιποτε δεν εγινε ουσιαστικα για διεκδικηση πολιτικων δικαιωματων(οπως λογου χαρη στο θεμα της αναβολης των κοινοτικων εκλογων απο το κομμα του Κυπριανου)

Κι ομως με πιο αντιξοες συνθηκες οι Τ/Κ εργαζομενοι ανάπτυξαν ενα δυνατο κινημα με πολλη δυναμικη και προοπτικες. Σιγουρα αυτο δεν πρεπει να ειναι παρα ενα παραδειγμα για μας. Η παλη και οι εργατικοι αγωνες δεν ειναι μονο βασικη προυποθεση για να κερδηθουν τα εργατικα δικαια των Ε/Κ . Ειναι ακομα πιο βασικη προυποθεση για να κτιστει η κοινη ταξικη βαση για κοινους αγωνες Ε/Κ και Τ/Κ. Η βαση αυτη μπορει να χρησιμοποιηθει σημερα για εμπρακτη αλληλεγγυη προς τους Τ/Κ εργατες που αγωνιζονται για τα δικαιωματα τους και στο μελλον η μακροχρονια βαση συνεργασιας και αγωνα εναντια στα κατοχικα στρατευματα και στους κεφαλαιοκρατες-ντοπιους και ξενους.

σοφοκλη ρουσου

ΠΩΣ ΚΤΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ; ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

Λιγα προβληματα στον αριστερο χωρο εχουν δημιουργησει τοσες διαφονιες και διαμαχες οσο το προβλημα του κομματος. Απο την στηγμη που γινεται αποδεχτο οτι το κομμα της εργατικης ταξης ειναι αναγκαιο για την καταληψη και διατηρηση της εξουσιας απο τους εργατες το ολο προβλημα μετατιθεται στο τι κομμα κτιζουμε και πως προχωρουμε για να το βαζουμε σε εφαρμογη. Βεβαια το πως βλεπουμε το κομμα και η ταχτικη που χρησιμοποιουμε ειναι διαλεχτικα δεμενα μεταξυ τους γι αυτο πολλε διαφωνιες σε θεματα τακτικης εχουν σαν συνεπεια η σαν βαση διαφωνια για την φυση του κομματος. Επισης διαφορετικη αντιληψη για τη φυση το ρολο του κομματος οδηγα σε διαφορετικη τακτικη.

Στο αρθρο που ακολουθει γινεται μια προσπαθεια αντιμετωπισης του πως παλευουμαι για το κτισιμο του κομματος δινοντας κατ' αρχη σε πολυ γενικες γραμμες τη φυση και τον ρολο του.

Στο αρθρο θεωρειται σαν βασικη προυποθεση οτι τα σημμερινα κομματα (ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ, με την σημερινη τους κοσμοθεωρια, τακτικη, ηγεσια και δομη); δεν μπορουν να οδηγησουν τηνεργατικη ταξη στην καταληψη της εξουσιας και στο κτισιμο μιας αταξικης κοινωνιας. Τα μελη των κομματων αυτων δεν σημαινει βεβαια, οτι θα ακολουθουν αναγκαστικα για παντα τα κομματα αυτα.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Κωδικοποιημενα τα χαρακτηριστικα του επαναστατικου κομματος ειναι:

α.Ιδεολογια.

Πιστευει στον Μαρξισμο-Λενινισμο. Δηλαδη, δεχεται την εξηγηση που δινει αυτη η κοσμοθεωρια στην κοινωνια. Δεχεται τες βασικες θεσεις οσον αφορα τον ρολο και τες σχεσεις των ταξεων, της ταξικης παλης και του κρατους. Πιστευει στην επαναστατικη αλλαγη της κοινωνιας μετην συντριβη των οργανων εξουσιας της αστικης ταξης, (ενοπλα τμηματα, κρατος), και την αντικατασταση του απο οργανα εργατικης εξουσιας.

β.Τακτικη.

Το επαναστατικο κομμα εχει σαν βασικο γνωμονα τα μακροπροθεσμα συμφεροντα της εργατικης ταξης, δηλαδη τον σοσιαλισμο. Στην καθημερινη του τακτικη δεν αποπροσανατολιζει τους εργατες με ρεφορμιστικες αυταπατες αλλα προσπαθει να τους δειξει την αναγκαιοτητα οργανωσης ενοτητας και αγωνα για να δημιουργηθουν οι καταλληλες συνθηκες για τον τελικο στοχο, την συντριβη του καπιταλισμου. Βασιζει την τακτικη του πανω στες αντικειμενικες συνθηκες. Η επιτυχια καποιου επιμερους στοχου του δεν ειναι αυτοσκοπος. Περισσοτερη σημασια εχει η επιδραση στο ανεβασμα του αγωνιστικου επιπεδου και στην συνειδητοποιηση της εργατικης ταξης.

γ.Δημοκρατικος συγκεντρωτισμος οχι γραφειοκρατικος.

Στην εσωτερικη του δομη το επαναστατικο κομμα διαφερει απο τα αστικα και ρεφορμιστικα κομματα κυρια στο θεμα της δημοκρατιας.

Για ταπρωτα ειναι αρκετη μια δυνατη μορφη στην ηγεσια γυρω απο την οποια περιστρεφεται ολοκληρο το κομμα. Η σχεση αναμεσα στα μελη και την ηγεσια ειναι μιας κατευθυνσης. Η ηγεσια αποφασιζει και τα μελη υπακουουν.

Στο επαναστατικο κομμα η βαση συμμετεχει ενεργα σε ολες τις διαδικασιες για ληψη αποφασεων,καθορισμο της τακτικης και των θεσεων.Γινονται τακτικα συνεδρια με εντονη προσυνεδριακη δουλεια.Επιτρεπεται η διαφωνια και το δικαιωμα να συσπειρωνονται μελη γυρω απο θεσεις.Φτανει βεβαια να μην εμποδιζεται η εξωτερικη δουλεια και η αποτελεσματικοτα του κομματος.Το κομμα δημιουργα τα καναλια για εσωτερικη συζητηση οπως βημα στην εφημεριδα, εσωτερικα δελτια,συνδιασκεψεις,κτλ.

Κομμα και ταξη

Το επαναστατικο κομμα δεν ειναι μεσο ελεγχου ουτε υποκαταστοτο εργατικης ταξης..Ειναι η πρωτοπορια της ταξης που την καθοδηγει στους καθημερινους της αγωνες και στην παλη της για ανατροπη του συστηματος. Αποτελειται απο τους πιο προχωριμενους εργατες και διανοουμενους που δεχονται τον ιστορικο ρολο των εργατων. Καθοδηγει την εργατικη ταξη οχι με το να μαντρωνει τους εργατες σε στεγανες οργανωσεις αλλα με το να αποδυκνηει καθημερινα με τους αγωνιστες του την ορθοτιτα της εργατικης ταξης.

Το κομμα δεν ειναι η ταξη. Γι αυτο το λογο δεν προβαινει σε ενεργειες στο ονομα της εργατικης ταξης σε αντιθεση με τις θελησεις των εργατων. Δεν διασπα τους εργατες αλλα αντιθετα αγωνιζεται για την ενοτητα. Δεν ξετικοποιει τον εαυτο του αλλα βαζει σε ανωτερη μοιρα το συμφερον του κοματος.

Μαζικοτητα.

Εργατικο επαναστατικο κομμα δεν μπορει να υπαρχει εκτος αν αγκαλιαζει ή επιρεαζει μαζες απο εργατες. Αγωνιζεται για την εξαπλωσει των

Το κομμα πρεπει να κα θοδηγει τις μαζες στη δραση.ΠαρισιΜαης 68

θεσεων του σε οσον το δυνατο πιο πλατια στρωματα εργατων.Δεν θυσιαζει ομως ποτε την ποιοτητα για χαριν της μαζικοτητας. Γι αυτο σε περιοδες αντιδρασης αναγκαζεται να περιορισει την αριθμητικητου δυναμη για να μη αλλοιωθη ποιοτικα. Επιρεαζει την ταξη αλλα επιρεαζεται απο αυτη.

Το κομμα εχει αρχες συμφωνα με τις οποιες προσπαθει να σχηματοποιηση το κινημα. Παραλληλα ομως δεν αντιμετωπιζει δογματικα καθε τι που συμβαινει μεσα στο κινημα αλλα επιρεασει και αυτο απο τις αλλαγες του κινηματος εμπλουτιζοντας την εμπειρια του και την τακτικη του καμνο ντας ετσι πιο αποτελεσματικη την επεμβαση του.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ηπλειοψηφια των εργατων ανηκει κατα καποιο τροπο στο ΑΚΕΛ ενω μεγαλο ποσοστο ελεγχεται απο την δεξια και ενα πολυ μικρο απο την ΕΔΕΚ. Αυτο το γεγονος δεν πρεπει να μας παρασυρει σε αμεσα συμπερασματα, γιατι εκεινο που εχει σημασια ειναι πως εξασκειται αυτος ο ελεγχος.

Ειναι γεγονος οτι οσον αφορα τους πολιτικοποιημενους εργατες

οι περισσοτερο υπακουουν στο ΑΚΕΛ Το ΑΚΕΛ ομως εχει παψει να ειναι το κομμα που οι εργατες αποτελουν ουσιαστικο μερος της ζωης του. Εχει σαν σημειο αναφορας του την εργατικη ταξη και η ηγεσια του λειτουργει σαν εκπροσωπος της ταξης αλλα πουθενα μεσα στη ζωη του κομματος οι εργατες συζητουν τα προβληματα τους. Η επαφη του κομματος με την ταξη γινεται μεσα απο τες συντεχνιες οπου οι **συντεχνιακοι** ηγετες δρουν σαν φορεις της πολιτικης του κομματος μεσα στη ταξη. οσον αφορα τα γενικα πολιτικα προβληματα η επαφη του κομματος με τη ταξη γινεται με την εφιμεριδα η με εκπροσωπους του κομματος.

Η συνεχης μετατροπη του κομματος οσον αφορα την εσωτερικη δομη απο κομμα στανιλικο σε σοσιαλδημο κρατικο με την ισχυροποιηση της κομματικης γραφειοκρατιας και την σχεδον ολοκληροτικη ελλειψη κομματικης ζωης στη βαση κανει ακομα πιο δυσκολη τη συμμετοχη εργατων στες δραστιριοτιτες του κομματος.

Το κομμα εχει απονεκροθει σαν χω ς συζητησης και ληψης αποφασεων απο τους εργατες για τα ειδικα του χωρου τους οσο και για τα πολιτικα προβληματα. Το αν θα κανει απεργια, τι θεση θα παρει η απεναντι στες συλλογικες συμβασει πως θα λυθουν τα προβληματα με τον εργοδοτη του, τι γινεται με το κυπριακο προβλημα, θα τα συζητηση στο χωρο της δουλειας του στο καφενειο η στη ταβερνα αντι στο κομμα. Το κομμα λειτουργει πολιτικα μονο για τα στελεχη και κυριως για τα ψηλα στρωματα της γετικης γραφειοκρατιας.

Εκεινο που εχει σημμασια ειναι οτι τα μελη του ΑΚΕΛ δεν χρεισημοποιουν το κομμα σαν χωρο συζητησης των προβληματων τους και για καθοδηγηση

Οσον αφορα τους υπολοιπους εργατες που υποστηριζουν τα κομματα της δεξιας ή την ΕΔΕΚ η σχεση τους ειναι ακομα πιο μηχανικη. Περιοριζεται στο να τους δωσουν καθε τοσο τον ψηφο τους, να διαβασουν (οχι παντα) την εφημεριδα που εκφραζει τες θεσεις του κομματος. Πολυ σπανια θα παρουν μερος σε εκδηλωση που οργανωνει το κομμα.

Αυτος ο χωρισμος μπορει να μας οδηγησει στο συμπερασμα οτι ο καθε εργατης ειναι τοποθετημενος κομματικα. Πραγμα που ειναι αποπροσανατολιστικο. Ανκαι ολοι σε καποιο βαθμο εχουν καποια επιφανειακη τοποθετηση απεχουν πολυ απο το να ειναι ουσιαστικα κομματικα τοποθετημενοι. Να δεχονται δηλαδη σχεδον ολοκληρωτικα την ιδεολογια, τακτικη και θεσεις του κομματος. Ενας μεγαλος αριθμος που αποτελει την συντριπτικη πλειοψηφεια ειναι αποδεσμευμενο απο πολλες βασικες θεσεις και με αρκετα διαφορετικες τοποθετησεις απο αυτες του κομματος.

Το προβλημα βρισκεται στο πι τακτικη χρησιμοποιουμε για να αποκτησουμε την καταλληλη επαφη με τες εργαζομενες μαζες ετσι που να τους οδηγησουμε στον επαναστατικο δρομο και να μπουν οι βασεις για το κτισιμο του επαναστατικου προλεταριακου κομματος.

Στον κυπριακο χωρο σημερα βρισκομαστε στο σημειο που οχι μονο δεν υπαρχει επαναστατικη πρακτικη αλλα ουτε η επαναστατικη θεωρια δεν εχει γινει αποδεκτη απο κανενα σημαντικο αριθμο ατομων.

Αρκετοι αγωνιστες εχουν δει ξεκαθαρα οτι τα σημμερινα κομματα της αριστερας δεν αποτελουν την ελπιδα για μια επαναστατικη προοπτικη βλεπουν την αναγκη για ενα νεο κομμα αλλα δεν βλεπουν τον τροπο. Ετσι τες περισσοτερες φορες καταληγουν στην αυταπατη οτι μπορουν να διορθωσουν τα κομματα και να αλλαξουν την ηγεσια των κομματων.

Μπορουν ομως τα σημμερινα κομματα να αλλαξουν; Κατ'αρχη το προβλημα δεν ειναι οτι τα κομματα εχουν κανει ενα μικρο λαθος. Σχεδον σε ολα τα χαρακτηριστικα διαφερουν απο ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Στην ουσια ειναι ρεφορμιστικα κομματα και να αλλαξουν σημαινει μια ολοκληρωτικη αλλαγη. Μια τετοια αλλαγη προυποθετει παλη γενικη εναντια στην ηγεσια, εναντια στα δογματα και εναντια στες επισημες θεσεις των γραφειοκρατων. Για να γινει κατορθωτο η τουλαχιστον να ελπισουμε οτι μπορει να γινει πρεπει να υπαρχουν μεσα στο κομμα οι δυναμεις οι οποιες θα μπορουσαν να ανατρεψουν την κατασταση.

Η γραφειοκρατεια ομως ειναι τοσο καλα στεριωμενη ετσι ωστε η συμμετοχη να ειναι ανυπαρκτη. Επομενως μια παλη για αλλαγη του κομματος ειναι παλη ατομων εναντια σε ολοκληρο το σωματης γραφειοκρατειας. Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι το 14ο συνεδριο του ΑΚΕΛ που η ηγεσια το μετετρεψε σε διαφημιστικη καμπανια χωρις να μπορεσουν αυτοι που διαφωνουν να δειξουν οτι υπαρχουν. Η μη συμμετοχη των εργατων στην κομματικη ζωη απεκοψε αυτους που διαφωνουσαν απο οποιαδηποτε επαφη με τον κοσμο που θα μπορουσε δυνητικα να αλλαξει τα πραγματα.

Στην ΕΔΕΚ ειναι η χαρακτηριστικη η νικη της δεξιας πτερυγας που στην τελευταια συνδιασκεψης της Λευκωσιας οπου οι "αντιπροσωποι" των ομαδων βασης επελεγησαν απο την δεξια που ειχε τον ελεγχο ετσι που η ηττα της αριστερας ειταν αναποφευκτη.

Απο την στιγμη που το κομμα ειχε παψει να ειναι ενας ζωντανος οργανισμος εσωτερικα και η γραφειοκρατεια εχει στεριωσει, καθε σοβαρη προσπαθεια για αντιπολιτευση ειναι καταδικασμενη σε αποτυχια. Επειδη η βαση δεν εχει ιδεα για το τι γινεται εσωτερικα η μαχη γινεται στα στενα πλαισια των διαφορων επιτροπων με τετοιο τροπο που συμφερει ουσιαστικα στην γραφειοκρατεια.

Η τακτικη αυτη δεν πρεπει να συγχιζεται με την οργανωμενη κατω απο αρχες δουλεια σε ενα κομμα με στοχο να μπορεσει μια ομαδα να συσπειρωσει ατομα γυρω απο τες θεσεις της και να μπορεσει να απευθυνθει σε ενα μερος του κινηματος. Η τακτικη αυτη ειναι σωστη η οχι αναλογα με το επιπεδο του ταξικου αγωνα.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΟΜΜΑ;

Δεδομενου οτι τα κομματα που υπαρχουν δεν μπορουν να αλλαξουν τοτε δεν μας μενει τιποτε αλλο-θα ελεγε καποιος- απο το να ανακηρυξουμε ενα νεο κομμα και να καλεσουμε τους εργατες να το στελεχωσουν. Σιγουρα αν γινοταν ετσι το κτισιμο του κομματος μονο με την ανακηρυξη του τοτε δεν θα υπηρχε κανενα προβλημα. Η πραγματικοτητα ομως ειναι πολυ διαφορετικη και πιο δυσκολη. Με το να ανακηρυξεις ενα νεο κομμα χωρις ουσιαστικα αυτο να εκφραζει το επιπεδο του κινηματος δεν συμβαλλει στον αγωνα για το κτισιμο του κομματος της εργατικης ταξης.Ενας απο τους λογους της αποτυχιας του ΚΚΚ συνισταται στην αυθερετη ανακηρειξη του σε κομμα χωρις την αναλογη επαφη με την ταξη.

Σιγουρα η εργατικη ταξη δεν περιμενει μια μικρη ομαδα που αυθερετα αυτοαποκαλειται επαναστατικη ηγεσια για να την ακολουθηση Η επαναστατικη ηγεσια δημιουργηται μεσα στην παλη της εργατικης ταξης εναντια στο κεφαλαιο.

Χρειαζεται κατ'αρχη να εχουμε συναισθηση της δυναμης μας των δυνατοτητων μας καιτου ποσο συμαντικη ειναι η πολιτικη μας υπαρξη.

Η οργανωτικη μας μορφη πρεπει να αντακλα το ειδος και το επιπεδο τη της πολιτικης μας δουλεις. Δεν ειναι παραξενο φαινομενο στο χωρο της επαναστατικης αριστερας να εχουμε οργανωσεις με αριθμο μελων διψηφιο και να εχουν ενα τερατωδικο οργανωτικο σχημα με επιτροπες υπεπιτροπες, πολιτικο γραφειο, ανωτερα και κατωτερα καθοδηγητικα οργανα ετσι που το καθε μελος να καταναλωνη την πολιτικη του δραστηριοτητα σε ατερμονες συνεδριασεις επιτροπων.

Ενας αλλος κινδυνος ειναι να ριχνη το βαρος σε θεωρητικες συζητησεις.

Ειναι πολυ ευκολο μια μικρη ομαδα να κλειστει στον εαυτο της ειτε λογω της αποξενωσης απο το κινημα ειτε γιατι δεν μπορει να ανταπεξελθει τα καθηκοντα που μπαινουν μπροστα της. Ετσι διαλεγει την πιο ευκολη λυση θεωρητικοποιοντας την σταση αυτη με δικαιολογιες οπως "το κινημα ειναι χαμηλα" ή η εργατικη ιαξη εχει"αστικοποιηθει", χρειαζομαστε ξεκαθαρισμα", "να δυναμωσουμε πρωτα και υστερα να καμουμε δουλεια".

Μια ομαδα που καταληγει στην σταση αυτη υπογραφει ετσι την θανατικη της καταδικη γιατι χανει και την λιγη επαφη που θα μπορουσε να εχει με το κινημα και δεν δεχεται καθολου ερεθισματα απο τες αλλαγες που συμβαινουν.

Απο την αλλη πλευρα ενας διχως θεωρητικη βαση ακτιβισμος ειναι εξισου επικινδυνος. Για ενα χρονικο διαστημα ισως εχει καποια επιτυχια γιατι σιγουρα μια δραστηριοτητα θα συσπειρωσει αγωνιστες που διψουν για δραση. Ειναι ομως κτισιμο πανω στην αμμο γιατι με την πρωτη αποτυχια θα σπαραλιασει ολα αυτα που εχουν δημιουργηθει και ο λογος ειναι η ελλειψη θεωρητικης βασης που θα εξηγησει την αποτυχια και θα βρει τον παρακατω δρομο.

Εκεινο που πραγματικα θα βοηθησει μια ομαδα να πασει μπροστα ειναι το ιδεολογικο ξεκαθαρισμα και η πολιτικη (επεμβαση) δραστηριοτητα στο κινημα διαλεκτικα δεμενα μαζι.

ΑΥΘΟΡΜΗΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Μια πολυ χρησιμοποιημενη θεση του Λενιν ειναι το τι εγραφε στο Τι να κανουμε"

"...Η ιστορια ολων των χωρων δειχνει οτι η εργατικη ταξη μεσα απο τις δικες της δυναμεις μπορει να αναπτυξει μονο συντεχνιακη συνειδητοποιηση δηλαδη την πιστη οτι πρεπει να ενωθει σε συντεχνιες να πολεμησει τον εργοδοτη και να αγωνιστει να σπρωξει την κυβερνηση να περασει εργατικους νομους..."

Για πολλους ειναι κατι σαν ευαγγελιο και οποιαδηποτε αντιθετη αποψη θεωρειται σαν αρνηση του Λενινισμου. Μια τετοια αντιμετωπιση ειναι ελλειψη κατανοησης του ιδιου του Λενιν. Ο Λενιν σε καθε περιπτωση εγραφε πολυ συγκεκριμενα με στοχο να καθοδηγησει το κινημα. Πολλες φορες για να σπρωξει το κινημα στο σωστο δρομο υπερτονιζε μια συγκεκριμενη θεση ή τακτικη. Για να καταλαβουμε και να χρησιμοποιησουμε σωστα την παραδοση του Λενιν πρεπει να τον δουμε στες πολυ συγκεκριμενες συνθηκες που υποστηριζε την αλφα θεση ή τακτικη. Διαφορετικα δεν εξηγειται το πως λιγα χρονια αργοτερα εγραφε κατι που φαινομενικα ειταν αντιθετο.

Ροζα Λουξεμπουρκ.

"...οι εργατες εχουν ταξικο ενστικτο και με μια καποια πολιτικη εμπειρια πολυ γρηγορα γινονται σταθεροι σοσιαλδημοκρατες..."
(εργα τομος 8)

"...Οισυνθηκες ζωης των εργατων τους καθιστουν ικανους και τους σπρωχνουν να αγωνιστουν.Το κεφαλαιοσυγκεντρωνει τους εργατες σε μεγαλες μαζες στις μεγαλες πολεις τους ενωνει,τους σπρωχνει,να δρασουν ενωμενα.Σε καθε βημα ερχονται σε αντιπαραθεση με τον εχθρο τους τους καπιταλιστες.Στην μαχη μ'αυτο τον εχθρο ο εργατης γινεται σοσιαλιστης και φτανει στο συμπερασμα οτι πρεπει να εξαλειφτει η φτωχεια και η καταπιεση..."
(εργα τομος 16)

Στην ουσια τιποτε δεν γινεται αυθορμητα:Ουτε μια απεργια, ουτε μια διαδηλωση ουτε και μια συζητηση. Απο την σκοπια των ατομων πο βρισκονται στο επικεντρο της δραστηριοτητας ειναι συνειδηση αυτη η αντιληψη. Το εχουν προαποφασισει ισως να εγιναν προετοιμασιες, επιτροπες, οργανωση κλπ. Αυθορμητα ειναι απο την εννοια οτι δεν εχουν κινητοποιηθει απο καποια οργανωση ή κομμα.

Αντιμετωπιζοντας τον ταξικο αγωνα και την αναπτυξη του απο αυτη την σκοπια καθε κινηση μεσα στη ταξη χρειαζεται η συνειδητη επεμβαση ατομων που βρισκονται μεσα σε αυτη.

Η σημασια που εχει αυτη η θεση στην παλη για το κτισιμο του κομματος βρισκεται στο οτι τα ατομα που επεμβαινουν και σχηματοποιουν το κινημα στηριζουν την δραση τους στες εμπειριες τους, στην ιδεολογια τους, στην αυτοπεποιθηση τους. Η ταξη μαθαινει μεσα απο την ιδια της την δραση. Τα μαθηματα απο καθε αγωνα μεταφερονται στους αγωνιστες και γινονται μερος απο τες εμπειριες τους.

Μια ομαδα ή οργανωση ή κομμα δεν μπορει να υπαρχει στο κενο. Χρειαζεται να στηριζεται σε ενα τμημα της κοινωνιας. Ενας πολιτικος φορεας της εργατικης ταξης πρεπει να εχει σαν χωρο αναφορας και να στηριζεται σ'ενα στρωμα μεσα στην εργατικη ταξη. Το στρωμα που μας ενδιαφερει ειναι τα ατομα που αναφεραμε προηγουμενα. Ο φορεας θα πρεπει να συσχετισθει με το στρωμα αυτο, να οργανωσει τα πιο πρωτοπορα στοιχεια του και να τα βοηθησει να αναπτυξουν καποιο βαθμο επεμβασης στον χωρο τους. Στην ουσια το κομμα δεν ειναι τιποτε αλλο απο τη οργανωση των πιο ταξικα συνειδητων με βαση την θεωρια του Μαρξισμου-Λενινισμου. Οταν λεμε να τους αναπτυξει το βαθμο επεμβασης τους, εννουμε πρωτον να τους δωσει τα θεωρητικα οπλα και δευτερον να τους μεταφερει εμπειριες περα απο τες προσωπικες τους.(ειτε ιστορικες ειτε απο αλλες χωρες.)Αρα δηλαδη το κομμα σαν συλλογικος καθοδηγητης και η μνημη της ταξης, η ζωντανη παραδοση που οι ζωντανοι φορεις της στο κινημα ειναι το καθε μελος.

Εδω φτανουμε σε ενα αλλο σοβαρο σημειο:
Την παραδοση. Οπως αναφεραμε προηγουμενα ο καθε αγωνιστης βασιζει την δραση του στην θεωρια και στες προηγουμενες εμπειριες. Εφαρμοζει την εμπειρια του χθες στες αντικειμενικες συνθηκες του σημερα. Σιγουρα για να μπορεσει οποιαδηποτε εμπειρια να πετυχει πρεπει να την εχει ζωντανη μεσα του. Γι αυτο τον λογο χρειαζεται η ζωντανη παρουσια μεσα στο κινημα της επαναστατικης αριστερας. Για να μπορεσει να διατηρει την παραδοση ζωντανη, να την εμπλουτιζει με νεες εμπειριες, να την μεταφερει σε πιο πλατια τμηματα της ταξης. Για το κομμα η παραδοση ειναισημαντικη. Σαν μερος του κινηματος της εργατικης ταξης η δυνατοτητα του να επεμβαινει σωστα και να καθοδηγει τους εργατες εξαρταται σε ενα μεγαλο βαθμο απο την παραδοση που εχει δημιουργησει. Τοσο μεσα στην ταξη οσο και το πως εχει εκπαιδευσει τα μελη του.

Ενα κομμα διχως παραδοση αγωνων δεν θα μπορεσει να ανταπεξελθει σε μια επαναστατικη κριση. Αν μεσα σε ολοκληρη την πορεια του δεν καταφερει να δημιουργησει ενα γερα οργανωμενο κομμα, με μελη ζυμωμενα σε δυσκολιες και αγωνες θα καταρευσει την κρισιμη στιγμη ή θα κανει μοιραια λαθη. Υπαρχουν ιστορικα παραδειγματα που δειχνουν χαρακτηριστικα την σημασια της παραδοσης. Ας δουμε συγκριτικα την Ρωσσια και την Γερμανια κατα την επαναστατικη περιοδο του Α παγκοσμιου πολεμου. Και στες δυο χωρες υπηρχε ενα μαζικο κινημα με ηγετικες μορφες, εμπειρους επαναστατες. Δεν μπορει κανεις να αμφισβητησει την επαναστατικη μορφη της Λουξεμπουργκ ή του Λημπνεκτ

Στρατευματα εναντια στους Σπαρτακιστες.Βερολινο 1919.

Κι ομως η πανωλεθρια του επαναστατικου κινηματος δεν μπορεσε να αποφευχθει. Στη Ρωσσια ομως η επανασταση πετυχε. Αφηνοντας κατα μερος τες αντικειμενικες συνθηκες-που επαιξαν σπουδαιο ρολο- ας συγκεντρωθουμε στο ρολο του κομματος. Η Ροζα Λουξεμπουργκ και ο Καρλ Λιπνεκτ για χρονια ειταν μεροι του σοσιαλοδημοκρατικου κομματος, ακομα και οταν ανοικτα διαφωνησαν μαζι του. Και παραμειναν μαζι με την οργανωση τους- τους "Σπαρτακιστες"- μεχρι τα προοίμια της επαναστασης.

Σε ολη αυτη την περιοδο τα μελη της οργανωσης τους ειχαν σαν κυρια πολιτικη επεμβαση τες εσωτερικες διαμαχες. Οι υποστηριχτες τους τους εβλεπαν σαν μια διαφορετικη μορφη του σοσιαλδημοκρατικου κομματος. Η αποχωρηση τους απο το κομμα τους δημιουργήσε νεα προβληματα και νεο περιβαλλον. Ανκαι υπηρχε μια επαναστατικη κατασταση και ενα μαζικο κινημα που εκινειτο προς επαναστατικες θεσεις. οι "Σπαρτακιστες" ειταν ανικανοι να πιασουν το σφυγμο του και να το επηρεασουν σωστα γιατι τους ελειπε η εμπειρια, τους ελειπε η παραδοση. Ειχαν να αντιμετωπισουν προβληματα που ποτε προηγουμενα δεν ειχαν αντιμετωπισει. Επιπλεον τους ελειπε η ουσιαστικη επαφη με τες μαζες γιατι μεχρι τοτε η επαφη τους με τες μαζες ειταν μεσα απο το σοσιαλδημοκρατικο κομμα. Τα μελη του κοματος εκπαιδευμενα να δουλευουν ανοργανωτα σαν αντιπολιτευση της σοσιαλδημοκρατιας δε μπορεσαν να ανταπεξελθουν στες δυσκολιες και τα καθηκοντα που εβαζαν μπροστα τους οι επαναστατικες συνθηκες. Τους ελειπε η καταλληλη οργανωση, η πειρα, η πειθαρχια και η παραδοση.

Σε αντιθεση το μπολσεβικικο κομμα που ειχε μια ζωη 15 χρονων πριν απο την επανασταση ειταν ετοιμο να επεμβει μεσα στες επαναστατικες συνθηκες και να οδηγησε την επανασταση σε πετυχημενη εκβαση. Μεσα σε αυτη την περιοδο των 15 χρονων ειχε εξελιχτει σε ενα σφικτοδεμενο κομμα με εμπειρα στελεχη. Εκπαιδευμενα να επεμβαινουν στες μαζες, εκπαιδευμενα να μεταφερουν την πολιτικη και να εξειγειρουν τες μαζες. Στα χρονια πριν την επανασταση το κομμα δημιουργησε μεσα στες μαζες παραδοση πανω στην οποια στηρικτηκε στες επαναστατικες περιοδους και συνθηκες.

Το κομμα δεν γεννιεται ξαφνικα. Ουτε δημιουργείται με την ανακηρυξη του. Κτιζεται μεσα απο μια επιπονη διαδικασια που πολλες φορες τα αποτελεσματα δεν ειναι αμεσα.

Ενας πολιτικος φορεας για να εξελικτει σε κομμα της εργατικης ταξης χρειαζεται να αναπτυχθει θεωρητικα, να συσχετισθει με το στρωμα των αγωνιστων εργατων, να το καθοδηγησει, να το αναπτυξει, να το εμπλουτισει με τες επαναστατικες θεσεις και να οργανωσει τα πιο πρωτοπορα στοιχεια του. Το να παιζει κρυφτουλι με την εργατικη ταξη δε ωφελει σε τιποτε. Θαπετυχει αν κτισει παραδοση μεσα στην ταξη, αν εκπαιδευσει τους αγωνιστες του με την επαναστατικη παραδοση των μπολσεβικων.

ΠΩΣ ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕ: ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΒΑΣΗ

Κατω απο οποιεσδηποτε συνθηκες. μια πολιτικη ταση ή μια πολιτικη ομαδα δεν μπορει να κλειστει στον εαυτο της. Μετα απο πρωτη συσπειρωση παραλληλα με την θεωρητικη καταρτιση πρεπει να γινει και η στροφη προς την εξωτερικη δουλεια. Ο χωρος που αναγκαστικα πρεπει να απευθυνθουμε ειναι εκει που βρισκονται οι εργατες. Εκει που θα μπορεσουμε να συσχετισουμε μετα προβληματα και τους αγωνες τους.

Τα κομματα ειναι νεκρα οσον αφορα την συμμετοχη εργατων. Οι εργατες δεν θα στραφουν στο κομμα για να συζητησουν το προβλημα τους. Ή στην συντεχνια θα στραφουν ή στον χωρο δουλειας. Εκει πρεπει να στραφουμε και εμεις. Να βρουμε τες γεφυρες που θα μας συνδεσουν με τους τροπους που θα κανουν δυνατη την επεμβαση μας. Αντι να αντιπαραταχθουμε με την ηγεσια των κομματων, αποκαλωντας τους προδοτες της ταξης, προφασιζομενοι οτι ειμαστε και εμεις ενα κομμα, ας στραφουμε κιας απευθυνθουμε εκει που εχει σημασια Στην εργατικη βαση. Η σημερινη βιομηχανικη αναπτυξη που περνα η Κυπρος δημιουργα νεα δεδομενα που κανουν πιο ευκολη την δημιουργια συνδετικων κρικων με την εργατικη ταξη.

Εχοντας παντα συναισθηση οτι δε ειμαστε η ηγεσια της ταξης και οτι οι εργατες δεν περιμεναν την εμφανιση μιας μικρης αριστερης τασης ή ομαδουλας για να την αγκαλιασουν ας μην σκοπευουμε για πολυ ψηλα.

Το κτισιμο του κομματος δεν μπορει να γινει πραγματικοτητα σημερα Ομως η παλη ειναι συνεχης. Μεσα στ σημερινα δεδομενα εκεινο που μπορουμε και πρεπει να κανουμε ειναι η αναπτυξη της επαναστατικης θεωριας, η συνδεση με τα αγωνιστικα στοιχεια της ταξης και επεμβαση μεσα στους χωρους και τα θεματα που επηρεαζουν τους εργατες, οσο μικρα και περιθωριακα κι αν ειναι δημιουργια και αναπτυξη ενος αγωνιστικου ρευματος μεσα στον εργατικο κινημα βασισμενου πανω στες παραδοσεις του Μαρξισμου-Λενινισμου σαν υπαλλακτικη θεση απο αυτη που προσφερει η σημερινη ηγεσια της ταξης:το ΑΚΕΛ και η συντεχνιακη ηγεσια.

ρωτη ηλια

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ"

Το αρθρο αυτο ειναι το τελευταίο μερος ενος κειμενοι **που αποτελειται** απο 3 μερη με το γενικο τιτλο "Ρεφορμισμος,Σταλινισμος και επαναστατικη διεξοδος"

Απ' οτι εχει γινει μεχρι τωρα φανερο η αναλυση μας ειναι στενα συνυφασμενη με την νικη της Σοσιαλιστικης επαναστασης στην Κυπρο ιδιαιτερα, καθως και στην Ελλαδα και Τουρκια. Οι Σταλινικοι θα φωναξουν και παλι:"Η Κυπρος δεν εχει ακομα συμπληρωσει το αστικοδημοκρατικο σταδιο και εσεις μιλατε για Σοσιαλισμο." Ειναι λοιπον "νομοτελειακο" να περασουν οι υποαναπτυχτες και οι οικονομικα καθυστερημενες χωρες οπως η Κυπρος απο το καπιταλιστικο σταδιο αναπτυξης και η Διαρκης Επανασταση δεν ειναι παρα "μικροαστικη ουτοπια ή μηπως συμβαινει το αντιθετο; Σε αυτο το κεφαλαιο ο αναγνωστης μπορει να αναγνωρισει τη μεθοδολογικη συγγενεια μεταξυ ΑΚΕΛ και Μαοΐκων, συγγενεια που πηγαζει απο μια κοινη βαση:τον Σταλινισμο.

Το πρωτο και κυριωτερο λαθος που ο Σταλινικος διαπραττει, ειναι η απορριψη της διαδικασιας της εξελιξης της παγκοσμιας ταξικης παλης σαν βαση για την κατανοηση των εθνικων ιδιομορφιων. Η αναφορα τους στη παγκοσμια επαναστατικη διαδικασια καταντα περισσοτερο λογοτεχνικη· η ιδια η πραξη τους επιβεβαιωνει. Ο Σταλινισμος παρ'ολο που οεχεται την κατανοηση του "ειδικου" σαν μερος του "ολου", φετιχοποιει τη σημασια της εθνικης ιδιομορφιας την οποια ανεβαζει στον απολυτο βαθμο, για να παρουσιασει και να εξηγησει κατοπιν μεσα στα πλαισια της σταδιακης λογικης της επαναστασης, οτι:"Μπορει στο παγκοσμιο επιπεδο ο καπιταλισμος ναχει ξοφλησει σαν κοινωνικο συστημα καινα συνεπαγεται η βιαιη ανατροπη και αντικατασταση του απο τον Σοσιαλισμο. Ομως για τα μικρα, μισοφεουδαρχικα, και αποικιακα κρατη η κυρια αντιφαση δεν ειναι μεταξυ κεφαλαιου-εργασιας οπως στες ιμπεριαλιστικες χωρες, αλλα μεταξυ ιμπεριαλισμου-λαων. Δηλαδη πρεπει οι χωρες αυτες να συμπληρωσουν την αστικοδημοκρατικη επανασταση, να προχωρησουν στην "μια δημοκρατια", και επειτα στον σοσιαλισμο. Οι χωρες που διξαγουν αντιιμπεριαλιστικο, εθνικοαπελευθερωτικο αγωνα, δεν διεξαγουν αντικαπιταλιστικο αγωνα. "

Το πρωτο λαθος, η "εθνικη ιδιομορφια" φερνει το δευτερο, "κατευθυνση του κυριου πληγματος" ("πρωτευουσα" και "δευτερευουσα" αντιφαση). Ο Σταλινισμος ισοπεδωσε τα ιστορικα διδαγματα του μπολσεβικισμου σχετικα με την αποικιακη επανασταση καθως και τηνμαχη της 3ης διεθνους (στα 4 πρωτα συνεδρια) εναντια στον "ιδιομορφισμο".

Ειναι αναποφευκτο καθε χωρα να παρουσιαζει τες δικες της ιδιομορφιες(επιπεδο οικονομικης αναπτυξης, μορφη πολιτικης κυριαρχιας κλπ.) ομως αυτος ο ιδιομορφισμος ειναι το διαλλεχτικο προιον το παγκοσμιων αντιφασεων του καπιταλισμου που αντανακλουνται με τροπο διαφορετικο σε καθε χωρα. Ο παγκοσμιος ιμπεριαλιστικος τροπος κατανομης εργασιας περνα κατω απο την μυτη των Σταλινικων και ετσι το Παγκοσμιο παραγωγικο προτσες δεν ειναι παρα μια αλγεβρικη αρθροιση των εθνικων οικονομιων. Εκτος ομως απο το γεγονος οτι το παγκοσμιο παραγωγικο προτσες ειναι ιεραρχημενο (πραγμα που εγινε απολυτο φετιχ απο τον Σταλινισμο), ειναι ταυτοχρονα και συμδυασμενα. Με αλλα λογια, οι καθυστερημενες λογο του αποικισμου χωρες, ειναι αναγκασμενες μεσα στα πλαισσια του καπιταλιστικου τροπου παραγωγης, να καλυψουν τα κενα της υποαναπτυξης που τους επεβαλε ο ιμπεριαλισμος, και να προχωρησουν με αλματα, χρησιμοποιωντας πλάϊ στους αρχαΐκους τροπους παραγωγης, την τελευταια λεξη της καπιταλιστικης τεχνικης και του πολιτισμου. Εφ'οσον οι νεοαποικιες και οι αποικιες θελουν να επιβιωσουν σαν μελη του καπιταλιστικου συστηματος, ειναι αναγκασμενες να θεσουν την αναπτυξη τους με τα διεθνη ιμπεριαλιστικα κεφαλαια. Γινονται οργανικα κομματια ενος κοσμου που κυριαρχειται απο τον ιμπεριαλισμο και κατα συνεπεια οι ιμπεριαλιστικες αντιφασεις εχουν κατ'ευθειαν αντικτυπο σε αυτες τες χωρες. "Καταναγκασμενη να σερνεται πισω απο τες προοδευμενες χωρες, μια χωρα καθυστερημενη, δεν συμμορφωνεται με την σειρα διαδοχης. Ας μην ξεχναμε οτι η ιστορικα καθυστερση ειναι μια σχετικη εννοια. Αν υπαρχουν καθυστερημενες και προηγμενες χωρες, υπαρχει και μια αλληλεπιδραση μεταξυ τους. Ετσι οι προηγμενες χωρες ασκουν μια πιεση πανω στες αργοπορημενες. Οι τελευταιες αναγκαζονται να φτασουν τες πρωτες χρησιμοποιωντας την τεχνικη, την επιστημη τους κλπ. Με αυτο τον τροπο εμφανιζεται ενας συνδιασμενος τροπος αναπτυξης:στοιχεια καθυστερησης συνοδευονται με την τελευταια λεξη της τεχνολογιας."(14)

Στην εποχη λοιπον της κυριαρχιας του ιμπεριαλισμου, ανωτατο σταδιο του καπιταλισμου, η Κυπριακη οικονομια δεν μπορει να αποτελεσει εξαιρεση στην συναρμολογηση της ιμπεριαλιστικης αλυσιδας.

Η Σταλινικη λογικη της "ειρηνικης συνυπαρξης" και της "σταδιακης επαναστασης" οδηγει τους Ακέλικους στο συμπερασμα οτι μονο "εξωγενεις" ειναι οι παραγοντες της Κυπριακης τραγωδιας, αγιοποιωντας ετσι στα ματια του προλεταριατου τους "κατατρεγμενους" απο τον κακο ιμπεριαλισμο Κυπριους αστους. Η Κυπριακη αστικη ταξη παρ'ολο που αποτελει αναποσπαστο οργανικο μελος της διεθνους μπουρζουαζιας, παρουσιαζεται απο τον μενσεβικισμο του ΑΚΕΛ οτι εχει να παιξει τον ιστορικο ρολο της πραγματωσης και ολοκληρωσης της εθνικης ανεξαρτησιας.

Ομως η μπουρζουαζια των υποαναπτυκτων χωρων "εθνικη" η "κομπραδορικη" δεν εχει κανενα ιστορικο ρολο να παιξει εναντια στον ιμπεριαλισμο γιατι απλουστατα εχει δεσει την τυχη της μαζι του. Μπορει συγκιριακα να βρισκεται αντιμετωπη με μια αλλη μεριδα του διεθνους κεθαλαιου. Αυτο ομως γινεται για να διαφυλαξει το καπιταλιστικο συστημα στο συνολο του και για αυτο ειναι ανικανη να εκπληρωση τα αστικοδημοκρατικα της καθηκοντα.

Δεν απορριπτουμε τη συναφη τακτικης συμμαχιων μαζι της προκειμενου να εκμεταλευτουμε τες ενδοιμπεριαλιστικες αντιθεσεις για να προωθησουμε τη σοσιαλιστικη νικη. Αυτο ομως γινεται παροδικα, πανω στο ανεξαρτιτο προγραμμα του επαναστατικου προλεταριατου για τη προωθηση της σοσιαλιστικης νικης και οχι για να βοηθησουμε τους αστους της υποαναπτυχτης χωρας να ξεπερασουν τες δυσκολιες τους.

"Ο αγωνας για τες πιο στοιχειωδη πραγματοποιησης της εθνικης ανεξαρτησιας και της εργατικης δημοκρατιας συνδιαζεται με τον σοσιαλιστικο αγωνα εναντια στον παγκοσμιο ιμπεριαλισμο" (15). Ηαστικη ταξη των υποαναπτυκτων χωρων δεν μπορει απο την ιδια την φυση της, στη συγκεκριμμενη εποχη της ιμπεριαλιστικης παρακμης να εκπληρωση τα αστικοδημοκρατικα της καθηκοντα. Αυτα μπορουν να λυθουν μονο αφου το προλεταριατο παρει την εξουσια.

"Η επανασταση στες αποικιες στο πρωτο της σταδιο, δεν μπορει να ειναι μια κομμουνιστικη επανασταση. Αν ομως απο την αρχη η ηγεσια ειναι στα χερια μια κομμουνιστικης πρωτοποριας οι μαζες δεν θα παραμεριστουν και μεσα στες διαφορες περιοδους του κινηματος η επαναστατικη τους πειρα ολο ενα και θα μεγαλωνει. Θα ειταν φυσικα λαθος να θελουμε να εφαρμοσομε αμεσως μονο τες κομμουνιστικες αρχες για το αγροτικο ζητημα στες χωρες της Ανατολης. Στο πρωτο της σταδιο η αποικηακη επανασταση πρεπει να εχει ενα προγραμμα που να περιλαβανει μικροαστικες μεταρυθμισεις οπως ο αναδασμος της γης. Αυτο ομως δεν συμαινει οτι η ηγεσια της επαναστασης πρεπει να παραχωριθει στην αστικη δημοκρατια. Το προλεταριακο κομμα πρεπει αντιθετα να αναπτυξει μια δυναμικη και συστηματικη προπαγανδα για τα σοβιετ και να οργανωσει εργατικα και αγροτικα σοβιετ. Αυτα τα σοβιετ πρεπει να συνεργαστουν στενα με τες σοβιετικες δημοκρατιες των καπιταλιστικα ανεπτυγμενων χωρων, για να φτασουμε στη τελικη νικη εναντια στο καπιταλισμο σε ολοκληρο τον κοσμο.

Ετσι οι μαζες των καθυστεριμενων χωρων οδηγημενες απο το συνειδητοποιημενο προλεταριατο των ανεπτυγμενων καπιταλιστικα χωρων θα φτασουν στον κομμουνισμο χωρις να περασουν απο τα διαφορα σταδια της καπιταλιστικης αναπτυξης".(16)(υπογρ. δικες μου)

Στο μεταξυ η κατανοηση της ανεπαρκειας των αστικοδημοκρατικων συνθηματων καθολου δεν σημαινει για τους Μαρξιστες επαναστατες οτι υποτιμουν εκ των προτερων το ρολο των δημοκρατικων διεκδικησεων. Αντιθετα τα προωθουν δειχνοντας ταυτοχρονα στες μαζες την ανεπαρκεια τους αφου μενουν στα αστικα πλαισια της νομιμοτητας. Ετσι η αστικοδημοκρατικη επανασταση συμπληρωνεται μεσα σε ενα ενιαιο διαρκες προτσες που καταληγει στην Σοσιαλιστικη επανασταση. Κατω απο συνθηκες δικτατοριας του προλεταριατου οι αστικοδημοκρατικες μεταρυθμισεις που δεν μπορουν να πραγματοποιηθουν απο την αστικη ταξη την ιδια, λυνονται απο την εργατικη εξουσια. "Ειναι οι μπολσεβικοι και μονο οι μπολσεβικοι που λογω της νικης της προλεταριακης επαναστασης βοηθησαν την αγροτια να πραγματοποιησει την αστικοδημοκρατικη επανασταση."(17)

Ολο το βαρος της ιστορικης κοινωνικης αλλαγης πεφτει στους ωμους της αγροτιας στο συνολο της(που ζητα και ειναι ο φορεας της αστικοδημοκρατικης επαναστασης) και του εργατικου και αγροτικου προλεταριατου που ειναι οι φορεις της σοσιαλιστικης επαναστασης. "Με την αγροτια, μεχρι το τερμα της αστικοδημοκρατικης επαναστασης, με την φτωχεια μεριδα, τους προλεταριους, τους μισο προλεταριους της αγροεργατιας, μπροστα για την Σοσιαλιστικη επανασταση.Τετοια ειταν η πολιτικη των μπολσεβικων και ειταν η μονη Μαρξιστικη πολιτικη."(18)

Η συμμαχια μεταξυ εργατων και αγροτων ειναι απαραιτητη προυποθεση της νικης. Αλλο τοσο απαραιτητη ομως ειναι και η μαχη εναντια στην επιρροη της φιλελευθερης μπουρζουαζιας παρα το γεγονος οτι μπορουμε να την χρησιμοποιουμε σαν προσωρινο μας συμμαχο. Το προβλημα ειναι παντα πως να ξεσκεπασουμε το ταξικο περιεχομενο του καθε γεγονοτος, πως να κραταμε ανεξαρτητη την πολιτικη συνειδηση του προλεταριατου ακομα και στες πιο κρισιμες στιγμες που η συμμαχια του με την μπουρζουαζια ειναι απαραιτητος ορος επιβιωσης της επαναστασης. "Διχως συμμαχια αναμεσα στο προλεταριατο και την αγροτια τα προβληματα της δημοκρατικης επαναστασης δεν μπορουν καν να τεθουν σοβαρα. Αλλα η συμμαχια των δυο αυτων ταξεων δεν ειναι δυνατο να πραγματοποιηθει παρα μεσα απο μια αδιαλλαχτη παλη εναντια στην επιρροη της εθνικοφιλελευθερης μπουρζουαζιας" (19)

Επειδη ομως αυτη η θεση του Τροσκυ μπορει να φανει σαν καθαρο προιον "μικροστικης υστεριας" ας δουμε τι λενε οι οχι λιγοτερο Τροτσκιστες" των 4 πρωτωνσυνεδριων της 3ης Διεθνους. Συγκεκριμενα το 2ο Συνεδριο της Κομμουνιστικης Διεθνους σχετικα με το εθνικο και αποικαικο ζητημα:"Υφισταται στες καταπιεζομενεσχωρες δυο κινηματα που μερα με τη μερα διαχωριζονται ολοενα και πι εντονα: το ενα ειναι το αστικοδημοκρατικο και εθνικιστικο κινημα που εχει ενα προγραμμα πολιτικης ανεξαρτησιας και αστικου καθεστωτος. Το αλλο ειναι το κινημα των αγραμματων και φτωχων χωρικων και εργατων που πολεμανε για την απελευθερωση τους απο καθε ειδους εκμεταλευση. Το πρωτο τεινει να κατευθυνει το δευτερο και πολλες φορες τα καταφερε ως ενα βαθμο. Αλλα η Κομμουνιστικη Διεθνης και τα κομματα της πρεπει να καταπολεμησουν αυτη την ταση και να προσπαθησουν να αναπτυξουν μεσα στες εργατικες μαζες των αποικιων την συνειδηση πως ανηκουν σε ξεχωριστη τα

ξη. Ενας απο τους πιο μεγαλους στοχους που εντασσονται σε αυτο τον σκοπο, ειναι το κτισιμο κομμουνιστικων κομματων ικανων να οργανωσουν τους εργατες και τους αγροτες των χωρων αυτων και να τους οδηγησουν στην επανασταση και στην εγκαθιδρυση της σοβιετικης δημοκρατιας". (20)

Οι Κυπριου μενσεβικοι του ΑΚΕΛ ομως θα λενε παλι οτι " οι ιστορικες συνθηκες εχουν σημερα αλλαξει απο τη εποχη του 2ου συνεδριου και της 3ης Διεθνους." Σοβαρα; Δηλαδη ο καπιταλισμος σαν συστημα εχει αλλαξει και η θανασιμη αγωνια της ιμπεριαλιστικης παρακμης δεν υπαρχει; Το κεφαλαιο εχει μηπως μαθει τροπους καλης συμπεριφορας και παραχωρει μονο του θεληματικα την θεση του στην εργατικη εξουσια; Οι Σταλινικοι θα πρεπει να ψαξουν πολυ και να βαλουν το μυαλο τους να δουλεψει πολυ περισσοτερο αν θελουν να μας παρουσιασου κατι τετοιο, αν και ο κοπος τους θαναι ματαιος. Η αληθεια βρισκεται αλλου. Ο Σταλινισμος φοβαται την επανασταση οσο και οι αστοι, γιατι αυτο θα καταστρεψει τους ιδιους σαν γραφειοκρατικο στρωμα που ριζωσε μεσα στο εργατικο κινημα. Για να απομακρυνουν την ιδεα της επαναστασης οι Ακελικοι γραφειοκρατες:ξεχωριζουν τον "εθνικοαπελευθερωτικο και αντιιμπεριαλιστικο σταδιο απο το "αντικαπιταλιστικο" λες και δεν αποτελου ολα μαζι μια διαλεχτικη ενοτητα μεσα στο καπιταλιστικο συστημα. Απομακρυνουν και την ιδεα ακομα της ενοπλης παλης εναντια στα στρατευματα κατοχης γιατι ξερουν οτι δυσκολα μπορουν να ελγξουν σε τετοιες συνθηκες το μαζικο κινημα. Προβαλλουν διαφορα επιχειρηματα που καμια σχεση δεν εχουν με την μαρξιστικη αναλυση: Η Κυπρος ειναι μικρο κρατος που το εδαφος του δεν προσφερεται για ενοπλη δραση (βλεπετε δεν υπαρχουν ζουγκλες οπως στο Βιετναμ), ο συσχετισμος δυναμεων ειναι δυσμενης κλπ. Προκειται γιαεπιχειρηματα καθαρα τεχνικης φυσης. Το εδαφος της Κυπρου προσφερθηκε για τον ενοπλο αγωνα του 55-59 εναντια στες30,000 στρατιωτες της Βρεττανικης αυτοκρατοριας. Η Κουβα βρισκοταν στο στομα του Αμερικανικου ιμπεριαλισμου. Οσο για τον "συσχετισμο δυναμεων" πρεπει να παραδεχτουμε οτι οι ρεφορμιστες δεν εκαναν τιποτε για να το φερουν με το μερος τους. Ακολουθωντας παντα την ουρα της σωβινιστικης Ε/Κ ηγεσιας αποπροσανατολισαν ταξικα τους Ε/Κ εργατες και εκαναν τους Τ/Κ εργατες να χασουν καθε εμπιστοσυνη στην ηγεσια της εργατικης ταξης για να πεσουν κατοπιν στην τρομοκρατικη κηδεμονια της Τ/Κ ηγεσιας.

Η παλη των επαναστατων για την καθοδηγηση των Κυπριων εργατων ειναι συνυφασμενη με τηνπαλη για την αποσπαση τους απο την γραφειοκρατικη χαλιναγωγηση. Πρεπει να δειξουμε στην πραξη την ιστορικη χρεωκοπια της Σταλινικης γραφειοκρατειας για να μπορεσουν οι μαζες στην ιδια τους την πραξη να την ξεπερασουν και να της δωσουν την χαριστικη βολη της πολιτικης χρεωκοπιας. Η ιδια η παλη πρεπει να γινει και απεναντι σ' ολα τα παραγωγα ρευματα του Σταλινισμου ιδιαιτερα τον Μαοϊσμο που με τον εθνικισμο του καθολου δεν υποβοηθα την δημιουργια του ενιαιου εργατικου μετωπου μεταξυ Ελληνων και Τουρκων της Κυπρου, απαραιτητη προυποθεση γι την διεξαγωγη ενος συνεπους ενοπλου αντιιμπεριαλιστικου αγωνα. Οι εργατες γενικα δεν πρεπει να πληρωσουν τα σπασμενα των καπιταλιστων, ουτε οι Τ/Κ εργατες ειδικωτερα τα αποτελεσματα της εθνικιστικης ιδεολογιας.

Παρ'ολο που δεν θελουμε να πιστευουμε οτι εχουμε πει τα παντα σχετικα με την διαρκη επανασταση εχουμε δωσει ελπιζουμε τες γενικες γραμμες που καθε αλλο χαρακτηριζονται απο μικροαστισμο. Παραθετουμε για τελευταια φορα τον Λενιν: του οποιου χρησιμοποιησαμε τοσο πολυ τες σκεψεις σε αυτο το αρθρο, πραγμα που ειναι ομως αναγκαιο προκειμενου να αποδειξουμε οτι ο Σταλινισμος δεν ειναι η συνεχεια των διδαγματων του Μαρξισμου-Λενινισμου. "Η ερωτηση εμπαινε ως εξης: Μπορουμε να θεωρησουμε σαν σωστη την αντιληψη οτι το καπιταλιστικο σταδιο αναπτυξης ειναι αναποφευκτο για την οικονομια των καθυστερημενων λαων, που ειναι τωρα στον δρομο της χειραφετησης και οπου παρατηρειται απο τον πολεμο και υστερα ενα προοδευτικο κινημα; Απαντησαμε αρνητικα. Αν το νικηφορο επαναστατικο προλεταριατο κανει μεταξυ τους μια συστηματικη προπαγανδα, αν οι Σοβιετικες κυβερνησεις τους βοηθησουν με ολα τα μεσα που διαθετουν θαχαμε λαθος να πιστευουνμε οτι το καπιταλιστικο σταδιο αναπτυξης ειναι απαραιτητο για τους καθυστερημενους λαους. Σ'ολες τες αποικιες και σε ολες τες καθυστερημενες χωρες πρεπει να φτιαξουμε οχι μονο τα ανεξαρτητα αγωνιστικα στελεχη, τες οργανωσεις του κομματος, οχι μονο να αρχισουμε απο τωρα την προπαγανδα υπερ της δημιουργιας των αγροτικων σοβιετ και να προσπαθησουμε να τα προσαρμοσουμε στες δικες τους προκαπιταλιστικες συνθηκες, αλλα ακομα η ΚομμουνιστικηΔιεθνης πρεπει να κατοχυρωσει και να επικυρωσει στο θεωρητικο επιπεδο αυτη την αρχη, οτι δηλαδη με την βοηθεια του προλεταριατου των ανεπτυγμενων χωρων οι καθυστερημνες χωρες που μπορουν να φτασουν στο σοβιετικο συστημα παιρνοντας απο ορισμενα σταδια αναπτυξης στον κομμουνισμο αποφευγονταστο καπιταλιστικο σταδιο."(21)(υπογραμμιση δικη μου.)

Αν ο Τροτσκυ εκπληρωσε ακριβως αυτη την ιστορικη αναγκαιοτητα που ο ιδιος ο Λενιν αναφερει, στο θεωρητικο επιπεδο και εδειξε την επικαιροτητα της Διαρκους επαναστασης ο Σταλινισμος εκπληρωσε τα σχεδια της αντεπαναστασης.

Στην Κυπρο οπως και στο διεθνες επιπεδο ο Σταλινισμος νοθευσε τα επαναστατικα διδαγματα του μπολσεβικισμου. Οι ηγετες των εργατικων κομματων που εχουν οργανωμενο στες ταξεις τους το προλεταριατο εχουν μετατρεψει το ιστορικο διλλημα της Ροζας Λουξεμπουργκ "Σοσιαλισμος ή Βαρβαροτητα" σε " Σοσιαλισμο και Βαρβαροτητα". Στο χερι της νεας γενιας των προλεταριων αγωνιστων να ξεκαθαρισουν τους σταυλους του Αυγειου. Η νικη της Διεθνους Σοσιαλιστικης Επαναστασης συμβαδιζει με την πολιτικη χρεωκοπια του Σταλινισμου μπροστα στα ματια των εργαζομενων μαζων.

---

14. Τροτσκι "Η Διαρκης Επανασταση" Γαλλικη εκδοση.
15. Τροτσκι "Το μετοβατικο προγραμμα" Εκδοση της Διεθνους στην Ελληνικη σελ. 50.
16. "Θεσεις, Μανιφεστα και αποφασεις των 4 πρωτων συνεδριων της Κομμουνιστικης Διεθνους" Γαλλικη εκδοση.
17. Λενιν "Οαποστατης Καουτσκυ" σελ. 113.
18. Το ιδιο σελ. 114.
19. Τροτσκυ "Η Διαρκης Επανασταση" Γαλλικη εκδοση.
20. "Θεσεις, Μανιφεστα και αποφασεις των 4 πρωτων συνεδρειων της Κομμουνιστικης Διεθνους Γαλλικη εκδοση.
21. Λενι "Ανθολογια 3 κειμενων πανω στο εθνικο και αποικιακο ζητημα" Εκδοσεις Πεκινου στα Γαλλικα σελ. 36-37.

ΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

Τ. αρθρο αυτο ειναι το τελευταιο μερος ένος κειμενου που αν.φερεται στην αδυναμια των σοσιαλοδημκρατικων και σταλινικων κομματων να δωσουν μια ανεξαρτητη επαναστατικη προοπτικη στην εργατικη ταξη. Το δευτερο μερος

γιωργου μαραγκου

Τα διαφορα Κομμουνιστικα κομματα, αντιθετα με τους σοσιαλοδημοκρατες της δεξιας η της αριστερας εχουν διατηρησει έπιφανειακα ενα Μαρξιστικο λεξιλογιο στες αναλυσεις τους. Αυτο ομως δεν οδηγει σε λιγοτερο θεωρητικο και πολιτικο αδιεξοδο απο εκεινο της σοσιαλοδημοκρατιας.

Οι διαφοροι σταλινικοι ιδεολογοι στην αρχη, αρνηθηκαν συστηματικα την πραγματικοτητα της καπιταλιστικης κρισης της υπερπαραγωγης, παρολο που οι αιτιοι της κρισης, η αστικη ταξη δεν το ειχε κρυφει ποτε, Ακομα και οι πατερες του Κρεμλινου εκαμαν 7 μηνες μεχρι να διαπιστωσουν την πραγματικοτητα της καπιταλιστικης κρισης στην Ευρωπη. Αφου το διαπιστωσαν, μαζευτηκαν σε συγκεντρωση μαζι με τους οικονομολογους τους, Μετα απο μακραν και ωριμη συζητηση καταληξαν στο συμπερασμα οτι η καπιταλιστικη κριση ειταν ΜΠΛΟΦΑ... οτι δηλαδη η διεθνης αστικη ταξη μπλοφαρε με σκοπο να χαμηλωσει το βιοτικο επιπεδο των παραγωγικων μαζων. Λιγους μηνες μετα, οταν η κριση ειχε γινει πια περισσοτερο οφθαλμοφανης οι σοβιετικοι γραφειοκρατες αντιδρουν μπροστα στο γεγονος. Αμεσως 2 κλασσικες ρεφορμιστικες ουτοπιες διαπιστωνου οτι:(γνωστες αλλωστε απο το 1930):

1)Η σημερινη κριση του καπιταλισμου δεν ειναι προιον των εσωτερικω αντιφασεων του καπιταλιστικου συστηματος αλλα πολιτικων λαθων που διαπραχτηκαν απο τους διαφορους ηγετες της αστικης ταξης.

2)Η κριση της καπιταλιστικης υπερπαραγωγης μπορει να ξεπεραστει ευκολα αν εφαρμοστει μια πολιτικη η οποια θα σπρωξει τες μαζες στην καταναλωση προιοντων που εχουν εχουν εσωτερικη ζητηση μεσα στη χωρα του

Για την πρωτη "διαπιστωση" οι σταλινικοι γραφειοκρατες προσπαθου να μας πεισουν οτι η κριση του καπιταλισμου στο παγκοσμιο επιπεδο προερχεται απο "λαθη" μερικων ατομων. Χαρακτηριστικη απλοποιημενη αναλυση που προσπαθει να μετατοπισει τες αντιφασεις ενος ολοκληρου πολιτικου και οικονομικου συστηματος πανω στες πλατες μερικων αστων υπευθυνων. Μια αναλυση που κανει μια χοντροειδη απαλειφη του φαινομενου του ενδοκαπιταλιστικου ανταγωνισμου, της ανισης και συνδιασμενης αναπτυξης του καπιταλισμου στο εθνικο και κυρια στο διεθνες επιπεδο. Μια εσκεμμενη αταξικη αναλυση μιας κρισης που απο την φυση της ειναι ιστορικα ταξικη.

Η Μαρξιστικη οικονομια και μεθολογια εχει θυσιαστει απο καιρο στο βωμο της συνεργασιας των ταξεων. Η διαλεκτικη συνδεση της ιστοριας εχει μετατρεπει σε ασυνδετες παραγραφους στα χερια των ρεφορμιστων. Η Μαρξιστικη αναλυση της καπιταλιστικης κρισης και των αντιφασεων του καπιταλισμου:

"Αν ο καπιταλιστικος τροπος παραγωγης ειναι ιστορικα ενα μετρο για την αναπτυξη της δυναμης της υλικης παραγωγικοτητας και για την δημιουργια μιας παγκοσμιας αγορας μας παρουσιαζει ταυτοχρονα μια διαρκη αντιφαση αναμεσα σε αυτη την ιστορικη προσπαθεια του (απεριοριστη αναπτυξη της παραγωγης) και τες παραγωγικες δυναμεις".(Το Κεφαλαιο, 3οβιβλιο, κεφ. 15ο), πετασσεται στον σκουπιδοτενεκε και αντικαταστ ται απο μια οππορτουνιστικη "αναλυση λαθων", που απευθυνεται μ σχολικη αυστηροτητα προς τους ηγετες.

Ομως αυτη η προχειρη ανευρεση αποδοπομπαιων τραγων αστων πανω στο οποιους προσπαθουν να φορτωσουν τη κριση του δικου τους συστηματος δε ειναι τυχαια ουτε νεα, εχει ομως να παιξει ενα βασικο ρολο μεσα στε γραμμες του προλεταριατου: το ρολο του αποπροσανατολισμου. Αποσκοπουν στον αποπροσανατολισμο των μαζων με τον οποιο ελπιζουν να τες ακινητοποιησουν, συγκεντρωνοντας ολο το μαχητικο δυναμισμο του προλεταριατου βιαιο απο την ταξικη του φυση, εναντια σε προσωπα και οχι εναντια σε κοινωνικη ταξη, την αστικη. Αυτη ειναι η βασικη επιδιωξη τωνρεφορμιστων:η ταξικη συνειδηση του προλεταριατου φοβιζει οχι μονο του αστους αλλα και τους ιδιους τους γραφειοκρατες.

Η δευτερη ευκολη διαπιστωση, οτι

δηλαδη η υπερπαραγωγη και η συσωρευση απουλητου προϊοντος προερχοντα απο την υποκαταναλωση των μαζων σε εθνικο επιπεδο δεν ειναι ασχετη με την απαληψη των αντιφασεων του καπιταλιστικου συστηματος. Οι σταλινικοι γραφειοκρατες ξεχνουν η θελουν να ξεχασουν οτι στο καπιταλιστικο τροπο παραγωγης απο τες μαζες δεν μπορεῖ να εχει σαν αποτελεσμα παρα μια εντονη και διαρκη συσωρευση κεφαλαιου, τελειως ασυμβιβαστη με την ανυψωση του βιοτικου επιπεδου των παραγωγικων μαζων. Αν η κριση τοι καπιταλισμου προερχεται απο την λιγη καταναλωση των μαζων μεσα στον εθνικο τους χωρο, θα ειταν οπωσδηποτε μια φοβερα δαιμονικη συμπτωση που η κριση του καπιταλισμου ειναι καθε αλλο παρα εθνικη.

Την στιγμη που η διεθνης κεφαλαιοκρατια εχει πεταξει στον αερα τα εθνικα οικονομικα της συνορα και εχει φτασει στο ανωτατο της σταδιο που ειναι ο ιμπεριαλισμος κυριαρχος της παγ κοσμιας οικονομιας, η γραφειοκρατια των κομμουνιστικων κομματων αντι να επωφεληθει, μεσα στα πλαισια του προλεταριακου διεθνισμου προτεινοντας μια σοσιαλιστικη επαναστατικη λυση ερχεται για μια ακομα φορα να κανει μια ιστορικη οπισθοχωρηση και να καλεσει τες παραγωγικες μαζες να αναστηλωσουν την καπιταλιστικη οικονομια αγοραζοντας εντονα τα προϊοντα της εργασιας τους και γεμιζοντας τες τραπεζες των καπιταλιστων με την υπεραξια τους.

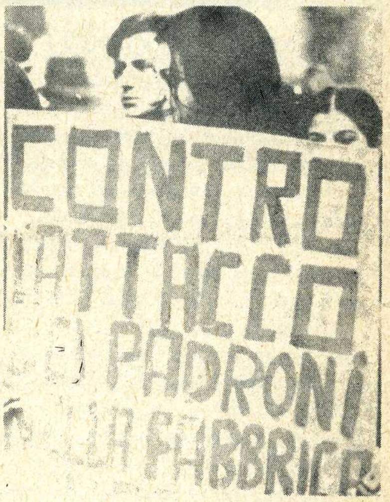
Η αντιδραση της γραφειοκρατιας των κομμουνιστικων κομματων μπροστα στην κοινωνικο-οικονομικη κριση του διεθνους καπιταλισμου, ειναι προιον του συνολου της στρατηγικης πολιτικης που εδω και 50 χρονια εχει υιοθετησει ο σταλινισμος. Το θεωρητικο και πολιτικο χρεωκοπημα του σταλινισμου τους εχει σπρωξει σε μια κατασταση μεσα στην οποια ειναι υποχρεωμενοι να δεχτουν δυο μονο λυσεις: η οτι η κριση του καπιταλισμου ειναι κατι το μοιραιο και σαν τετοιο το μονο φαρμακο που υπαρχει ειναῖ η παθητικη αναμονη του μεχρις οτου ξεπεραστει η κριση (μοιραια οπορτουνιστικη αναμονη και χοντροειδης οικονομικη αναλυση) η να προταθει να προσφερει εναλλακτικες λυσεις ξεπερασματος της κρισης μεσα στο αστικο κρατος και μεσα πλαισια της αστικης οικονομιας προτεινοντας ενα μινιμουμ απο συνδικαλιστικες διεκδικησεις και φρεναροντας συστηματικα καθε μαχητικη διεκδικηση των παραγωγικων μαζων.

Η Μαρξιστικη επαναστατικη λυση εχει πεταχτει στον σκουπιδοτενεκε τους εδω και πολυ καιρο εξ' αιτιας της εφαρμογης της ρεφορμιστικης πολιτικης. Αυτη η επαναστατικη λυση επιβαλλει πρωτα απο ολα τον ορισμο της καπιταλιστικης κρισης σαν αναποφευχτο προιον των εσωτερικων αντιφασεων του καπιταλιστικου τροπου παραγωγης, αντιφασεις πανω στες οποιες επεμβαινει η Μαρξιστικη αναλυση προτεινοντας την επαναστατικη θεωρια της οποιας η μακροχρονια ταξικη εφαρμογη οπλιζει το προλεταριατο με την επαναστατικη συνειδηση απαραιτητη για την κατεδαφισ η του καπιταλιστικου τροπου παραγωγης και του αστικου κρατους.

Τα σταλινικα κομματα εχοντας εγκαταλειψει την Μαρξιστικη μεθοδολογια και τους ιστορικους στοχους του προλεταριατου και γενικα του εργατικου κινηματος, ερχονται μεσα στην ρεφορμιστικη πολιτικη και πραχτικη τους να αντικρουσθουν με την εξελιξη των κοινωνικων σχεσεων. Ο Λενινισμος εγκαταλειπεται ακομα και στα λογια σαν δογματικος. Η διχτατορια του προλεταριατου εγκαταλειπεται επισημα με την δικαιολογια οτι προκαλει φοβο στα μεσαια στρωματα (μικροαστικα) που με τοσο κοπο εδω και χρονια η γραφειοκρατια προσπαθει να κερδισει. Η εργατικη ταξη μεταβαλεται σε εκλογικη πελατεια και καλειται να σπρωξει τους γραφειοκρατες στην προσπαθεια αναρηχησης τους στο αστικο κρατος. Ο προλεταριακος διεθνισμος θυσιαζεται για χαρη της "ειρηνικης συνεπαρξης" Το ειρηνικο περασμα στο σοσιαλισμο επιτρεπει καθε ειδους ταξικη συμμαχια μεσα στην οποια προσπαθουν να συγχωνευσουν τα ιστορικα ανεξαρτητα συμφεροντα του προλεταριατου. Ο σοσιαλισμος φιγουραρει με εθνικες σημαιες και αφηνεται στο ελεος του οπορτουνισμου της θεωριας των σταδιων.

Μπροστα στην συγχρονη κριση του καπιταλιστικου τροπου παραγωγης ολα αυτα τα κλασσικα γνωρισματα του σταλινισμου ερχονται να παρουν την πιο εξευτελιστικη τους μορφη. Δεν ειναι καθολου τυχαιο οτι η θεωρια του "Εωρικομμουνισμου" στην οποια ο σταλινισμος εχει δωσει τηνβαση απο το 1936, ερχεται σημερα να συγκριμενοποιηθει απο την γραφειοκρατια των κομμουνιστικων κομματων τη Ευρωπης (Γαλλιας, Ιταλιας, Ισπανια

Ανω:Μπερλινκουερ / εργατικα συμφεροντα.
Κατω:Καριγιο Γ.Γ. Κ.Κ.Ισπανιας και Μαρσαι Γ.Γ. Κ.Κ.Γαλλιας.

Κ.Κ. ΙΤΑΛΙΑΣ

Η Ιταλικη εργατικη ταξη ειναι ισως η ταξη πανω στην οποια εχει πεσει το πιο πολυ βαρος της καπιταλιστικης κρισης στην Ευρωπη. Η Ιταλικη αστικη κοινωνια ειναι βαθεια χαραγμενη απο τες εσωτερικες της αντιφασεις, οι οποιες ανκαι παρουσιαζουν ορισμενες ιδιομορφιες, ειναι στενα συνδεδεμενες με τες κλασσικες αντιφασειςτου καπιταλιστικου συστηματος στο διεθνες πλανο.

Απο την μια πλευρα ο Ιταλικος καπιταλισμος παρουσιαζεται αδυνατος στο να ανταπεξελθει στον ξεφρενο ανταγωνισμο που επιβαλει μεσα στην κοινη αγορα ο γαλλικος και γερμανικος καπιταλισμος. Η αστικη ταξη συσπειρωμενη γυρω απο το χριστιανικοδημοκρατικο κομμα του Αντρεοττι δειχνεται ανικανη να σταματησει το οικονομικο της γλυστρημα το οποιο δημιουργει μια επικινδυνη πολιτικη κατασταση εξ' αιτιας της ταξικης πολωσης.

Απο την πλευρα του το Ιταλικο Κομμουνιστικο κομμα, το πιο δυνατο της δυτικης Ευρωπης (34% στες εκλογες του 1976) αρνειται καθε πολιτικη που να αποβλεπει στην αυτονομια της εργατικης ταξης και ζητιανευει υπογραφες απο τα αστικα κομματα για "τον Ιστορικο συμβιβασμο" με τον οποιο αποβλεπει σε ενα ξεπερασμα της πολιτικης και οικονομικης κρισης αλλα κυρια γυρευει μια διεξοδο για να καναλιζαρει τον τεραστιο ογκο του βιομηχανικου κυρια προλεταριατου που σερνει πισω του.

Ο "Ιστορικος συμβιβασμος" καταvοντος μεσα στην πολιτικη της ειρηνικης συνυπαρξης φτανει στο ανωτατο σταδιο του εξευτελισμου του με την υπογραφη της εισοδου του ΚΚΙ στην κοινοβουλευτικη πλειοψηφεια που αποτελειται απο ολα τα αστικα κομματα της Ιταλιας.

Θα ειταν ομως αρκετα ενδιαφερον να παρακολουθησουμε τες διαφορες σκηνες που εκτυλισσονται απο το 1973 μεχρι σημερα στα πλαισια του "δημοκρατικου σταδιου" του σταλινικου ρεφορμισμου.

Στες 23 Σεπτεμβρη του 1973 βγαζοντας τα συμπερασματα του απο το στρατιωτικο πραξικοπημα της Χιλης το ΚΚΙ απευθυνεται προς το χριστιανοδημοκρατικο κομμα, το οποιο ειναι το κυριωτερο αστικο κομμα της Ιταλιας, προτεινοντας του να συνταξουν ενα "Μεγαλο Ιστορικο ξυμβιβασμο" ο οποιος θα επιτρεπει στην Ιταλια να ξεπερασει την "οικονομικη και πολιτικη της κριση" και θα ανοιγε για το ΚΚΙ νεες προοπτικες για το δεινοπαθημενο "ειρηνικο περασμα στον Σοσιαλισμο".

Η αστικη ταξη αρνειται συστηματικα της συμμετοχης της σε ενα τετοιου ειδους συμβιβασμο που προτεινει στο ΚΚΙ να υποστηριζει την αστικη κυβερνηση. Ο Μπερλιγκουερ στο λογο του στη Ναπολη "κατακεραυνει" τες προτασεις της Χριστιανοδημοκρατιας οι οποιες "δεν απο λεπουν στο εθνικο συμφερον".

Το 14ο συνεδριο του ΚΚΙ το 1975 υιοθετει επισημα το προγραμμα του Ιστορικου συμβιβασμου παρα την πολιτικη περιφρονηση της αστικης ταξης

Τον Ιουνη του 1976, κατα την διαρκεια της προεκλογικης εκστρατειας αντικαθιστα τον Ιστορικο συμβιβασμο με μια προταση "σχηματισμου κυβερνησης εθνικης ενοτητας" η οποια θα συμβαλει στο ξεπερασμα της κρισης προωθωντας "μια μεγαλη εθνικη προσπαθεια". Στες 6 Αυγουστου του 1976 οι Ιταλικες εκλογες δινουν 38% στην χριστιανοδημοκρατια και 34% στο ΚΚΙ. Η αστικη ταξη αρνειται επανειλημενα να δεχτει το ΚΚΙ στην κυβερνηση ανκαι ειναι αρκετα συνειδητη οτι δεν μπορει να κυβερνησει χωρις την υποστηριξη του ΚΚΙ.

Το ΚΚΙ διαλεγει την αποχη σαν μετρο πιεσης. Λιγο αργοτερα η πολιτικη της αποχης δειχνει τα πρωτα σημεια της χρεωκοπιας της. Φοιτητικες κινητοποιησεις και εργατικες διαδηλωσεις που εκφραζουν την εχθροτητα τους προς την "πολιτικη αποχη" που διαλεξε το ΚΚΙ μπροστα στη κριση, αποχη η οποια πεφτει στες πλατες της εργατικης ταξης. Οι γραφειοκρατες του ΚΚΙ πανικοβαλλονται, οι αστοι της χριστιανοδημοκρατιας ανησυχουν απο την εργ ατικη κινητοποιηση η οποια χαρακωνει πιο βαθεια την ταξικη πολωση. Σε ~~λιγο οι~~ σταλινικοι γραφειοκρατες και αστοι χριστιανοδημοκρατες βρισκονται στην τραπεζα διαπραγματευσεων και υπογραφουν μαζι για πρωτη φορα απο το 1947 ενα κειμενο συνεργασιας. Η ταξικη συνεργασια κανει θραυσεις.

2 Δεκεμβριου 1977 η ενταση αυξανει. 150,000 μεταλλορυχοι κινητοποιουνται στην Ρωμη φωναζοντας συνθηματα εναντια στην κυβρνηση Αντρεοττι και καλωντας την γραφειοκρατια του ΚΚΙ να σκληρυνει την σταση της εναντια στην αστικη κυβερνηση περνωντας εργατικα μετρα. Ο ΜΠερλιγκουερ σε λογο στο Τορινο καλει τους εργατες "να δειξουν εμπιστοσυνη στην διοικηση του κομματος τους και να επιστρεφουν στα σπιτια τους." Την επομενη το ΚΚΙ καθεται σε συνομιλιες μαζι με τους καπιταλιστες της ΦΙΑΤ.

Στες 4 Μαρτη του 1978 μετα απο 3 μερες συνεδριασεις η χριστιανοδημοκρατια επιτρεπει στο ΚΚΙ να προσθεσει την φωνη του με τες φωνες των αστικων κομματων στην "κοινοβουλευτικη πλειοψηφεια". Ο Μπερλιγκουερ χαρακτηριζει την εισοδο του ΚΚΙ στην κοινοβουλευτικη αστικη πλειοψηφια σαν "πολιτικη νικη".......

Ο εγκληματικος ρολος της γραφειοκρατιας απεναντι στην εργατικη ταξη δεν ειναι νεο φαινομενο στην ιστορια του εργατικου κινηματος, Η σταλινικη γραφειοκρατια του ΚΚΙ υπογραφει με την αστικη ταξη προγραμμα χαμηλωματος των μισθων και ανευ ορου δικαιωμα στους καπιταλιστες για απολυση των εργατων την στιγμη που ξερουμε οτι 1.5 εκατ. εργατες ειναι ανεργοι Υπογραφει προγραμμα αυξησης της τιμης των προιοντων την στιγμη που ο πληθωρισμος εχει φτασει στα 19% στην Ιταλια:υπογραφει προγραμμα: αυξησης της ατ νομικης δυναμης και της αστυνομικης καταπιεσης, υπογραφει σεβασμο προς την στρατιωτικη συμμαχια του ΝΑΤΟ και διατηρηση των βασεων του ιμπεριαλισμου στην Ιταλια.

Αυτη η επικινδυνη, για την εργατικη ταξη, στροφη της γραφειοκρατιας του ΚΚΙ μπροστα στην γενικευση της κρισης μας επιτρεπει να διαπιστωσουμε:

α.οτι η ιταλικη αστικη ταξη παιζει το τελευταιο της χαρτι για να ξεπερασει την κριση της, δεχομενη το ΚΚΙ σαν κοινοβουλευτικο συμμαχο της.

β.οτι το ΚΚΙ παιζει το τελευταιο του χαρτι ξεπερασματος του ιστορικου του αδιεξοδου, προσπαθωντας ταυτοχρονα να καναλιζαρει την εργατικη ταξη επικινδυνη γι αυτο λογω της ταξικης πολωσης.

γ.οτι η εργατικη ταξη καλειται να πληρωσει τα σπασμενα της κρισης του ιταλικου καπιταλισμου σε περιοδο ταξικης πολωσης και ανοδου του εργατικου κινηματος.

Ιστορικα μπορουμε να αποδειξουμε οτι οι ρεφορμιστικες μανουβρες και η αστικη καταπιεση δεν μπορουν να κερδισουν δωρεαν τες μαχητικες διεκδικησεις της εργατικης ταξης. Ο ταξικος αγωνας ειναι πιο δυνατος και πιο αντικειμενικος απο τα κοινοβουλευτικα τραγουδια.

Εργατικη διαδηλωση για εργατικο ελεγχο.Γαλλια.

Κ.Κ.ΓΑΛΛΙΑΣ

Ο γαλλικος καπιταλισμος περνα σημερα την μεγαλυτερη κριση του απο την ληξη του 2ου παγκοσμιου πολεμου. Βασικος ιδρυτης της καπιταλιστικης Ευρωπαικης Κοινης Αγορας χανει συνεχεια εδαφος μπροστα στο "αγριο" οικονομικο ανταγωνισμο των υπολοιπων κεφαλαιων της ΕΟΚ και κυρια των Δυτικογερμανων.

Η κριση του καπιταλισμου εχει δειξει στα 5 τελευταια χρονια των εργατικων διεκδικησεων απεναντι στην "πολιτικη λιτοτητος" που υιοθετησε η αστικη κυβερνηση. Η εργατικη ταξη βρισκεται ουσιαστικα συγκεντρωμενη μεσα στα 2 μεγαλυτερα συνδικατα της Γαλλιας:

Η αριστερα εχει να παρουσιασει 2 ισχυρα κομματα: το Κομμουνιστικο κομμα (ΚΚΓ) και το Σοσιαλιστικο κομμα(ΣΚ).

Μπροστα στηννεα κριση του καπιταλισμου το ΚΚΓ δεν εχει να επιδειξει λιγοτερο οπορτουνιστικη πολιτικη απο εκεινη του ΚΚΙ. Το ΚΚΓ λιγοτερο αριθμητικα απο το ΚΚΙ δεν ειναι σε θεση να ασκησει μονο του την κοινοβουλευτικη πιεση στην αστικη κυβερνηση. Και ομως στην προσπαθεια του να αναρηχηθει μεσα στην αστικη νομιμοτητα το αστικο κρατος χρειαζεται ενα δυνατο συμμαχο. Αυτη η ευκαιρια του δινεται κατα το 1971-72 βλεποντας την σταθερη ανοδο της σοσιαλοδημοκρατιας η οποια εχει σχεδον αυξησει στο ημιση την αριθμητικη της δυναμη απο την ιδρυση της. Το ΚΚΓ βλεπει θετικα μια συμφωνια με το ΣΚ.

Το ΚΚΓ βλεπει θετικα μια συμφωνια με το ΣΚ η οποια θα ονομαστει "Κοινο Προγραμμα". Το ΚΚΓ εχει σοβαρους λογους να επιδιωκει αυτη την συμφωνια

α)Η κριση του καπιταλισμου θα μπορουσε να δωσει μια ωθηση και μια μαζικη κινητοποιηση στες παραγωγικες μαζες μπροστα στην οποια θα του ειταν δυσκολο να αντιδρασει. Ειχε ηδη ενα φρεσκο παραδειγμα στην μνημη του, εκεινο του Μαη του 1968, οπου οι διαφοροι σταλινικοι γραφειοκρατες καταβηκαν στον δρομο για να φρεναρουν τες μαχητικες εργατικες διαδηλωσεις.

β)Μια τετοια συμφωνια θα του επιτρεπει να διεκδικησει μερικα υπουργεια στα π λαισια μιας αριστερης κυβερνησης.

γ)Μια τετοια συμφωνια θα του επετρεπε να μαζεψει τα διαφορα δυσαρεστημενα μικροαστικα στρωματα τα οποια σε περιοδο κρισης του καπιταλισμου καταστρεφονται οικονομικα.

Το 1972 υπογραφεται η συμφωνια "κοινου προγραμματος" αναμεσα στο ΚΚΓ,στο ΣΚ και στο καθαρα μικροαστικο κομμα των "Ριζοσπαστων της Αριστερας"

Αυτο το προγραμμα περιλαμβανει ενα μινιμουμ εργατικες αλλαγες οπως

αυξησεις μισθων, 40 ωρες δουλειας την βδομαδα, ενα μινιμουμ προγραμμα εθνικοποιησεων, 1075 συνολικα (στην Γαλλια υπαρχουν σημερα 250 χιλιαδες επιχειρησεις..) με τες οποιες ελπιζει να ελαττωσει το ποσοστο ανεργιας, αυξηση των συνταξεων (2/3 του βασικου μισθου), συνταξη στα 60 για τους αντρες , 55 για τες γυναικες, 5 βδομαδες πληρωμενη αδεια τον χρονο...

Δυομιση χρονια μετα την υπογραφη του "Κοινου Προγραμματος" τοΚΚΓ εγκαταλειπει, αυτη την φορα επισημα, τη δικτατορια του προλεταριατου με την φτηνη δικαιολογια οτι ο ορος "δικτατορια" τρομαζει στην σημερινη κατασταση τον Γαλλικο λαο."

Το Πολιτικο Γραφειο του ΚΚΓ αποφασιζει " να θεσει τερμα στον "δογματισμο" ο οποιος δεν ανταποκρινεται στες σημερινες αντικειμενικες συνθηκες."

Σε αυτη την τελευταια φραση δεν μπορουμε να θεσουμε παρα 2 ερωτησεις:

α)Ποιον "δογματισμον";

β)Ποιες ειναι οι σημερινες "αντικειμενικες συνθηκες";

Οσον αφορα τον δογματισμο που αναφερεται στην δικτατορια του προλεταριατου ειναι πραγματι πολυ περιεργο που οι ιδιοι σταλινικοι θεωρητικοι μιλωντας για δογματισμο οσον αφορα την δικτατορια του προλεταριατου, εμφανιζονται ξαφνικα "αντιδογματικοι" πετωντας δογματικα την δικτατορια του προλεταριατου στον σκουπιδοτενεκε. Οι ιδιοι την ονομασαν δογμα, οι ιδιοι την εγκαταλειπουν δογματικα.

Οσον αφορα τες "αντικειμενικες συνθηκες" βρισκονται καπως πολυ ξεπερασμενοι απο τες ιδιες τες αντικειμενικες συνθηκες εξαιτιας της ρεφορμιστικης τους λογικης και της τυχοδιωκτικης και της λαϊκιστικης αναλυσης τους της ιστοριας. Η δικτατορια του προλεταριατου δεν μπορει να εκφραστει παρα μονο σαν ιστορικη αναγκαιοτητα,και αποτελει μια μεταβατικη περιοδο η οποια οδηγει προς την αταξικη κοινωνια. Δεν ειναι η λεξη δικτατορια που αποτελει αντικειμενο της κριτικης μας αλλα η αρνηση της δικτατοριας του προλεταρια του σαν ιστορικης αναγκαιοτητας.

Η δικτατορια του προλεταριατου εγκαταλειπεται λοιπον και αυτη με την σειρα της χαρη της θεσης για "συνεργασια των ταξεων".

Το προγραμμα μινιμουμ εργατικων διεκδικησεων που προτεινουν το ΣΚ και το ΚΚΓ δεν φαινονται ωστοσο να ικανοποιουν ενα σοβαρο μερος της εργατικης ταξης πουναποτελει την βαση του ΚΚΓ.

Οι εργατες μεταλλουργιας κατεβαινουν σε απεργια ζητωντας απο το "Κοινο Προγραμμα" να εθνικοποιησει τα εργοστασια μεταλλουργιας. Μπροστα στην πιεση των μαζων το ΚΚΓ προτεινει στους "συμμαχους" του την εθνικοποιηση ακομα μερικων τομεων της οικονομιας. "Οι Ριζοσπαστες της αριστερας' εγκαταλειπουν την συνελευση δηλωνοντας οτι εχουν υπογραφει το Κοινο Προγραμμα μονο για την υπερασπιση των μικρων και μεσαιων επιχειρησεων και οχι για να καμουν χαρη στους εργατες. Το ΣΚ αρνειται οποιαδηποτε αλλη εθνικοποιηση η οποια δεν περιεχεται μεσα στην συμφωνια του Κοινου Προγραμματος.

Οι 4 μηνες που ακολουθουν μετα τον Σεπτεμβρη του 1977 συνοδευονται απο:

μια πολεμικη στην κορυφη μεταξυ των γραφειοκρατων, σταλινικων και σοσιαλδημοκρατων

-και μια μαχητικη διεκδικηση συνδικαλιστικων αιτηματων στην βαση με απεργιες, καταληψεις εργοστασιων κλπ

Ενα μηνα πριν απο τες κοινοβουλευτικες εκλογες ολα δειχνουν οτι το κοινο προγραμμα θα εφερνε τα 3 κομματα που το υπογραφαν στην κυβερνηση Οι διαφοροι γραφειοκρατες καλουν την εργατικη ταξη να "λογικευτει" δηλαδη με αλλα λογια να σταματησει καθε μαχητικη διεκδικηση που θα μπορουσε

να ερεθισει την αστικη ταξη και τους μικροαστους.
Μετα απο τον πρωτο γυρο των εκλογων οι διαμαχες μεταξυ των διαφορων γραφειοκρατων σταματουν και μετα απο 3 ωρες συνεδριαση συμφιλιωνουν τα προγραμματα τους πανω στη βαση του κοινου προγραμματος του 1972...
Στο δευτερο γυρο των εκλογων η εργατικη ταξη προκειται να πληρωσει τον οπορτουνισμο των διαπραγματευτων της

Το κοινο προγραμμα σαν προγραμμα ταξικης συμμαχιας εχει δυο οψεις της λογικης των γραφειοκρατων του ΚΚΓ:
-εχει να παρουσιασει μια μινιμουμ σειρα εργατικων αιτηματων, συνδικαλιστικου χρακτηρα με τα οποια ελπιζει να αποκοψει τες παραγωγικες μαζες απο το να τα διεκδικησουν μαχητικα. Η τεχνητη μεγενθυση των συνδικαλιστικων οφελων που προτεινει και η εντεχνη αρνηση του να τα παρουσιασει σε αντιπαραθεση μπροστα στο μεγεθος της κρισης του καπιταλισμου εχουν να παιξουν ενα σοβαρο ρολο αποπροσανατολισμου των μαζων. Πισω απο το μινιμουμ συνδικαλιστικες διεκδικησεις ταξικου χαρακτηρα κρυβεται ενα προγραμμα ταξικης συνεργασιας:σεβασμου του αστικου συνταγματος, διατηρηση στην εξουσια του Ζισκαρ, ενισχυση του αστικου κρατους με το ενδυναμωμα του στρατου και της αστυνομιας, διατηρηση της Γαλλιας μεσα στο ΝΑΤΟ, αστικα μετρα για ξεπερασμα της οικονομικης κρισης

Το μινιμουμ προγραμμα πανω στο οποιο η γραφειοκρατια του ΚΚΓ ειχε προσπαθησει να συνδεσει την εργατικηταξη, εχει παιχτει στο κοινοβουλευτικο παζαρι και εχει χαθει.
Ακομα ενα παραδειγμα που δειχνει ποσο χασμα υπαρχει αναμεσα στα συμφεροντα και στον ιστορικο προορισμο του προλεταριατου και το ρολο των ρεφορμιστων συγκολλητων των ταξικων συμφεροντων.

Κ.Κ.ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Η συγχρονη κριση του καπιταλισμου συμπιπτει με την "περιοδο δημοκρατικοποιησης του ισπανικου κρατους", η οποια ακολουθειται απο μια κατακορυφη αναπτυξη του εργατικου κινηματος, φιμωμενου για 40 χρονια απο το Φραγκικο καθεστως.

Οπως καθε αστικη δημοκρατικοποιηση ετσι και αυτη του ισπανικου κρατους μεταφραζεται με μια επιταχυμενη βιομηχανοποιηση η οποια δεν μπορει να κλειστει σα στενα οικονομικα συνορα που επεβαλλε το δικτατορικο καθεστως. Η εξοδος προς την κοινη αγορα γινεται βασικος στοχος του ισπανικου καπιταλισμου παρ'ολες τες αντιδρασεις των υπολοιπων καπιταλιστικων χωρων της δυτικης Ευρωπης(ιδιαιτερα εκεινων του γαλλικου και γερμανικου καπιταλισμου).

Ισπανια Μαρτης '76.
100 000 εργατες σε διαδηλωση κηδεια.

Η ισπανικη αστικη ταξη μπροστα στην ανοδο του εργατικου κινηματος και το κλιμα διεθνους πιεσης που εντεινεται μετα απο τον θανατο του Φραγκο προχωρει σε συγκρατημενες αλλαγες στοιχειωδους δημοκρατικης ελευθεριας μεσα στα πλαισια της δημοκρατικοποιησης και ψηφιζει την επανοδο στην νομιμοτητα του ΚΚΙ κηνυγημενο μετα απο τον εμφυλιο του 1936.

Το ΚΚΙ επιστρεφει στην νομιμοτητα διαβεβαιονοντας τους αστους οτι δεν θα συζητησει αμεσως το θεμα της μοναρχιας. Η γραφειοκρατια του ΚΚΙ επικαλουμενη ενα ψευτικο ρεαλισμο διακηρυσσει οτι πρωτος της στοχος ειναι να προχωρησει μεσα στα μετρα δημοκρατικοποιησης κατω απο οποιοδηποτε συμβιβασμο. Ξερουμε ηδη αρκετα καλα το παραμυθι:μια συνταγματικη μοναρχια ειναι καλυτερη απο την απολυτη μοναρχια, μια αστικη δημοκρατια ειναι καλυτερη απο την στρατιωτικη δικτατορια...

Ο Καριγιο, ΓΓ του ΚΚΙ αφου ειχε ξεκαθαρισει την θεση του δηλωνοντας οτι το "ΚΚΙ συνεχιζει να ειναι Μαρξιστικο", συνεχιζε την δηλωση του στις Ταιμς:"προτεινουμε μια πλατεια κυβερνησεθνικης συμφιλιωσης, η οποια θα περιλαμβανει τες δυναμεις της δεξιας της αριστερας και του κεντρου για την εγκαθιδρυση των ελευθεριων..."

Το "δημοκρατικο σταδιο" που τοσο ακριβα εχει στοιχισει στην εργατικη ταξη ερχεται στο προσκηνιο μετα απο 40 χρονια διακοπης... Το ισπανικο προλεταριατο καλειται σε "εθνικη συμφιλιωση" με τους δημιους του. Ο θανατος του Φραγκο ταυτιζεται με την εξαλειψη του Φραγκισμου. Ο Φραγκικος στρατος σαν αστικο οργανο θα "δημοκρατικοποιηθει" μεσα στα πλαισια της φιλελευθερης αστικης δημοκρατιας.
Μπροστα στην κριση του καπιταλισμου η εργατικη ταξη καλειται να αυξησει την παραγωγικοτητα της να ελαττωσει τες διεκδικησεις της, να χειροκροτησει το αντεργατικο συμφωνο ΜΑΝΚΛΟΑ για την ανυψωση της εθνικης οικονομιας.

ΟΙ εντονες εργατικες διεκδικησεις και απεργιες δειχνουν ωστοσο οτι η εργατικη ταξη δεν εχει καθολου διαθεση να παιξει το παιχνιδι της ταξικης συμφιλιωσης μετα απο 40 χρονια ταξικης καταπιεσης. Της ειναι δυσκολο να ξεχωρισει μεσα στον Φραγκικο στρατο δημοκρατες και μη δημοκρατες αξιωματικους που τοσο χριστιανι-αταξικα παπαγαλιζουν οι σταλινικοι γραφειοκρατες του ΚΚΙ. Της ειναι δυσκολο να χαψει υπομονετικα τες επιθεσεις της αστικης εξουσιας εναντια στες συνδικαλιστικες ελευθεριες. Της ειναι δυσκολο να χειροκροτησει "καλη διαγωγη" του ΚΚΙ απεναντι στην αστικη κυβερνηση του Χουαν Καρλος. Της ειναι δυσκολο να ξεχασει την σφαγη των 2εκατ. αγωνιστων της. Της ειναι δυσκολο να ξαναρχισει το "δημοκρατικο σταδιο" των γραφειοκρατων ηγετων της που διακοπηκε τοσο αιματηρα το '36.

Αρκετα εχει πληρωσει την ξενη προς τα πραγματικα της συμφεροντα, ταξικη συνεργασια. Αρκετα εχει πληρωσει τον ρεφορμιστικο ρεαλισμο που οδηγησε στην ηττα και σφαγη του προλεταριατου απο την φασιστικη αντεπαναστασση του '36.

Οι μινιμουμ δημοκρατικες ελευθεριες πρεπει να χρησιμοποιηθουν σαν βαση για την οργανωση του ισπανικου προλεταριατου, για τηνεπαναστατικη του προετοιμασια στον αγωνα του για την συντριψη του Φραγκικου κρατικου μηχανισμου καλυμενου κατω απο την αστοδημοκρατικη του μασκα, για το επαναστατικο ξεμπερδεμα με την καπιταλιστικη εκμεταλευση, για την Σοσιαλιστικη επανασταση.

Στο τελευταιο δελτιο συζητησης, (Νο 4), ο συντροφος Αγιομαμμιτης εθιξε ενα καιριο προβλημα (Κυπριακο φοιτητικο κινημα στην Ελλαδα) πανω στο οποιο οι πρωτοποροι αγωνιστες πρεπει να μεθοδευσουν τη συζητηση και τον προβληματισμο προκειμενου να δωσουν ξεκαθαρες εναλλαχτικες λυσεις βασισμενες στην ιδια τους την εμπειρια μεσα απο τες επεμβασεις στο Φ.Κ.

Οταν αναλογιστουμε την σημασια που η νεολαια εχει μεσα στην αμφισβητηση των θεσμων της αστικης κοινωνιας μπορουμε ευκολα να συλλαβουμε και την σημασια μιας σωστης επεμβασης και καθοδηγησης του Κ.Φ.Κ.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

ρωτη ηλια

Εκδηλωση Κυπριων φοιτητων στην Αθηνα (1974).

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΜΠΗ

Οσοι εχουν μια ζωντανη επαφη με το Φ.Κ. πρεπει να εχουν αντιληφθει μια υποχωρηση της αγωνιστικοτητας και της ριζοσπαστικοποιησης που ακολουθησε μετα το πραξικοπημα και την εισβολη. Η υποχωρηση αυτη αντικαθρεφτιζει σε τελικη αναλυση την πολωση του ιδιου του Κυπριακου εργατικου κινηματος γυρω απο την πολιτικη της ταξικης συνεργασιας που ακολουθουν τα ρεφορμιστικα κομματα και που οι πολιτικοσυνδικαλιστικες προεκτασεις μεσα στο Φ.Κ. ειναι οι φορεις.

Αυτη η αντικειμενικη κατασταση απογοητευει πολλους αγωνιστες που χωρις να ειναι θεωρητικα οπλισμενοι με μια γενικη διαλλεχτικη αντιληψη των κοινωνικων σχεσεων οδηγουνται απο τον αυθορμητισμο. Οταν οι πολιτικες εναλλαχτικες λυσεις απουσιαζουν λογω της τακτικης των ρεφορμιστων ο αυθορμητισμος δειχνει την περιορισμενη εκταση της αντιληψης των κοινωνικων φαινομενων που τον διεπουν. Με την πρωτη υποχωρηση και ταπρωτα εμποδια στον δρομο του ΦΚ (και οποιοδηποτε αλλου κοινωνικου κινηματος) φευγουν στον κατηφορο απογοητευμενοι και πανε στα σπιτια τους.

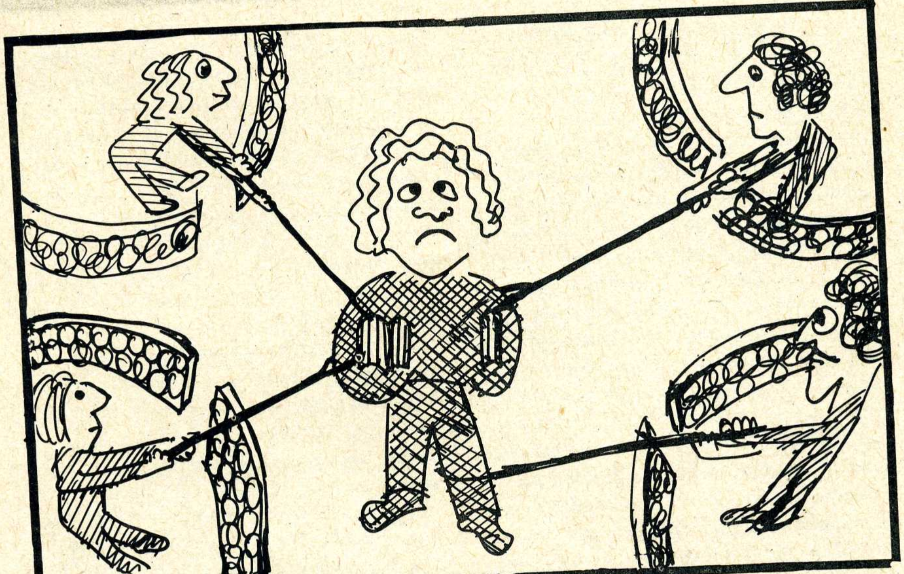
Ξεκινωντας απο αυτη την συγκεκριμενη κατασταση η συνειδητη πρωτοπορεια πρεπει να δουλεφει ακουραστα για να εξηγα και να αναλυει την καθε συγκεκριμενη κατασταση που παρουσιαζεται και να δινει τες πολιτικες απαντησεις καθε φορα. Δεν πρεπει με κανενα τροπο να γυρισουμε την πλατη μας στο συνολο του ΦΚ απογοητευμενοι απο την ρεφορμιστικη και αυθορμητη συνειδηση των μαζων. Η δημιουργια "μαχητικων αντισυλλογων" η παραταξεων δεν σημαινει τιποτε αλλο παρα παραδοχη της δικης μας αδυναμιας να επεμβουμε και να κερδισουμε το συνολο και οχι μια μικρομεριδα του κινηματος. Ειναι ευκολο να φτιαξουμε τεχνικα αντισυλλογους και παραταξεις που να ανταποκρινονται στες επιθυμιες μας. Ειναι γεγονος πολυ πιο δυσκολο (και πιο σωστο) να κερδιζουμε την πλειοφηφεια στο συνολο του ΦΚ καθημερινα και με υπομονη να διαπαιδαγωγησουμε τες μαζες μεσα απο την καθημερινη τους εμπειρια.

Αντι να αυτοαπομονωθουμε απο το ΦΚ γυριζοντας του τες πλατες πρεπει ακουραστα να καταδικαζουμε τετοιες ενεργειες. Με το να εχουμε αυταπατες δημιουργωντας τεχνιτα απο τα πανω "επαναστατικους" αντισυλλογους η παραταξεις αφανταστα μειψηφικους στο συνολο του ΦΚ αφηνουμε το πεδιο απολυτα ελευθερο στους ρεφορμιστες να κρατουν σε ληθαργο την φανταστικη πλειοψηφεια του ΦΚ. Δεν πρεπει να ξεκινουμε με την προυποθεση οτι ενα ΦΚ ειναι κομμενο και ραμενο στα μετρα της επαναστατικης μα συνειδησης και σε καθε διαψευση που ερχεται απο μερους του ΦΚ απογοητευμενοι να προσπαθουμε "να κερδισουμε" μια ασημαντη μειοψηφια που να ανταποκρινεται στες επιθυμιες μας γυριζοντας τες πλατες στο Φ.Κ. Ο συνειδητος μαρξιστης ξεκινα απο τη συγκεκριμενη ρεφορμιστικη συνειδηση των μαζων επαιμβαινει στους χωρους που εκφραζεται η ριζοσπαστικοποιηση και τες βοηθα για να ορημασουν δειχνοντας την εναλλακτικη πολιτικη λυση μεσα στα καθημερινα προβληματα που της απασχολουν και να τους δωσει μια συνολικη αντιληψη στη κοινωνια που τους περιβαλλει.

Συμμετεχοντας ζωντανα στους καθημερινους αγωνες των μαζων ακομα και κατω απο την ηγεσια των ρεφορμιστων ο επαναστατης Μαρξιστης κερδιζει την εμπιστοσυνη των μαζων αυτων ξεσκεπαζοντας σε καθε στιγμη την γραφειοκρατικη πολιτικη της ηγεσιας τους που θελει να κανει μια τομη και ενα διαχωρισμο μεταξυ των πολιτικων και των συνδικαλιστικων προβληματων. Ειναι η μονη σοβαρη εγγυηση προκειμενου να δειξουμε οτι οι αγωνες του ΦΚ δεν μπορουν να ειναι ξεκομμενοι απο τους αγωνες του εργατικου κινηματος

ΦΟΙΤΗΤΕΣ-ΕΡΓΑΤΕΣ, Ο ΙΔΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Τοσο ο εργατης οσο και ο φοιτητης καταπιεζονται απο τους αστους, ο πρ τος στο εργοστασιο και ο δευτερος στο Πανεπιστημιο. Ο εργατης αποτελει ηδη μελος μιας κοινωνικης ταξης (προλεταριατο) που ειναι η στρατια των μισθωτων σκλαβων του κεφαλαιου. Ο φοιτητης ειναι ο ιδιος μελος ενος μεταβατικου κοινωνικου στρωματος που αποτελει μια μακροπροθεσμα επενδυση του κεφαλαιου. Οταν τελειωσει τες σπουδες του και μπει στην παραγωγικη διαδικασια, θα εκτελει καθηκοντα φυλακα των συμφεροντων του κεφαλαιου (στην περιπτωση που θα βρει δουλεια που θα ανταποκρινεται στες σπουδες του). Διαφορετικα αν η κριση της καπιταλιστικης κοινωνιας φτασει σε οξυνση (οπως σημερα στο συνολο των χωρων της Δ.Ευρωπης)

θα οδηγηθει στην αναγκαστικη προλεταριοποιηση αν θελει να αποφυγει την ανεργια, διαφορετικα θα πυκνωσει τες γραμμες της στρατιας των ανεργων..

Ποιος απο τους δυο, φοιτητης ή εργατης, ειν'αι ικανος να δωσει μια συνολικη απαντηση στην κριση της καπιταλιστικης κοινωνιας;

Οι φοιτητες αποτελουν οπως ειπαμε ενα μεταβατικο κοινωνικο στρωμα, δηλαδη δεν εχουν καμια θεση μεσα στην διαδικασια της καπιταλιστικης παραγωγης. Οταν οι αγωνες τους μενουν αποκομμενοι απο το συνολο των αγωνων κοινωνικης χειραφετησης, το μονο που μπορουν να καταφερουν στην καλυτερη περιπτωση ειναι να αποσπασουν μερικες "δημοκρατικες"μεταρυθμισεις στην αστικη παιδεια. Η λογικη ομως του εκπαιδευτικου συστηματος παραμενει παντα η ιδια:διαχωρισμος του διανοουμενου εργατη απο τον χειρονακτικο εργατη. Παρ'ολες τες "δημοκρατικες" μεταρυθμισεις της καπιταλιστικης παιδειας ο φοιτητης μενει παντα ο υπο κατασκευην εποπτης των καπιταλιστικων συμφεροντων.

Η εργατικη ταξη αντιθετα, απο τη ιδια τη θεση-κλειδι που κατεχει στη παραγωγικη διαδικασια, ειναι η μονη ταξη που μπορει να δωσει μια συνολικη απαντηση στην παρακμη της καπιταλιστικης κοινωνιας. Η λυση αυτη της εργατικης ταξης οδηγει αναγκαστικα στην καταστροφη των αστικων θεσμων και το κτισιμο τους με βαση μια νεα λογικη που να ανταποκρινεται στα συμφεροντα της εργατικης ταξης και ολων των καταπιεσμενων κοινωνικων στρωματων. Το πανεπιστημιο σημερα αποτελει ενα απο τους δικους τους θεσμους - κλειδια που διακανονιζουν τον καταμερισμο της κοινωνικης εργασιας μεσα στον καπιταλισμο. Η λογικη του εκπαιδευτικου συστηματος δεν μπορει να αλλαξει ριζικα παρα μονο με την ριζικη αλλαγη του κοινωνικου συστηματος που εξυπηρετει. Οι διαφοροι αστοι-πολιτικαντηδες παρεα με τους ρεφορμιστες προχωρουν στες διαφορες "δημοκρατικες" μεταρυθμισεις για να διατηρησουν ανεπαφη την λογικη του συστηματος. Η εργστικη ταξη της οποιας τα συμφεροντα ειναι πολικα αντιθετα με αυτη την λογικη, προχωρει στο βιαιο κοινωνικο μετασχηματισμο της καπιταλιστικης κοινωνιας σε σοσιαλιστικη. Για να στερεωσει την σοσιαλιστικη εξουσιας της κοινωνιας που γεννιεται πανω στα ερειπια του παλιου κοσμου, η εργατικη ταξη ειναι αναγκασμενη να εξασκησει τον ελεγχο της πανω σε ολους τους θεσμους του κρατους, και το πανεπιστημιο που καλειται να παιζει ενα πολυ σημαντικο ρολο στην οικοδομηση της νεας σοσιαλιστικης κοινωνιας, δεν αποτελει εξαιρεση σε αυτο τον κανονα.

Μπροστα στην υποκρισια "της εκδημοκρατικοποιησης της παιδειας" των ρεφορμιστων που αποτελει ενα απο τους στοχους του τραγουδιου της ταξικης συνεργασιας, οι μαρξιστες επαναστατες πρεπει ακουραστα να δειχνουν την αναγκαιοτητα της συνειδησης του εργατικου και φοιτητικου κινηματος. Το συνθημα του"εργατικου" ελεγχου της παιδειας , δεν μπορει παρα να αποτελει το λογικο επιστεγασμα μιας σειρας μεταβατικων συμθηματων του να ανταποκρινεται προοδευτικα στο ανεβασμα της συνειδητοποιησης του ΦΚ

ΓΙΑ ΕΝΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Στο τελος του αρθρου του ο σ. Αγιομαμμιτης προτεινει σαν λυση την δημιουργια μιας αγωνιστικης φοιτητικης παραταξης που να βαζει μπροστα μια αντικαπιταλιστικη προοπτικη των αγωνων του ΦΚ. Αξιζει να σημειωθει οτι σημερα μερικες ελληνικες επαναστατικες οργανωσεις (ΟΚΔΕ,ΟΣΕ) ανκαι αρχικα ταχθηκαν εναντια στηνν λογικη των παραταξεων επεμβαινουν σημερα παραταξαικα μεσα στο ΦΚ.

Θα προσπαθησουμε λοιπον τωρα να δωσουμε μια αναλυση της φυσης του ΦΚ και των φοιτητικων συλλογων καθως και της λογικης των παραταξεων.

Σαν Κυπριοι φοιτητες του εξωτερικου εχουμε ενα συγκεκριμενο χωρο δουλειας, τον εθνικο χωρο τον οποιο βρισκομαστε. Ενας απο τους κυριους σκοπους μας παραλληλα με την προωθηση της λυσης διαφορων φοιτητικων προβληματων που μας απασχολουν ειναι και η διαφωτιση του εθνικου κοινου πανω στο Κυπριακο. Για την επιτευξη και των δυο αυτων σκοπων ειναι αναγκαια η συνδεση μας με ολα τα προοδευτικα φοιτητικα και εργατικα συνδικατα, πολιτικες οργανωσεις, καθως και η ενεργος παρουσια και συμπαρασταση μας χωρις καμια δεσμευση απο μερους μας στα πολιτκα τους προγραμματα ολων των αντιιμπεριαλιστικων και προοδευτικων κινηματων ξενων φοιτητων. Κεντρικος αξονας της δουλειας του καθε συνδεσμου, θα πρεπει ταυτοχρονα να ειναι η προωθηση της αυτοοργανωσης των ιδιων των Κυπριων φοιτητων. Η αυτοοργανωση αυτη ανταποκρινεται στην ανισο-μερη συνειδητοποιηση και ριζοσπαστικοποιηση των φοιτητων με την επιβολη πανων στους συλλογους του πολιτικου προγραματος οποιουδηποτε κομματος η πολιτικης οργανωσης.

Οι παραταξεις με ολη την λογικη που τες διεπει σαν πολιτηκο-συνδικαλιστικη προεκταση των διαφορων πολιτηκων κομματων και οργανωσεων, εχουν υποκαταστησει την ζωντανη συμμετοχη των μαζων στους καθημερινους αγωνες Τα εκλελεγμενα συμβουλια εχουν πια τη διαπραγματευτικη δυναμη για τα παζαρεματα με την κυβερνηση, στελλοντας ετσι τους φοιτητες στα σπιτια τους, μια και τα συμβουλια αναλαμβανουν να λυσουν τα προβληματα τους μακρια απ'αυτους. Η αστικη λαικη αυτης της εμμεσης δημοκρατιας, αντι αυτης της αμεσης λαικης δημοκρατιας

στερει το φοιτητικο κινημα απο τον
εμπλουτισμο της εμπειριας του μεσα
στην καθημερινη παλη.

Απ'εκει και περα η παλη εναντια στη
αστική κυβερνηση των εκμεταλευτων
αντικαθισταται απο τες δολοπλοκιες
και τες ψηφοθηρικες πολιτικες καθε
παραταξης. Ο στοχος και ο αξονας με
ταβιβαζονται :αντι να ενδιαφερομασ
τε για την ζωντανη συμμετοχη και
αυτο-οργανωση των μαζων πανω σε
οποιασδηποτε φυσης προβληματα που
τους αφορουν, νοιαζομαστε περισσοτε
ρο για την ηγεμονια μας στη κοριφη
προκαλοντας ετσι την αμαθεια των ιδ
ιων των μελων της βασης. Η παθητικο
τιτα των μαζων ειναι το χειροτερο
καρκινωμα για ενα μαζικο προοδευτι
κο κινημα. Το περασμα των νομων του
Καραμανλη (1976) σχετικα με την παι
δεια, μπρόστα σε ενα αδυναμο και α
ποχαυνομενο κινημα ας μας παραδειγ
ματισει. Ηπαθητικοτιτα ειναι αλωστε
και ο απαραιτητος ορος για την επι
τυχια των πραξικοπηματων. Καμια σπο
ραδικη και διασπαρτη κινητοποιηση
χωρις συντονισμο και ξεκαθαρους στο
χους δεν μπορει να αντικαταστησει
το πολυχρονο αργο ωριμασμα της μαζι
κης συνειδησης εναντια στην αλλοτ
ριωσης, της καθημερινης καταπιεσης
και της κυριαρχης ιδεολογιας.Η εμπ
ειρια μεσα στους αγωνες, ειναι κατι
που κανενα κομμα η πολιτικη οργανω
ση δεν μπορει να παραβλεψει ατιμωρι
τα. Ο ρολος των πολιτικων φορεων ει
ναι να αναπτυξουν και να προωθησουν
αυτη την αυτο-οργανωση του εργαζομε
νου λαου και των φοιτητων, να ανα
τυξουν την εμπειρια των μαζων μεσα
απο τους αγωνες, να προτεινουν ενα
λακτικες λυσεις στα ζωτικα προβλημα
τα, να δουλεψουν για τον συντονισμο
και τη συγκεντροποιηση των διασπαρ
των αγωνων, να προωθησουν την αναγ
κη αυτοαμυνας των εργαζωμενων εναν
τια στες παρακρατικες επιθεσεις για
να μη μας βρισκουν στον υπνο τα ταν
κς της 15ης Ιουλιου.

Αντιθετα, οι παραταξεις τσακωνον
ται πια απο ολες θα επιβαλει το συν
νολο του πολιτικου προγραμματος της
οργανωσης που αντιπροσωπευουν. Πε
ριττο να πουμε οτι τα προγραμματα ε
πιβαλλονται καρφωτα πανω στους συλλ
λογους απο τους γραφειοκρατες των
διαφορων παραταξεωγ. Ενας φοιτητι
κος συλλογος ειναι μαζικο οργανο
και οχι πολιτικη οργανωση. Λεμε μα
ζικο και οχι συνδικαλιστικο γιατι
ειναι νομιζουμε ουτοπια να πιστευου
με οτι σαν ξενοι φοιτητες μπορουμε
να εχουμε μια επιτυχημενη συνδικαλι
στικη δουλεια εξω απο το φοιτητικα
συνδικατα της καθε χωρας που μας φι
λοξενει προσωρινα. ειναι αστειο να
νομιζουμε οτι μπορουμε να εξασκησου
με τετοιου ειδους πιεσεις στη καθε
εθνικη αστικη κυβερνηση που θα υπο
χωρισει μπροστα στα συνδικαλιστικα
μας αιτηματα. Η δικαιωση των φοιτητι
κων αιτηματων μας πρεπει να περνα
μεσα απο την επαφη μας με ολα τα
φοιτηκα συνδικατα που μιλουν στο ο
νομα του εργατικου κινηματος χωρις
αυτο να σημαινει οτι ασπαζομασται
τες πολιτικες θεσεις ενος Α ηΒ συν
δικατου. Ζητουμε την ενοτητα στη
δραση και οχι τη διασπαση με το καρ
φωμα των πολιτικων προγραμματων

Το μελος ενος πολιτικου κομματος
η οργανωσης οδηγειται σε αυτο απο
την πεποιθηση οτι το Α η Β κομμα δι
νει τες σωστες κατευθυνσεις σε συνο
λικο επιπεδο, σε επιπεδο συνολου μι
ας κοινωνιας και αποδεχεται ετσι συ
νειδητα το πολιτικο προσανατολισμο
αυτου του κομματος. Το μελος ενος
μαζικου οργανου (συνδεσμος κυπριων
φοιτιτων) ξεκιναει απο ενα εντε
λως διαφορετικο προβληματισμο την
συνειδητοποιηση του πανω στα αμε
σα και συγκεκρμενα προβληματα που
τον απασχολουν και την κατανοηση
οτι εξατομικευμενος και απομωνομενο
νος,χωρις μια συντονισμενη μαζι
κη δραση, δεν θα καταφερει τιποτα
Προκειται για μια συσπειρωση πα
νω σε μια μινιμουμ βαση ριζοσπα
στικοποιησης. τη διερευνηση
μιας απαντησης πανω σε αμεσα προ
βληματα που απασχολουν αυτους.
τους ανθρωπους και οχι για την
συνειδηση προσχωριση στο συνολο
ενος πολιτικου προγραματος- ενος
κοματος.

Αν το μελος ενος κομματος, αφου
υπερασπιστει τες αποψεις του, βρε-
θει μειοψηφικος στο συνεδριο του κο
μματος, τοτε οφειλει οχι μονο να ε
φαρμοσει τες πλειοψηφικες αποφασεις
(χωρις φυσικα να παψει να υπερασπι-
ζεται και να προωθει τες αποψεις του
στο εσωτερικο του κομματος) αλλα ο-
φειλει επισης να τες υποστηριζει
στες δημοσιες συγκεντρωσεις (δημοκ-
ρατικος συγκεντρωτισμος). Το μελος
αντιθετα ενος μαζικου οργανου, αν
υποτασσεται στες πλειοψηφικες αποφα
σεις εφ'οσον αυτες εχουν παρθει απο
τες κυριαρχες Γενικες Συνελευσεις,
διατηρει το δικαιωμα για την υπερασ
πιση των δικων του αποψεων οχι μονο
στο συνεδριο του συλλογου, αλλα και
την καθε στιγμη που οι αποψεις αυ
τες μπορουν να εκφραστουν σε δημοσι
ο χωρο. Πανω σε τετοιου ειδους θεμα
τα οπως π.χ. για την αναγκαιοτητα
του ενοπλου αγωνα, για το διωξιμο
ολων των ξενων στρατευματων απο την
Κυπρο, η για την προωθηση ενος αλλο
τυπου αποψεων, για την αποτελεσματι
κοτητα της κοινης προσπαθειας, τα
μελη ενος δημοκρατικου μαζικου οργα
νου εχουν καθε δικαιωμα, οχι μονο
να υπερασπιστουν τες αποψεις τους
μεσα στες γενικες συνελευσεις αλλα
και να τες επεξεργαστουν συλλογικα:
να διαμορφωσουν μια πολιτικη ταση
οργανωμενης υπερασπισης των αποψεων
αυτων σε αμεση επαφη με τα προβλη-
ματα καθε χωρου.

Εδω ακριβως ειναι και η διαφορα
της πολιτικης τασης με την συνδικα-
λιστικη (αληθεια ειναι συνδικαλιστι
κη;) παραταξη. Η ταση οικοδομειται
μεσα στες συγκεκριμενες συνθηκες
ενος χωρου με βαση μιας μινιμουμ συ
μφωνιας πανω σε ενα συγκεκριμενο ζη
τημα χωρις αυτο να προυποθετει ανα
γκαστικα ταυτιση των αποψεων των
διαφορων μελων της τασεως με ενα ο-
λοκληρωμενο πολιτικο προγραμμα στο
συνολο του. Ανθρωποι που να ανηκουν
σε διαφορετικα πολιτικα ρευματα μπο
ρουν να βρεθουν στην ιδια ταση που
τους ενωνει σε ενα συγκεκριμενο ζη-
τημα, κανοντας ετσι πιο αποτελεσμα
τικη την δραση τους. Αντιθετα η πα
ραταξη οικοδομειται εκ των προτερων
και εκτος του συγκεκριμενου χωρου
και των προβληματων, και ερχεται με
το δικο της συνολικο πολιτικο προγ
ραμμα να κανει προτασεις σε αυτο το
χωρο που μενουν εντελως αφη ρημενες
δια το μελλον των συλλογων η των συ
νδικατων, στο μετρο που η συγκεκριμ
μενη τους κατανοηση προυποθετει την
αναλυση μετα απο την συζητηση του
συνολου τες κατευθυνσεις μιας πολιτ
τικης οργανωσης Απο κει και περα
για την επιβιωση στην κορυφη των συ
μβουλιων μακρια απο τε ςμαζες αρχι
ζει η πολιτικητης χαφιεδολογιας και
της λασπολογιας στη βαση της πιστης
σε ενα παλιο βρωμικο δρομο:"ο σκο-
πος αγιαζει τα μεσα." Οχι, συναγωνι
στες, ο σκοπος δεν αγιαζει τα μεσα,
για τον πολυ απλο λογο οτι αντιθετα
τα καθοριζει και οταν σκοπος ειναι
η παλη εναντια στην εκμεταλευση και
την καταπιεση, τα καθορισμενα απο
αυτη μεσα δεν μπορει ποτε να ειναι
βρωμικο. Αντιστροφα οταν τα μεσα ει
ναι βρωμικα και κρυβουν την πολιτι-
κη τρικλοποδια, την απατη, το γρα-
φειοκρατικο φιμωμα των αλλων αποφα
σεων δειχνουν αναμφιβολα ενα σκοπο
που οσο και αν στολιζεται με προο

δευτικα καλυμματα παραμενει ξενος
με αυτα.

Αυτο που μας ενδιαφερει αμεσα ει
ναι η οικοδομηση μιας ζωντανης όμο
σπονδιας τοπικων συλλογων στον κα
θε εθνικο χωρο και οχι ενος φαντασ
ματος που να κατανεμει ψηφους στες
παραταξεις. Για να γινει ομως αυτο
χρειαζεται σοβαρη αντιμετωπιση του
συλλογου σαν οργανο συγκεντρωσης
ζωντανων ανθρωπων, φοιτητων εξωτερι
κου με ανισα επιπεδα συνειδητοποισης
Δυο πραγματα καθοριζουν αυτον τον
συλλογο:

1.Η ριζοσπαστικοποιηση του φοιτητι-
κου κινηματος στο παγκοσμιο επιπεδο
και ιδιαιτερα η ριζοσπαστικοποιση
της Κυπριακης νεολαιας μετα το πρα
ξικοπημα και την εισβολη.

2.Η φοιτητικη μεταναστευση στο εξω-
τερικο δεδομενης της ανυπαρξιας της
Κυπριακης Παιδειας, μεταναστευση
που γεννα την προσωπικη κριση-αρα
την αγωνια αποτελεσμα του διαχωρισ-
μου απο την κουλτουρα της Κυπριακης
κοινωνιας , και την επαφη με την
πληθωρα νεων στοιχειων της κουλτου
ρας της καθε χωρας.

Μεσα στην ομαδα αλλων συμπατριω-
των ο ξενος φοιτητης αντλει την δυ
ναμη να ρυθμιζει αυτη την κριση
και να ανταπεξερχεται τες δυσκολιες

Οι δυο αυτοι καθοριστικοι παρα
γοντες δειχνουν την μεγαλη διαφορα
που υπαρχει μεταξυ ενος φοιτητικου
συνδεσμου και ενος φοιτητικου συνδι
κατου. Δεν ειναι η παλη για τα
συνδι καλιστικα δικαιωματα που ο-
δηγει τους φοιτητες στους συλλογους
αλλα κατευθειαν η πολιτικη τους
ριζοσπαστικοποιηση. Ο αμφιβολος χα
ρακτηρας του ελληνικου φοιτητικου
συνδικαλισμου που αποτυπωνεται λογω
επαφης καιστο κυπριακο Φ.Κ (ιδιαιτε
ρα στην Ελλαδα)αγνοει ολους αυτους
τους παραγοντες; αντι να ενωνει
στη δραση ολους τους προοδευτικους
δημοκρατες φοιτητες. Ο αξονας λοι
πον της δουλειας μας πρεπει ναειναι
ηπροωθηση και η συζητηση των κοινω
νικων και πολιτικων προβληματων
στα πλαισια του σεβασμου των δημο
κρατικων διαδικασιων στον καθε εθνι
κο χωρο.Για την επιτευξη στοχου
εθνικο χωρο. Για την επιτευξη του
στοχου αυτου οι τοπικοι συλλογοι
πρεπει να οργανωθουν στα παλισια
μιας πανεθνικης ομοσπονδιας στην κα
θε χωρα, που να τους επιτρεπει να
ειναι σε στενη επαφη, να κεντροποι-
ει και να συντονιζει τη δραση τους
κανοντας την ετσι πιο αποτελεσματι-
κη, εμπλουτιζοντας ταυτοχρονα τον
καθε τοπικο συλλογο με την εμπειρια
των αλλων συλλογων. Ενα κεντρικο εν
τυπο της ομοσπονδιας που να εκδιδε-
ται σε τακτικες ημερομηνιες και να
παρουσιαζει χωρις λογοκρισια τες α-
ποψεις των διαφορων τοπικων συνδεσ-
μων η ρευματων μεσα στην καθε ομοσ-
πονδια, ειναι μια απαραιτητη προυπο
θεση για μια σοβαρη ανταλλαγη των
πολιτικων αποψεων και μια σοβαρη εγ
γυηση για το ανεβασμα της συνειδητο
ποιησης των φοιτητων καθως και της
προβολης του Κυπριακου προβληματος
αν το εντυπο εκδιδεται ταυτοχρονα
και στην τοποικη γλωσσα του καθε εθ
νικου χωρου.

Το καταστατικο της ομοσπονδιας
αυτης πρεπει να προνοει εκτος απο
την ελευθερια δημιουργιας πολιτικων
τασεων, την ανεξαρτησια και κυριαρ-
χια του καθε συλλογου. Σε περιπτωση
που η Ομοσπονδια σαν μαζικο οργανο
πρεπει να αποφασισει, να παρει θεση
απεναντι σε ενα κοινωνικο ή πολιτι-
κο προβλημα, δεν μπορει να το κανει
παρα στη βαση μιας μινιμουμ πλατφορ
μας της πλειοψηφειας των τοπικων συ
λλογων που απαρτιζουν την Ομοσπονδι
α. Ο καθε τοπικος συλλογος θα εχει
δικαιωμα να ενστερνιστει η οχι αυτη
την πλατφορμα και να αναπτυσει απο
εκει και περα τες δικες του αποψεις
με βαση τη μινιμουμ αυτη πλατφορμα.

Οι διαφοροι συναγωνιστες που προ
τιμουν να δημιουργουν "κοκκινες" και
"επαναστατικες" παραταξεις για να
δημιουργησουν αντιβαρο στες "ρεφορ-
μιστικες" παραταξεις αντι της συλλο
γικης ζυμωσης και της αργης ωριμαν-
σης μεσα απο τες καθημερινες εμπει-
ριες του ζωντανου ΦΚ δεν κανουν τι-
ποτε αλλο ουσιαστικα παρα να δικαιο
λογουν και να επιβεβαιωνουν την πο
λιτικη των Σταλινικων, πολιτικη δια
σπασης του ΦΚ. Οι συναγωνιστες αυτο
δεν πρεπει να αφηνουν να τους νικα
η ανυπομονησια να απευθυνθουν σε
ενα κομματι, ενα μονο απο τους συν-
τελεστες του ΦΚ με την ρεφορμιστικη
οργανωτικη λογικη της διασπασης.
Πρεπει να εργαστουμε υπομονετικα
και πολυχρονα μεσα στο ΦΚ και σε ο-
λους τους συντελεστες του καταδικα-
ζοντας τες αντιδημοκρατικες διαδικα
σιες των παραταξεων, ξεσκεπαζοντας
τες γραφειοκρατικες τρικλοποδιες της
ηγεσιας μπροστα στα ιδια τα ματια
της βασης για να δωσουμε τες δημοκρα
τικες οργανωτικες προοπτικες στο ΦΚ
και να του δωσουμε την ευκαιρια να
παιξει πλαιρια τον ρολο του σαν πο-
λιτικος συμμαχος του εργατικου κινη
ματος. Ο σεχταρισμος ειναι η αλλη ο
ψη του οππορτουνισμου. Η τακτικη
της επεμβασης των συντροφων της
ΟΚΔΕ και της ΟΣΕ μεσα στο ΦΚ μας δι
νουν δυστυχως την τραγικη επιβεβαιω
ση.

Απο τον επομενο πανεπιστημιακο
χρονο που μπαινει πρεπει οι συνειδη
τοι πρωτοποροι να παλεψουν με υπομο
νη και αποφασιστικοτητα για:

1.Την δημιουργια ομοσπονδιων που
να περιλαμβανουν ολους ανεξαιρετως
τους δημοκρατες φοιτητες, που να ε-
χουν καταστατικο δημοκρατικης λειτου
ργιας(ανακλητοι αντιπροσωποι, δη-
μιουργια τασεων, ελευθερια αποψεων)

2.Το ξεσκεπασμα της λογικης των δι
αφορων παραταξεων που κρατουν δεμενα
χειροποδαρα το ΦΚ διασπωντας το εκ
των προτερων. Οι γραφειοκρατες ειτε
"επαναστατες" ή "ρεφορμιστες" μενουν
παντα γραφειοκρατες.

3.Την αγωνιστικη κινητοποιηση του
συνολου των Κυπριων φοιτητων σε σχε
ση με τα καυτα προβληματα του καθε
χωρου(περιορισμος εγγραφων, καταργη
ση εξεταστικων περιοδων συναλλαγμα
κλπ.)

4.Συνεργασια με ΟΛΑ τα προοδευτικα
συνδικατα για την δικαιωση των συγ
κεκριμενων αιτηματων χωρις να υπαρ
χει κατ'αναγκη απολυτη ταυτιση πολι
τικων αποψεων.

5.Επαγρυπνηση, ενημερωση και ενοτη-
τα στη δραση:κοινος εχθρος, κοινος
αγωνας.

6. Ανεξαρτοποιηση του ΦΚ απο την Κυπ
ριακη κυβερνηση. Ελευθερια σκεψης
και κριτικης.

7. Προωθηση της συζητησης γυρω απο
καυτα κοινωνικα και πολιτικα προβλη
ματα της Κυπρου και προβολη τους
στον καθε εθνικο χωρο του εξωτερικου

8.Συσφυξη των δεσμων μας με ολα τα
προοδευτικα κινηματα και οργανωσεις
τοσο του φοιτητικου οσο και του ερ
γατικου χωρου.

Μονη προυποθεση μεσα στην παλη
αυτη η καλοπιστια, και η κατανοηση
οτι παρα τες διαφορες αποψεων εχου-
με τα ιδια προβληματα και τον ιδιο
εχθρο, πραγμα που σημαινει οτι μονο
συλλογικα μπορουμε να τα αντιμετωπι
σουμε. Οχι στη στειρα συζητηση για
χαρη της συζητησης και της πραξικο-
πηματικης επιβολης των αποψεων μας
στο συνολο του ΦΚ. Ναι στην ικανοτη
τα να αναγνωριζουμε λαθη μας και να
τραβουμε τα αναγκαια διδαγματα για
μια πιο σωστη επεμβαση στο μελλον.
Μονο ετσι μπορουμε να βγαλουμε το
ΦΚ απο το ρεφορμιστικο αδιεξοδο. ■

Το πιο κατω κειμενο γραφτηκε απο αναγνωστη μας και αναφερεται στο "δελτιο συζητησης" και πιο συγκεκριμενα στο θεμα της"εργατικης εφημεριδας". Πρεπει να διευκρινησουμε απο την αρχη προτου προχωρησουμε σε οποιεσδηποτε αλλες κρισεις πανω στο αρθρο του σ. Μ.Κομη, οτι ο τιτλος "εργατικη εφημεριδα" που επιγραφοταν στο εξώφυλλο του προηγουμενου "δ.σ" δεν σημαινε πως το δελτιο ειχε αυτονομαστει σε εργατικη εφημεριδα. Ο τιτλος αναφεροταν στο αρθρο που περιειχε το δελτιο σχετικα με την αναγκη και το τι ειναι μια εργατικη εφημεριδα και ο ρολος που πρεπει να παιξει στο εργατικο κινημα. Αυτη η διευκρινηση ειναι αναγκαια γιατι παρα πολλοι αναγνωστες μας ειχαν το ιδιο προβλημα. Το δελτιο οπως τονιστικε και στην 2η του εκδοση "απευθυνεται σε ορισμενα ατομα που εχουν ιδεολογικες ανησυχιες και προβληματισμο". Καλο θα ειταν να υπηρχαν οι δυνατοτητες και οι προυποθεσεις για μια εφημεριδα που να απευθυνοταν στην πλατεια μαζα των εργατων. Ομως κατι τετοια ειναι δυσκολο ακομα. Σε καμια περιπτωση ομως δεν πρεπει να γινει συγχιση του περιοδικου με μια εργατικη εφημεριδα. Αυτο παρατηρηθηκε απο μερικους αναγνωστες. Το "Δ.Σ" ειναι πολιτικο-θεωρητικο περιοδικο τοποθετημενο στο φασμα του επαναστατικου μαρξισμου-δεν ειναι υποκαταστατο εφημεριδας.

ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

μαριου κομη

Αναμφισβητητα η ενημερωση για τα καθημερινα γεγονοτα και προβληματα και η κριτικη καταστασεων σε ενα κοινωνικο χωρο, συμφωνα με μια ιδεολογια, επιρεαζη μεχρι ενα ορισμενο βαθμο τη διαμορφωση των αντιληψεων των ανθρωπων του χωρου. Ομως το καθοριστικο στοιχειο στες καθ'αυτο αντιληψεις των ανθρωπων ειναι η οικονομικη διαρθρωση του κοινωνικου χωρου, που επισης καθοριζει και το επιπεδο της ταξικης παλης που και αυτη με τη σειρα της καθοριζει τη πορεια των εξελιξεων στο χωρο.

Απο το επιπεδο της ταξικης παλης εξαρταται και ο βαθμος επιδρασης της ιδεολογιας της αρχουσας ταξης πανω στην ιδεολογια των αλλων ταξεων διοτι, για να μπορει η αρχουσα ταξη να επιβαλλει την ιδεολογια της πανω στες υπολοιπες ταξεις σημαινει οτι οι οικονομικες σχεσεις του κοινωνικου χωρου ειναι ανεπτυγμενες σε τετοιο βαθμο ετσι που οι υλικοι οροι της καθημερινης ζωης των ανθρωπων δεν σπρωχνουν στην αρνηση της ιδεολογιας και της προπαγανδας της αρχουσας ταξης και την αναληψη οργανωμενης συλλογικης και μαζικης δρασης εναντια στην ιδια την αρχουσα ταξη. Διοτι, εκεινο που αναγκαζει τον ανθρωπο ναν ζει κοινονικα δηλαδη να οργανωνεται, να παλευη συλλογικα και ερχεται σε σχεσεις με τους αλλους ανθρωπους ειναι οι υλικες αναγκες της ζωης

Ετσι για να απαλλαχτει η ιδεολογια των εργατων απο την αστικη προπαγανδα και να αποβαλλουν απο τη νοοτροπια τους την παθητικη αντιμετωπιση των πραγματων, ειναι αναγκη οι υλικες συνθηκες της καθημερινης ζωης να συγκρουονται με τες καθημερινες διακηρυξεις και τον τροπο επιβολης των θελησεων και επιδιωξεων της αστικης ταξης πανω στους εργατες. Η αρνηση της αστικης ιδεολογιας εχει σαν αποτελεσμα την οξυνση της συγκρουσης και την αναληψη οργανωμενης και συλλογικης δρασης εναντια στες θελησεις και τες επιδιωξεις της αστικης ταξης. Η παλη αυτη ειναι δυνατο να δημιουργησει τηναναγκη για μορφες και τροπους οργανωσεις,(εργατικες οργανωσεις, σωματεια, ομαδες) μεθοδες παλης,(διαμαρτυριες, απεργιες...), μεθοδες ενημερωσης(εργατικα φυλλαδια, εφημεριδες...). Σε μια τετοια περιπτωση κανενας δεν μπορει να προκαθορισει ποια θα ειναι η μορφη του κινηματος αυτου. Η φυση και η εξελιξη ενος κινηματος - αν θα ειναι εργατικο ή εθνικοαπελευθερωτικο κλπ. - εξερταται απο τες ιδιομορφες χαρακτηριστικες συνθηκες που επικρατουν μεσα στο χωρο που εξελισσεται.

Η υπαρξη ενος μαρξιστικου εντυπου στο συγκεκριμενο χωρο, της νοτιας Κυπρου, σε μια συγκεκριμενη περιοδο:τεσερα χρονια μετα την προσφυγοποιηση του ελληνοκυπριακου πληθυσμου απο τη βορεια Κυπρο απο τον τουρκικο στρατο, οπου η επιδραση και επιβολη της ιδεολογιας της Ε/Κ αρχουσας ταξης ειναι καθημερινο γεγονος, οπου το εργατικο κινημα βρισκεται αποπροσανατολισμενο με τες μικροαστικες καπιταλιστικες ανεσεις, εστω και μακρια απο το πολυ κοσμο, ειναι κατι το θετικο. Η θετικοτητα αυτη οφειλεται στο οτι ειναι κατι νεο και διαφορετικο απο οτι κυκλοφορει μεχρι τωρα στον τοπο μας. Ομως μερικες αποψεις που προβαλλουν τα περιεχομενα αρθρα ποτιμουν αυτη την θετικοτητα.

Αρχικα εκεινο που προκαλει την πρωτη αρνητικη εντυπωση ειναι η ονομασια "εργατικη εφημεριδα". Ο λογος ειναι οτι το εντυπο αυτο ναι μεν φι-

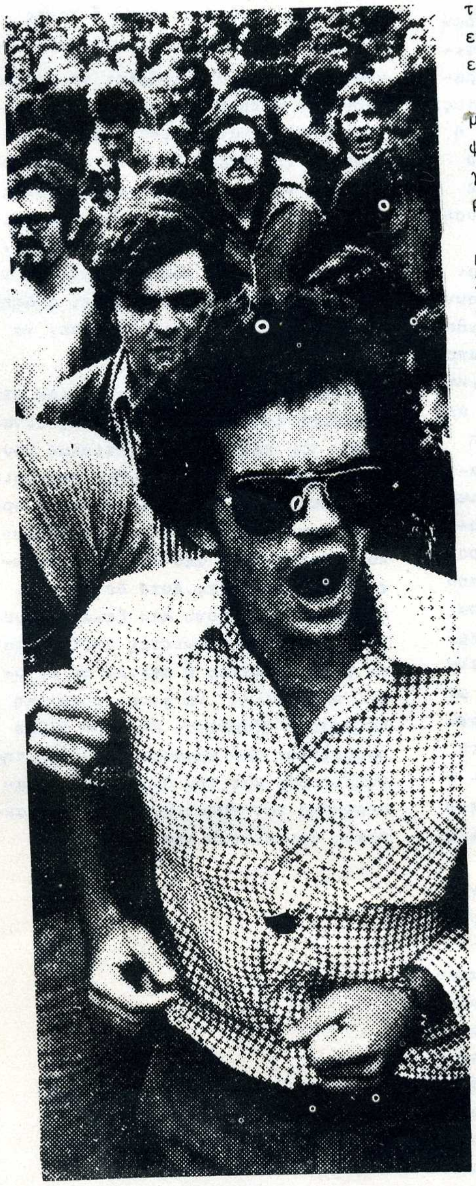
Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ

ο σοφοκλης ρουσος απαντα

λοδοξει να ενημερωνει και να βοηθα στα εργατικα προβληματα αλλα αυτη τη στιγμη δεν παυει απο του να ειναι μια μικροδιανοουμενιστικη εκδοση που δεν βρισκεται σε καμια σχεση με τες εργατικες κινησεις. Αυτο σημαινει ο-τι οι εργατες δεν συμμετεχουν ουτε στην εκδοση, ουτε στην αρθρογραφια ουτε στην διαθεση, ουτε ακομα και στην αναγνωση της. Αρα εστω κι αν μια εφημεριδα αναλυει και ενημερωνει για ολα τα εργατικα προβλήματα χωρις να βρισκεται σε επικοινωνια με τους εργατες δεν μπορει να ειναι εργατικη Η ονομασια τηςδεν φανερωνει τηνπραγματικη ταξικη της προελευση. Στην προκειμενη περιπτωση αυτη δημιουργει παραπλανητικη εντυπωση σε ενα τυχαιο αναγνωστη.

Η πιο πανω αποψη σε συναρτηση με τες ακολουθες:"η εφημεριδα αυτη μπορει να παιξει το ρολο του οργανωτη, μεσα απο το γραφιμο, πουλημα, οικονομικη ενισχυση κλπ. θα δημιουργησει την αναγκη και θα υποβοηθησει στη δημιουργια εργατικων ομαδων..." και οτι "πρεπει να πετυχει να γινε καθοριστικος παραγοντας στην παλη των εργατων", ειναι καθαρα ιδεαλιστικες. Ο λογος ειναι οτι ο εργατης απο τη θεση του στην παραγωγικη διαδικασια οργανωνεται και αγωνιζεται για την λυση των οικονομικων προβληματων και κατεπεκταση πολιτικων προβληματων που τον απασχολουν. Συνεπως δεν ειναι δυνατον μια εφημεριδα να αντικαταστησει την αναγκη των ανθρωπων για καλυτερη επιβιωση και να γινει καθοριστικος παραγοντας στη παλη τους.

Οι φιλοδοξες αυτες σκεψεις για καθοδηγηση του εργατικου κινηματος απο μια εφημεριδα καθως και η αποψη "οτι η συσπειρωση γυρω απο την εφημεριδα προχωρημενων εργατων δημιουργει ενα ειδος γραναζιου που συνδεει το πολυ μικρο γραναζι-επαναστατες- με το πολυ μεγαλο-εργατικη ταξη- εκτος του οτι ειναι μηχανιστικη αντιληψη, αποτελουν τασεις ανθρωπων εξω απο την εργατικη ταξη που θελουν να παιξουν ρολο καθοδηγητων - ηγετων της εργατικης ταξης. Η εργατικη ταξη ομως δεν θελει καθοδηγητες εξω απο αυτη αλλα ενεργους αγωνιστες και συμπαραστατες στο κινημα της. Οποιοσδηποτε ομως εξω απο αυτη φανερωνει τασεις καθοδηγητου σημαινει οτι ο πραγματικος του σκοπος ειτε συνειδητα ειτε ασυνειδητα ειναι να εκμεταλευτει το κινημα της εξυπηρετωντας συμφεροντα εξω απο αυτη. ■

Πορτογαλια 75.Το κινημα ανεβηκε χαρις στην αλληλοεπιδραση αντικειμενικων συνθηκων και ιδεολογιας.

Ανκαι εχει γραφτει σε αλλο μερος για τησυγχηση γυρω απο τον τιτλο "εργατικη εφημεριδα" χρειαζεται να γινει ξανα αναφορα γιατι ο συντροφος Κομης εκτισε ενα μερος του αρθρου του πανω σ'αυτη τη συγχηση. Το 2"δελτιο συζητησης" και μια εργατικη εφημεριδα ειναι δυο εντελως διαφορετικα πραγματα.

Το αρθρο αναφερεται στο τι ρολο και πως μπορει,να παιξει η εργατικη εφημεριδα.Οχι επειδη βλεπουμε μετατροπη του δελτιου σε εφημεριδα ουτε επειδη θελουμε να υποκαταστηση την εφημεριδα.

Η εφημεριδα που αναφερω στο αρθρο μου ειναι κατι που πρεπει να παλεψουμε να γινει.Ετσι στο ολο αρθρο γινεται μια αναφορα γυρω απο τον ρολο αυτου του μελλοντικου στοχου.

Ετσι μεσα σ'αυτα τα πλαισια δεν μπορω παρα να συμφωνησω οτι το δελτιο δεν ειναι εργατικη εκδοση.Και σιγουρα η θεση""...εστω και αν μια εφημεριδα αναλυει και ενημερωνει για ολα τα εργατικα προβληματα χωρις να βρισκεται σε επικοινωνια με τους εργατες δεν μπορει να ονομαζεται εργατικη..." ειναι απολυτα σωστη.Η θεση αυτη ειναι διαχυτη μεσα στο πνευμα του αρθρου και θεωρησα σαν προϋποθεση οτι η εργατικη εφημεριδα θα βρισκεται σε επικοινωνια με τους εργατες. Επομενως το συμπερασμα οτι ειναι ιδεαλιστικο να περιμενουμε την εφημεριδα να παιξει ρολο οργανωτικο και καθογητικο ειναι λανθασμενη γιατι στηριζεται πανω στη λανθασμενη ταυτιση της εφημεριδας με το δελτιο.

Στο υπολοιπο μερος του αρθρου πιστευω οτι υπαρχει μια λανθασμενη αντιμετωπιση της εξελιξης της επαναστατικης διαδικασιας και της διαλεκτικης σχεσης αναμεσα στην ιδεολογια και τις αντικειμενικες συνθηκες (ή αναμεσα στις ιδεες και την πραξη).

Ο καπιταλισμος σαν συστημα δημιουργει, μεσα απο τις αντιφασεις του τις συνθηκες που θα σπρωξουν τις εργαζομενες μαζες στην αρνηση του και στην παλη εναντια του.Η διαδικασια που διαφαινεται οτι βλεπει ο συντροφος Κομης ειναι"ντιτερμινιστικη" και παραγνωριζει ωρισμενες βασικες πραγματικοτητες.

α).Μεσα στην ταξη υπαρχουν στρωματα οσον αφορα τον βαθμο συνειδητοποιη-

σης,την ιδεολογια και αγωνιστικο επιπεδο.Επομενως δεν μπορουμε να ειμαστε ακριβολογοι οταν μιλουμε για την ιδεολογια της ταξης. Και οι υλικες συνθηκες επιδρουν διαφορετικα σε καθε στρωμα της ταξης.Οταν θα επελθει η τελικη ρηξη αναμεσα στους εργατες και το καπιταλιστικο συστημα και θα αρχισει η αναληψη δρασης για την αντικατασταση του απο τον σοσιαλισμο,η ταξη στην πλειοψηφια της θα ακολουθησει το πιο προχωρημενο τμημα της. και θα εχει ηδη δεχτει μερος ή ολοκληρη την ιδεολογια, το προγραμμα και τους στοχους του τμηματος αυτου.

β).Μια συγκρουση με το συστημα δεν οδηγει αναγκαστικα στην σοσιαλιστικη ιδελογια.Υπαρχουν ιστορικα παραδειγματα που κρισεις του συστηματος οδηγησαν στον φασισμο.Θα στραφει η εργατικη ταξη προς τον σοσιαλισμο αν παλεφουμε για να παρουσιασουμε τον σοσιαλισμο σαν εναλλακτικη λυση προς την κριση του καπιταλισμου. Εκεινο που θελω να πω ειναι οτι οι αντικειμενικες συνθηκες δεν γεννουν απο μονες τους την σοσιαλιστικη ιδεολογια.Απλως καμνουν δυνατη την αποδοχη του σοσιαλισμου σαν ρεαλιστικη λυση.Η ρηξη με την ιδεολογια της αρχουσας ταξης δεν ερχεται απο μονη της.Χρειαζεται μια συνεχης αντιπαραθεση που να ξεσκεπαζει τον ταξικο αντιεργατικο χαρακτηρα της ιδεολογιας της αρχουσας ταξης.και να προβαλλει εναλλακτικες θεσεις.Αυτο που θα μεταφερει την αντιπαραθεση μεσα στην ταξη ειναι ειτε ατομα εργατες, ειτε ενας πολιτικος φορεας,ειτε ενα εντυπο που να βρισκεται σε επαφη με την ταξη.Νομιζω οτι δεν μπορει κανενας δεν μπορει να αρνηθει αυτο το ρολο στην εφημεριδα.Δεν εννοω οτι η εφημεριδα θα αντιπαρατιθεται με τον καπιταλισμο ανεξαρτητα απο συνθηκες. Αντιθετα πρεπει να αντιπαραθετει την σοσιαλιστικη ιδεολογια αναλογα με τις δυνατοτητες που δημιουργουν οι συνθηκες.

Στον προλογο του αρθρου μου αναφερω "...για να μπει σε πραξη και να πετυχει η προσπαθεια (να εκδοθει εργατικη εφημεριδα) χρειαζεται σαν προϋποθεση η συσπειρωση ενος αριθμου αγωνιστων γυρω απο βασικα προβληματα του κινηματος,θεωρητικες θεσεις, τροπους επεμβασης,και στο τι ειναι εργατικη εφημεριδα..." Στην ουσια αυτο ειναι η περιγραφη μιας πολιτικης κινησης ή ομαδας,μεΑπλως δινω βασικη σημασια στο ρολο της εφημεριδας.

Τι μπορει ομως να ειναι η πολιτικη φιλοδοξια μιας κινησης ή ομαδας; Να βοηθησει στο ανεβασμα του κινηματος και στο κτισιμο του επαναστατικου κομματος.Επομενως η επιτυχια της εφημεριδας μετριεται απο τον βαθμο που επιδρα στην διαμορφωση του κινηματος.Απο την αλλη η εφημεριδα πρεπει να την βλεπουμε σαν μερος της γενικοτερης παλης.

Λανθασμενο λοιπον το συμπερασμα οτι "...οποιος φανερωνει τασεις καθοδηγητου...εξυπηρετει συμφεροντα εξω απο αυτην (την εργατικη ταξη)..."

Η εφημεριδα ειναι ενα οπλο μιας πολιτικης ομαδας,κινησης ή τασης (το πιο δυνατο οπλο ουσιαστικα) στον αγωνα της.Το να φιλοδοξει να καθοδηγησει το κινημα δεν ειναι ηγεμονικη ταση ουτε ειναι αντιθετο με τα συμφεροντα της ταξης.Με αυτο εννοω: οι ιδεες,η τακτικη και οι στοχοι μιας ομαδας να αγκαλιαστουν απο την ταξη και να γινουν μερος του κινηματος. Πιστευω οτι καθε σοβαρη πολιτικη τ ταση για να μπορει να καμνει αναφορα στον Μαρξισμο-Λενινισμο πρεπει να εχει αυτη τη φιλοδοξια.

Τελειωνοντας θελω να ανα φερω οτι η εκδοση εργατικης εφημεριδας ειναι μερος της παλης για το κτισιμο του επαναστατικου κομματος.Μια εφημεριδα ειναι παραλληλα και πολιτικο οργανο,φορεας πολιτικων ιδεων,θεσεων και στοχων,γυρω απο το οποιο συσπειρωνει αγωνιστες.Αυτο δεν μπορει να γινει παρα μονο απο ξεκαθαρισμενους πολιτικα αγωνιστες ανεξαρτητα αν ειναι εργατες ή οχι.Αν θα πετυχει πραγματικα να γινει εργατικη εφημεριδα εξαρτατai απο τον βαθμο συμμετοχης των εργατων στην ζωη της εφημεριδας και την διαδικασια διαμορφωσης των πολιτικων θεσεων, τακτικης και στοχων της.